

Bruxelles, den 14.5.2019
C(2019) 3464 final

ANNEX

BILAG

til

Kommissionens gennemførelsesafgørelse

om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 1620 endelig af 19.3.2010 om en håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa

BILAG

Bilaget til Kommissionens afgørelse K(2010) 1620 om en håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa erstattes af følgende:

FORORD

Formålet med denne håndbog om den praktiske anvendelse af visumkodeksen er at fastlægge operationelle instrukser (retningslinjer, bedste praksis og anbefalinger) vedrørende de opgaver, der skal udføres af medlemsstaternes konsulære medarbejdere og medarbejdere ved andre myndigheder med ansvar for at behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger, samt medarbejdere ved myndigheder, der har ansvaret for at ændre udstedte visa.

Håndbogen og de operationelle instrukser tager hensyn til visumkodeksen¹ og al anden EU-lovgivning, der er nødvendig, for at medlemsstaternes konsulære medarbejdere og medarbejdere ved andre myndigheder med ansvar for at behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger kan gennemføre Den Europæiske Unions fælles visumpolitik, som regulerer udstedelsen af visa til transit gennem eller forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Listen over de retlige instrumenter, der er relevante for denne håndbog, findes i [del VI](#).

Håndbogen er udarbejdet på grundlag af visumkodeksens artikel 51. Den skaber ingen retligt bindende forpligtelser for medlemsstaterne og indfører ingen nye rettigheder og forpligtelser for de eventuelt berørte personer, men har udelukkende til formål at sikre en harmoniseret anvendelse af de retlige bestemmelser. Kun de retsakter, som håndbogen er baseret på eller henviser til, har bindende retsvirkninger og kan påberåbes ved en national domstol.

De grundlæggende rettigheder, der er fastlagt i den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal gælde for enhver person, der søger om visum. Behandlingen af visumansøgninger bør ske på en professionel og respektfuld måde og fuldt ud overholde forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling og forbuddet mod forskelsbehandling i henhold til henholdsvis artikel 3 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention og artikel 4 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Navnlig skal medarbejdere ved konsulater under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed og må ikke udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af opgaverne, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

Medarbejdere ved konsulater skal bestræbe sig på at sikre en balance mellem på den ene side behovet for altid at være agtpågivende med henblik på at opdage personer, der udgør en risiko for den offentlige orden og den interne sikkerhed samt potentielt ulovlige indvandrere, og på den anden side behovet for at sikre en smidig behandling af visumansøgninger indgivet af personer, der opfylder indrejsebetingelserne. Det er umuligt at udarbejde en håndbog med operationelle instrukser, der giver klare retningslinjer i hver enkelt situation, der måtte opstå. I

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

de tilfælde, hvor der ikke foreligger klare retningslinjer, skal medarbejdere ved konsulater behandle visumansøgninger i fuld overensstemmelse med principperne i den fælles visumpolitik.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Bilaget til Kommissionens afgørelse K(2010) 1620 om en håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa erstattes af følgende:	1
Indholdsfortegnelse	4
DEL I: GENERELLE SPØRGSMÅL	10
1. EU-medlemsstater og associerede stater, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser og fuldt ud gennemført Schengenreglerne vedrørende udstedelse af visa til ophold af højst 90 dages varighed.....	10
1.1. EU-medlemsstater	10
1.2. Associerede lande.....	10
1.3. EU-medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.....	10
2. Terminologi.....	11
3. Visumkrav	11
3.1. Hvilke nationaliteter er underlagt visumpligt?.....	11
3.2. Hvilke nationaliteter er fritaget for visumpligt?.....	13
3.3. Hvilke nationaliteter skal have et lufthavnstransitvisum?.....	14
4. Visumtyper, der er omfattet af visumkodeksen og håndbogen om visumkodeksen	15
5. Den ensartede udformning af visummærkatene.....	16
6. Visumlempelsesaftaler	16
7. Familiemedlemmer til EU-/EØS-borgere og schweiziske statsborgere.....	18
8. Andre dokumenter, der tillader indrejse og/eller ophold på medlemsstaternes område, og som ikke er omfattet af visumkodeksen og håndbogen	18
DEL II: OPERATIONELLE INSTRUKSER FOR BEHANDLING AF VISUMANSØGNINGER	20
1. BESTEMMELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER KOMPETENT, OG AF, HVILKET KONSULAT I DENNE MEDLEMSSTAT DER ER KOMPETENT.....	20
1.1 Ansøgning om et ensartet visum til en enkelt indrejse	20
1.2 Ansøgning om et ensartet visum til flere indrejser	21
1.3 Visumansøgning fra en person, der er i besiddelse af et gyldigt visum til kortvarigt ophold.....	22
1.4 Ansøgning om et ensartet visum til transit	23
1.5 Ansøgning om et lufthavnstransitvisum.....	23
1.6 Hvordan behandles en ansøgning fra en ansøger, der rejser til flere medlemsstater, herunder til en medlemsstat, der fritager ham for visumpligt.....	24

1.7 Skal en medlemsstats konsulat acceptere en ansøgning om at rejse til en medlemsstat, som ikke er til stede eller repræsenteret i det tredjeland, hvor ansøgeren har bopæl?	25
1.8 Hvad sker der, hvis der er indgivet en ansøgning på et konsulat, der ikke har kompetence til at behandle den?	26
1.9 Kan et konsulat acceptere en ansøgning fra en ansøger, der ikke har bopæl, inden for konsulatets jurisdiktion?	26
1.10 Kan en medlemsstats konsulat, som er beliggende på en anden medlemsstats område, behandle visumansøgninger?	27
2. INDGIVELSE AF EN ANSØGNING	28
2.1 Hvornår kan der indgives en ansøgning?	28
2.2 Tidsbestillingssystem	29
2.3 Personlig indgivelse af en ansøgning	30
3. GRUNDLÆGGENDE ELEMENTER VED ANSØGNING OM VISUM	32
3.1 Rejsedokument	32
3.2 Ansøgningsskema	34
3.3 Fotografi	36
3.4 Visumgebyr	36
3.5 Er ansøgningen antagelig?	40
3.6 Hvordan behandles en uantagelig ansøgning?	40
3.7 Kan en uantagelig ansøgning behandles i visse tilfælde?	40
3.8 Hvilke oplysninger skal ansøgeren have, når ansøgningen er indgivet, om de oplysninger, der er lagret i VIS?	41
4. BIOMETRISKE IDENTIFIKATORER	42
4.1 Hvilke biometriske identifikatorer skal indsamles?	42
4.2 Hvornår i ansøgningsproceduren skal der indsamles biometriske identifikatorer? ..	42
4.3 Hvilke ansøgere er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk?	43
5. DOKUMENTATION OG REJSESYGEFORSIKRING	45
5.1 Dokumentation	45
5.2 Hvilke dokumenter skal fremlægges som støtte for ansøgningen om et ensartet visum?	46
5.3 Rejsesygeforsikring	55
6. BEHANDLING AF VISUMANSØGNINGEN	57
6.1 Grundprincipper	57
6.2 Oprettelse af et ansøgningsdossier og søgning i VIS	57

6.3 Dokumenters og erklæringers ægthed og troværdighed	58
6.4 Rejsedokument	59
6.5 Formålet med det forventede ophold	59
6.6 Betingelserne for det forventede ophold	60
6.7 Sikkerhedsrisiko og risiko for folkesundheden	62
6.8 Brug af VIS Mail	63
6.9 Rejsesygeforsikring	64
6.10 Kontrol af varigheden af tidligere og forventede ophold	65
6.11 Supplerende dokumenter	69
6.12 Hvornår skal en ansøger indkaldes til samtale?	70
6.13 Vurdering af risikoen for ulovlig indvandring og af, om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om	70
6.14 Ansøgning om et lufthavnstransitvisum	72
6.15 Mindreårige	72
6.16. Faserne i beslutningsprocessen	73
6.17 Overførsel af ansøgningsdossieret i tilfælde, hvor en repræsenterende medlemsstat ikke fortsætter behandlingen af ansøgningen	73
6.18 Tilbagerapporteringsprocedurer ("tilbagerejsekontrol")	73
7. AFGØRELSE OM EN VISUMANSØGNING	74
7.1 Frister for at træffe afgørelse om en ansøgning	74
7.2 Fra hvornår løber fristerne for at træffe afgørelse om en ansøgning?	75
7.3 Oplysninger, der skal indlæses i VIS, når der træffes afgørelse om at udstede et visum	75
8. TYPER VISUM, DER SKAL UDSTEDES	76
8.1 Visum, der giver indehaveren lov til at indrejse på medlemsstaternes område	76
8.2 Gyldighedsperiode	77
8.3 Opholdets varighed	77
8.4 Antal indrejser	78
8.5 Visum med begrænset territorial gyldighed	81
9. INFORMERING AF ANDRE MEDLEMSSTATERS CENTRALE MYNDIGHEDER OM UDSTEDELSE AF ET VISUM	87
10. VISUMMÆRKATEN	88
10.1 Udfyldelse af visummærkatet	88
10.2 Påføring af visummærkatet	88

10.3 Ugyldiggørelse af en allerede udfyldt visummærkat	89
11. AFSLAG PÅ VISUM	90
11.1 Af hvilke grunde skal der gives afslag på visum?	90
11.2 Skal den pågældende person have meddelelse om afslaget, og skal årsagerne til afslaget fremlægges?	91
11.3 Oplysninger, der skal indlæses i VIS, når der gives afslag på visum	91
11.4 Har den pågældende ret til at klage over en negativ afgørelse?	91
12. RETURNERING AF REJSEDOKUMENTET	93
13. OPRETTELSE AF SAGSMAPPER	94
13.1 Hvad skal der gemmes i hver enkelt sagsmappe?	94
13.2 Hvor længe skal ansøgningsdossiererne gemmes?	94
DEL III:95	
1. Gælder direktiv 2004/38/EF for en visumansøger?	96
2. Kan direktiv 2004/38/EF fritage EU-borgeres familiemedlemmer for visumplikten?	100
2.1 Relevante opholdskort.....	100
2.2. Ikke-standardopholdskort, der dog er omfattet	101
2.3. Fritagelse for visumplikten i henhold til Schengengrænsekodeksen	102
3. Territorial kompetence for behandling af visumansøgninger fra tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere	103
3.1. Artikel 6.....	103
3.2. Artikel 7.....	103
4. Særlige fravigelser fra de generelle regler i visumkodeksen	104
4.1 Visumgebyr	104
4.2 Udlicitering af indsamlingen af ansøgninger	104
4.3 Bistand.....	105
4.4 Behandlingstid.....	105
4.5 Typer visa, der udstedes til familiemedlemmer til EU-borgere (herunder dem, der har planlagt et ophold på mere end 90 dage i en periode på 180 dage)	105
4.6 Bevisbyrde.....	105
4.7 Dokumentation	106
4.8 Anerkendelse eller registrering af ægteskaber indgået i udlandet.....	110
4.9 Afslag på ansøgning om visum	110
4.10 Meddelelse af og begrundelse for afslaget.....	111
4.11 Ændring af fremgangsmåde	111

5. Misbrug af og svig i forbindelse med ansøgninger om indrejsevisum	112
5.1 Generelle bemærkninger	112
5.2 Former for misbrug af EU's lovgivning om fri bevægelighed	113
5.3 Forskellige typer oprigtige ægteskaber og proformaægteskaber	114
5.4 Operationel vejledning, navnlig for konsulater	115
6. Familiemedlemmer til EU-borgere, der ansøger om visum ved de ydre grænser.....	116
7. Operationelle instrukser til Schweiz' konsulater	117
7.1 Definition af "familiemedlem" i aftalen med Schweiz	117
7.3 Særlige fravigelser fra visumkodeksens generelle regler.....	117
DEL IV: ANSØGNING OM VISUM VED DE YDRE GRÆNSER.....	120
1. ANSØGNING OM VISUM VED DE YDRE GRÆNSER.....	120
1.1 Kan der indgives ansøgning om visum ved grænsen?	120
1.2 Gælder der særlige regler for behandling af en visumansøgning ved grænsen?	120
1.3 Hvilke visumtyper kan der udstedes ved den ydre grænse?	122
2. VISA UDSTEDT TIL SØFOLK I TRANSIT VED DE YDRE GRÆNSER	124
DEL V: ÆNDRING AF UDSTEDTE VISA.....	126
1. FORLÆNGELSE AF ET UDSTEDT VISUM.....	126
1.1 Under hvilke omstændigheder er det obligatorisk at forlænge et udstedt visum? ..	126
1.2 Kan der opkræves gebyr for at forlænge et visum på grund af force majeure eller af humanitære årsager?	126
1.3 Under hvilke omstændigheder er det ikke obligatorisk at forlænge et udstedt visum?	127
1.4 Skal der foretages en "forudgående høring", inden der træffes afgørelse om at forlænge et visum?	127
1.5 Hvor stor territorial gyldighed skal et forlænget visum have?	127
1.6 Hvor langt skal det ophold, som det forlængede visum omfatter, være?	128
1.7 Hvilken form skal forlængelsen have?	128
1.8 Hvad skal kontrolleres, når en anmodning om forlængelse af et visum vurderes? ..	128
2. ANNULLERING AF ET UDSTEDT VISUM.....	128
2.1 Årsager til annullering.....	129
2.2 Hvordan skal annulleringen markeres?.....	129
2.3 Skal der indlæses oplysninger om annullering af et visum i VIS?.....	130
2.4 Skal den pågældende person have meddelelse om annulleringen og årsagerne hertil?	130

2.5 Har den pågældende ret til at klage over en afgørelse om annullering?	130
3. INDDRAGELSE AF ET Udstedt VISUM	130
3.1 Årsager til inddragelse	131
3.2 Hvordan skal inddragelsen markeres?	131
3.3 Skal der indlæses oplysninger om inddragelsen af et visum i VIS?	131
3.4 Skal den pågældende person have meddelelse om inddragelsen og årsagerne hertil?	131
3.5 Har den pågældende ret til at klage over en afgørelse om inddragelse?	131
4. OVSÆTTELSE AF "ANNULLERET" OG "INDDRAGET"	132
DEL VI:LISTE OVER RELEVANT LOVGIVNING	134
EU-retten	134

DEL I: GENERELLE SPØRGSMÅL

1. EU-MEDLEMSSTATER OG ASSOCIEREDE STATER, DER HAR OPHÆVET GRÆNSEKONTROLLEN VED DERES INDRE GRÆNSER OG FULDT UD GENNEMFØRT SCHENGENREGLERNE VEDRØRENDE UDSTEDELSE AF VISA TIL OPHOLD AF HØJST 90 DAGES VARIGHED

1.1. EU-medlemsstater

Østrig	Letland
Belgien	Litauen
Tjekkiet	Luxembourg
Danmark	Malta
Estland	Nederlandene
Finland	Polen
Frankrig	Portugal
Tyskland	Slovakiet
Grækenland	Slovenien
Ungarn	Spanien
Italien	Sverige

Hvad angår Frankrig og Nederlandene, finder den fælles visumpolitik kun anvendelse på disse medlemsstaters europæiske områder. Hvad angår Danmark, finder den ikke anvendelse på Grønland og Færøerne.

1.2 Associerede lande

EØS-lande² (Norge, Island, Liechtenstein) og Schweiz. Hvad angår Norge, finder den fælles visumpolitik ikke anvendelse på Svalbard (Spitzbergen).

1.3 EU-medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud

Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien.

---

² Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien har endnu ikke gennemført Schengenreglerne fuldt ud. Det betyder, at visumkodeksen er bindende for dem, men indtil Schengenreglerne er fuldt gennemført, udsteder disse fire medlemsstater nationale visa til kortvarige ophold, som udelukkende er gyldige på deres eget område. Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien anvender fuldt ud forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

2. TERMINOLOGI

Med henblik på visumkodeksen og denne håndbog henviser "medlemsstat" til de EU-medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, samt de associerede stater. "Medlemsstaternes område" henviser til disse "medlemsstaters" område (se punkt 1.1 og 1.2).

3. VISUMKRAV

ENSARTET VISUM

3.1. Hvilke nationaliteter er underlagt visumpligt?

Retsgrundlag: Forordning (EF) nr. 539/2001

Listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et visum ved indrejse på medlemsstaternes område med henblik på ophold i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, er fastsat i Rådets forordning (EU) 2018/1806 (se [bilag 5](#))³.

3.1.1 For hvilke personkategorier indeholder EU-reglerne fritagelser for visumpligt på alle medlemsstaternes område?

- Tredjelandstatsborgere med en opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat er ikke som sådan fritaget for visumpligten, men deres opholdstilladelse betragtes som svarende til et ensartet visum. Se [Liste over opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne \(bilag 2\)](#).
- Indehavere af diplomatpas (og undertiden tjenstepas), som ifølge visumlempelsesaftaler eller særlige visumfritagelsesaftaler med visse tredjelande er fritaget for visumpligt.
- Tredjelandstatsborgere med en "tilladelse til lokal grænsetrafik", når de udøver deres rettigheder inden for rammerne af ordningen for lokal grænsetrafik⁴ ([bilag 3](#)).
- Skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, og som har bopæl i en EU-medlemsstat og deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra den pågældende skole. Se [Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union \(Bilag 4\)](#).

³ Alle henvisninger til bilag vedrører bilagene til håndbogen om visumkodeksen.

⁴ EUT L 405 af 30.12.2006 og EUT L 29 af 3.2.2007.

- Konventionsflygtninge og statsløse personer og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af den pågældende medlemsstat.
- Visse kategorier af familiemedlemmer til EU-borgere og schweiziske statsborgere er fritaget for visumpligten (se [del III](#)).

3.1.2 For hvilke personkategorier gælder der nationale undtagelser fra visumpligten?

I henhold til forordning (EU) 2018/1806 har medlemsstaterne individuelt besluttet at fritage visse kategorier af tredjelandstatsborgere, der normalt er underlagt visumpligt:

- indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas og særlige pas
- medlemmer af besætningen inden for civil luftfart og skibsfart i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de har landlov og er i besiddelse af identitetspapirer for søfolk udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 108 af 13. maj 1958 eller nr. 185 af 16. juni 2003 eller Den Internationale Søfartsorganisations konvention af 9. april 1965 om lettelse af international samfærdsel ad søvejen
- besætning og deltagere i nødhjælps- eller redningsaktioner i katastrofe- eller ulykkestilfælde, og medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de sejler på internationale indre vandveje
- indehavere af rejsedokumenter, der udstedes af internationale mellemstatslige organisationer, som mindst én medlemsstat er medlem af, eller af andre enheder, som den berørte medlemsstat har anerkendt som værende underlagt international ret, til ansatte i disse organisationer eller enheder
- medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred
- indehavere af de identitetskort og marchordrer, der er omhandlet i overenskomsten af 19. juni 1951 mellem deltagerne i NATO vedrørende status for deres styrker
- skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, og som har bopæl i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra den pågældende skole
- konventionsflygtninge og statsløse, der har bopæl i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er underkastet visumpligt, og som er indehavere af et rejsedokument udstedt af dette tredjeland
- konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige eller Irland, og som er indehavere af et af Det Forenede Kongerige eller Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, jf. dog kravene i den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg.

Oplysninger om alle sådanne fritagelser er offentliggjort i [Oplysninger i medfør af Rådets forordning \(EU\) 2018/1806](#) (se [bilag 5](#)).

3.1.3 Tyrkiske statsborgere, som er tjenesteydere, kan fritages for visumpligt

Se [Retningslinjer for tyrkiske statsborgeres ret til at rejse inden for EU, efter at de har passeret de ydre grænser med henblik på at levere tjenesteydelser i EU \(bilag 6\)](#).

3.2 Hvilke nationaliteter er fritaget for visumpligt?

Listen over tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligten ved indrejse på medlemsstaternes område med henblik på ophold i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, er fastsat i Rådets forordning (EU) 2018/1806 (se [bilag 1](#)).

3.2.1 For hvilke personkategorier gælder der nationale undtagelser for fritagelsen for visum til kortvarige ophold?

I henhold til forordning (EU) 2018/1806 har visse medlemsstater ensidigt besluttet at indføre visumpligt for visse kategorier af tredjelandstatsborgere, der normalt ikke er underlagt visumpligt, nemlig

- indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas og særlige pas
- besætninger inden for civil skibsfart og luftfart
- flypersonale og ledsagende personale på nødhjælps- eller redningsflyvninger og andet hjælpepersonale i katastrofe- eller ulykkestilfælde
- besætninger inden for civil skibsfart, herunder besætninger på skibe, der sejler i internationalt farvand og på internationale indre vandveje
- indehavere af laissez-passer, som visse mellemstatslige internationale organisationer udsteder til deres ansatte
- personer, der ønsker at udføre lønnet beskæftigelse under et ophold på under tre måneder.

Oplysninger om alle sådanne fritagelser er offentliggjort i [Oplysninger i medfør af Rådets forordning \(EU\) 2018/1806](#) ([bilag 5](#)).

Undtagelsen fra fritagelsen for visumpligten i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1806 ("personer, der rejser med henblik på at udøve lønnet beskæftigelse") bør tolkes snævert. Det bør navnlig ikke berøre personer, der er ansat, eller som udøver selvstændig virksomhed i deres bopælsland, og som er nødt til at rejse i erhvervmæssigt øjemed. I den henseende og i overensstemmelse med de visumfritagelsesaftaler, EU har indgået med visse tredjelande, bør denne undtagelse ikke omfatte:

- forretningsfolk, dvs. personer, der rejser i forretningsøjemed (uden at være ansat i den medlemsstat, der udgør bestemmelsesstedet)
- sportsfolk og kunstnere, der udøver en aktivitet lejlighedsvis

- journalister udsendt af medier i deres bopælsland og
- praktikanter på udvekslingsophold.

LUFTHAVNSTRANSITVISUM

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 3

3.3 Hvilke nationaliteter skal have et lufthavnstransitvisum?

Listen over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum, når de passerer internationale transitområder i lufthavne, der er beliggende på medlemsstaternes område, fremgår af [bilag 7A](#).

En medlemsstat kan ensidigt beslutte at kræve, at statsborgere fra visse tredjelande skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum, når de passerer internationale transitområder beliggende på dens område (se [bilag 7B](#)).

3.3.1 Hvilke personkategorier er fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum?

Følgende personkategorier er fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum:

- a) personer med et gyldigt ensartet visum, et gyldigt nationalt visum til længerevarende ophold eller en gyldig opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat
- b) indehavere af et gyldigt visum udstedt af
  - Bulgarien, Kroatien, Cypern, Rumænien, Irland eller Det Forenede Kongerige
  - Canada, Japan eller Amerikas Forenede Stater

også når de vender tilbage fra disse lande efter at have brugt visummet.

Tilbagereisen bør finde sted senest straks efter udløbet af et visum, der er udstedt af et af landene på listen, og ikke flere dage senere.

Fritagelsen for indehavere af gyldige visa udstedt af Bulgarien, Kroatien, Cypern, Rumænien, Irland, Det Forenede Kongerige, Canada, Japan eller USA gælder, uanset om den pågældende person rejser til det land, der udstedte visummet, eller til et andet tredjeland.

De fritagelser for indehavere af gyldige visa, der henvises til i forrige afsnit, vedrører visa, der er udstedt med henblik på ophold og transit gennem internationale transitområder i lufthavne på de berørte landes område.

Eksempel: En nigeriansk statsborger med et gyldigt canadisk visum rejser fra Lagos (Nigeria) via Frankfurt (Tyskland) til Bogotá (Colombia).

Denne person har ikke brug for et lufthavnstransitvisum til transit gennem det internationale transitområde i Frankfurt lufthavn.

Hvis en tredjelandstatsborger med et udløbet visum udstedt af Bulgarien, Kroatien, Cypern, Rumænien, Det Forenede Kongerige, Irland, Canada, Japan eller USA imidlertid vender hjem fra et andet tredjeland end det udstedende land, er denne person ikke fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum.

Eksempel: En nigeriansk statsborger med et udløbet canadisk visum rejser fra Bogotá (Colombia) til Lagos (Nigeria) via Frankfurt (Tyskland).

Denne person skal have et lufthavnstransitvisum til transit gennem det internationale transitområde i Frankfurt lufthavn.

- c) indehavere af en gyldig opholdstilladelse
  - udstedt af Irland eller Det Forenede Kongerige
  - udstedt af Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, der garanterer betingelsesløs tilbagetagelse af indehaveren (se [bilag 7C](#))
- d) familiemedlemmer til EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF, uanset om de rejser alene, med henblik på at ledsage eller slutte sig til EU-borgeren (se [del III](#))
- e) indehavere af diplomatpas
- f) flybesætningsmedlemmer, som er statsborgere i en kontraherende part i Chicagokonventionen angående international civil luftfart.

4. VISUMTYPER, DER ER OMFATTET AF VISUMKODEKSEN OG HÅNDBOGEN OM VISUMKODEKSEN

I visumkodeksen "fastsættes procedurer og betingelser for udstedelse af visa til transit gennem eller forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage" (dvs. "kortvarige ophold"), og "der fastsættes procedurer og betingelser for udstedelse af visa i forbindelse med transit gennem de internationale transitområder i medlemsstaternes lufthavne." De udstedte visa kan være ensartede visa, der giver indehaveren ret til at færdes på medlemsstaternes samlede område, eller visa med begrænset territorial gyldighed, der kun giver indehaveren ret til at færdes på en eller visse medlemsstats område, eller lufthavnstransitvisa, der giver indehaveren ret til transit via det internationale transitområde i en medlemsstats lufthavn.

5. DEN ENSARTEDE UDFORMNING AF VISUMMÆRKATEN

Ensartede visa, visa med begrænset territorial gyldighed og lufthavnstransitvisa udstedt af medlemsstaterne printes i det ensartede format for visummærkater som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa.

6. VISUMLEMPELSESAFTALER

Visumlempelsesaftaler mellem Den Europæiske Union og visse tredjelande indeholder foranstaltninger med henblik på at lempe procedurerne for udstedelse af visa til statsborgere fra bestemte tredjelande (f.eks. lavere visumgebyrer, udstedelse af visum til flere indrejser for særlige ansøgerkategorier, kortere behandlingstider) uden at ændre betingelserne for visumudstedelse (ansøgeren skal f.eks. stadig opfylde indrejsebetingelserne).

Der er i øjeblikket tolv visumlempelsesaftaler i kraft⁵. De aftaler, der vedrører tredjelande, som ikke længere er omfattet af visumplikten i forbindelse med kortvarige ophold, er hovedsagelig overflødige. De fælles udvalg, der fører tilsyn med disse visumlempelsesaftaler, har udarbejdet specifikke retningslinjer for gennemførelse af hver enkelt aftale. Visumlempelsesaftalerne er bindende for alle EU-medlemsstaterne undtagen Danmark, Det Forenede Kongerige og Irland. Associerede Schengenlande er ikke omfattet af visumlempelsesaftaler.

Danmark, Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz har indgået bilaterale aftaler med en række af de berørte tredjelande.

<i>Tredjeland</i>	<i>EU-aftales ikraft- trædelse</i>	<i>Bilateral aftales ikraft- trædelse</i> <i>Danmark</i>	<i>Bilateral aftales ikraft- trædelse</i> <i>Norge</i>	<i>Bilateral aftales ikraft- trædelse</i> <i>Schweiz</i>	<i>Bilateral aftales ikraft- trædelse</i> <i>Island</i>	<i>Bilateral aftales ikraft- trædelse</i> <i>Liechten- stein</i>
Den Russiske Føderation	1.6.2007	1.10.2009	1.12.2008	1.2.2011	1.3.2010	1.4.2015
Ukraine	1.1.2008	1.3.2009	1.9.2011			
Ændret aftale med Ukraine	1.7.2013	1.1.2016				

⁵ Marts 2019

Nordmakedonien⁶	1.1.2008		1.2.2009			
Serbien⁷	1.1.2008	1.5.2009	1.6.2010	1.7.2010		
Montenegro⁸	1.1.2008	1.8.2008	16.12.2009			
Bosnien-Hercegovina⁹	1.1.2008	1.4.2009	1.5.2009	1.7.2009		
Albanien¹⁰	1.1.2008	1.12.2008	1.5.2009		1.1.2010	
Republikken Moldova	1.1.2008	1.9.2011	1.12.2011	1.2.2011		
Republikken Moldova ændret	1.7.2013					
Georgien	1.3.2011			1.1.2014		
Armenien	1.1.2014			1.8.2016		
Aserbajdsjan	1.9.2014		1.6.2015	1.4.2017		
Kap Verde	1.12.2014					

⁶ I henhold til forordning (EF) nr. 1244/2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 er statsborgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, som er indehavere af biometriske pas, fritaget for visumpligten (EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1).

⁷ I henhold til forordning (EF) nr. 1244/2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 er serbiske statsborgere, som er indehavere af biometriske pas (med undtagelse af indehavere af serbiske pas, som er udstedt af det serbiske koordinationsdirektorat [på serbisk: *Koordinaciona uprava*]), fritaget for visumpligten (EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1).

⁸ I henhold til forordning (EF) nr. 1244/2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 er statsborgere fra Montenegro, der er indehavere af biometriske pas, fritaget for visumpligten (EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1).

⁹ I henhold til forordning (EU) nr. 1091/2010 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 er statsborgere fra Bosnien-Hercegovina, der er indehavere af biometriske pas, fritaget for visumpligten (EUT L 329 af 14.12.2010, s. 1). Visumlempelsesaftalen gælder fortsat for indehavere af ikkebiometriske pas.

¹⁰ I henhold til forordning (EU) nr. 1091/2010 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 er statsborgere fra Bosnien-Hercegovina, der er indehavere af biometriske pas, fritaget for visumpligten (EUT L 329 af 14.12.2010, s. 1).

7. FAMILIEMEDLEMMER TIL EU-/EØS-BORGERE OG SCHWEIZISKE STATSBOGERE

I henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver EU-borger ret til at færdes og opholde sig frit på EU-medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De respektive begrænsninger og betingelser er fastsat i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på (EU) medlemsstaternes område. Denne håndbog indeholder et særligt kapitel ([del III](#)) med de specifikke regler for visumansøgere, som er familiemedlemmer til EU/EØS-borgere, som er omfattet af direktivet, og familiemedlemmer til schweiziske statsborgere, som er omfattet af aftalen om fri bevægelighed for personer mellem EF og Schweiz.

8. ANDRE DOKUMENTER, DER TILLADER INDREJSE OG/ELLER OPHOLD PÅ MEDLEMSSTATERNES OMRÅDE, OG SOM IKKE ER OMFATTET AF VISUMKODEKSEN OG HÅNDBOGEN

– Nationale visa til længerevarende ophold

Procedurerne og betingelserne for udstedelse af nationale visa til længerevarende ophold (forventet ophold på over 90 dage) er omfattet af national lovgivning, selv om indehavere af et nationalt visum til længerevarende ophold har ret til at færdes frit på medlemsstaternes område i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 265/2010 af 25. marts 2010 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 2016/399 (Schengengrænsekodeks).

– Opholdstilladelser

Procedurerne og betingelserne for udstedelse af opholdstilladelser er omfattet af national lovgivning, selv om indehavere af en opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat og indehavere af et gyldigt rejsedokument kan færdes frit på medlemsstaternes område i op til 90 dage inden for en periode på 180 dage i overensstemmelse med princippet om ækvivalens mellem visa til kortvarigt ophold og opholdstilladelser.

– Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD)

Den 1. juli 2003 trådte en særlig ordning for transit mellem Kaliningradregionen og det russiske hovedland i kraft. Der blev indført to typer dokumenter - et forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) - til passage af medlemsstaternes område for at gøre det muligt og lettere for tredjelandssstatsborgere at rejse mellem to dele af deres eget land, der ikke grænser op til hinanden. På nuværende tidspunkt er det kun Litauen, der anvender denne ordning. FTD udstedes til flere direkte rejser ved hjælp af et hvilket som helst landtransportmiddel gennem Litauens område. Det udstedes af de litauiske myndigheder og er gyldigt i op til tre år. Rejser på basis af FTD må ikke overstige 24 timer.

FRTD udstedes til én ud- og hjemrejse med jernbane og er gyldigt i indtil tre måneder. Rejser på basis af FRTD må ikke overstige seks timer.

FTD/FRTD har samme gyldighed som et visum og skal udstedes i en ensartet udformning af konsulære myndigheder i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003. FTD/FRTD kan ikke udstedes ved grænsen.

Med forbehold af de specifikke regler i forordning (EF) nr. 693/2003 finder bestemmelserne i Schengenreglerne vedrørende visa også anvendelse på FTD/FRTD (artikel 10 i forordning (EF) nr. 693/2003).

[Rådets forordning \(EF\) nr. 693/2003 om indførelse af et særligt forenklet transitdokument \(FTD\) og et forenklet jernbanetransitdokument \(FRTD\) og om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog.](#)

[Rådets forordning \(EF\) nr. 694/2003 om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter \(FTD\) og forenklede jernbanetransitdokumenter \(FRTD\).](#)

DEL II: OPERATIONELLE INSTRUKSER FOR BEHANDLING AF VISUMANSØGNINGER

1. BESTEMMELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER KOMPETENT, OG AF, HVILKET KONSULAT I DENNE MEDLEMSSTAT DER ER KOMPETENT

Bestemmelse af, hvilken medlemsstat der er kompetent, på grundlag af ansøgerens bestemmelsessted

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 5*

1.1 Ansøgning om et ensartet visum til en enkelt indrejse

1.1.1 Hvis bestemmelsesstedet er én medlemsstat, skal denne medlemsstats konsulat behandle ansøgningen.

1.1.2 Hvis bestemmelsesstedet omfatter mere end én medlemsstat, skal ansøgningen behandles af konsulatet i den medlemsstat, der udgør rejsens væsentligste bestemmelsessted. Det væsentligste bestemmelsessted er det sted, hvor ansøgeren har til hensigt at tilbringe længst tid, eller som udgør den planlagte/forventede rejses hovedformål.

Eksempel: *En marokkansk statsborger ønsker at rejse til Frankrig i anledning af en familiebegivenhed (20 dage) og har endvidere arrangeret et møde med en forretningsforbindelse i Belgien (to dage). Han ankommer til og afrejser fra Amsterdam (Nederlandene).*

Hovedformålet med rejsen er familiebegivenheden, og det franske konsulat skal derfor behandle ansøgningen.

Eksempel: *En marokkansk statsborger ønsker at foretage en forretningsrejse til Belgien (6 dage) og beslutter ved samme lejlighed at besøge slægtninge i Frankrig (6 dage). Han ankommer til og afrejser fra Amsterdam (Nederlandene).*

Varigheden af det forventede ophold i Belgien og i Frankrig er det samme, og derfor bør enten det franske eller det belgiske konsulat behandle ansøgningen. Da hvert land udgør et hovedbestemmelsessted, bliver den medlemsstat, hvori den første indrejse sker, ikke ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

1.1.3 Hvis det væsentligste bestemmelsessted ikke kan fastslås, skal konsulatet for den medlemsstat, hvis ydre grænser ansøgeren agter at passere først, behandle ansøgningen.

Eksempel: *En hviderussisk statsborger rejser med bus på en turistrejse til Polen, Tyskland og*

Østrig. Hun vil tilbringe fire dage i Polen, fire dage i Tyskland og tre dage i Østrig.

Det polske konsulat skal behandle ansøgningen, da visumindehaveren passerer Polens ydre grænser.

1.2 Ansøgning om et ensartet visum til flere indrejser

Anbefalet bedste praksis for at fastslå, hvilken medlemsstat der skal behandle en ansøgning om ensartet visum til flere indrejser:

Generelt skal en ansøgning om visum til flere indrejser behandles af den medlemsstat, der er det sædvanlige væsentligste bestemmelsessted, dvs. den medlemsstat, der er det hyppigste bestemmelsessted, eller hvis der ikke er et sådant bestemmelsessted, den medlemsstat, der er bestemmelsessted for den første planlagte rejse.

Eksempel: *En senegalesisk statsborger besøger regelmæssigt sin familie i Frankrig, men rejser også på forretningsrejse til andre medlemsstater en eller to gange om året. Bestemmelsesstedet for den første rejse er Schweiz.*

Det franske konsulat skal behandle ansøgningen, da Frankrig vil være det hyppigste bestemmelsessted.

Eksempel: *En aserbajdsjansk statsborger, der arbejder som lastbilchauffør for et aserbajdsjansk transportselskab, leverer regelmæssigt varer til kunder i Østrig og har derfor fået udstedt et visum til flere indrejser af Østrig. Det tidligere visum er udløbet, og han ansøger om et nyt visum på det østrigske konsulat, selv om selskabet nu kun leverer varer i Spanien.*

Ansøgeren skal henvises til det spanske konsulat, selv om han er velkendt af det østrigske konsulat, da hans væsentligste bestemmelsessted fremover er Spanien.

Anbefalet bedste praksis: Hvis en ansøger skal rejse til flere medlemsstater på forskellige rejser inden for en kort tidsramme, bør konsulaterne anvende en fleksibel tilgang og anse det for at udgøre én rejse med henblik på anvendelse af visumkodeksens artikel 5, stk. 1, for at undgå at pålægge visumansøgeren en unødvendig byrde og unødige omkostninger.

Eksempel: *En indisk studerende med bopæl i London (Det Forenede Kongerige) ønsker at rejse til Danmark (15.-18. august (4 dage)) og Spanien (3.-12. september (10 dage)).*

Det spanske konsulat bør behandle ansøgningen, og det visum, der udstedes, bør omfatte indrejse og ophold i to medlemsstater.

1.3 Visumansøgning fra en person, der er i besiddelse af et gyldigt visum til kortvarigt ophold

Principielt kan en person ikke være i besiddelse af to gyldige visa til kortvarigt ophold, som dækker samme periode.

Hvis en ansøger er i besiddelse af et gyldigt visum, men som ikke omfatter det næste planlagte ophold fuldstændigt, bør det på nuværende tidspunkt gyldige visum inddrages, men det næste visum bør først være gyldigt fra dagen efter udløbet af det på nuværende tidspunkt gyldige visum. Dette bør gælde, uanset om det første visum blev udstedt af en anden medlemsstat eller til andre rejseformål.

I ekstraordinære tilfælde kan et konsulat fravige ovennævnte princip i situationer som dem, der beskrives nedenfor:

Eksempel: En ansøger har et visum, der er gyldigt fra den 1. april-30. april med tilladelse til et ophold på 15 dage. Indehaveren har foretaget en rejse i begyndelsen af april og har brug for at rejse igen den 25. april i 10 dage.

Scenarie 1: Ansøgeren har "brugt" alle 15 dage under den første rejse, eller det første visum var et visum til én indrejse. Det betyder, at det første visum ikke længere er gyldigt efter den første rejse, og konsulatet bør udstede et nyt visum, der er gyldigt fra 25. april.

Scenarie 2: Ansøgeren har kun "brugt" 12 dage på den første rejse, og der er stadig 3 dages ophold tilbage på den pågældendes visum til flere indrejser. For at den pågældende person kan rejse den 25. april, vil det ikke være tilstrækkeligt at udstede et visum, der er gyldigt fra 1. maj som nævnt ovenfor (dvs. at det nye visum er gyldigt fra dagen efter det nuværende visums udløb). Det nuværende visum vil skulle inddrages, og der skal udstedes et nyt visum. Den medlemsstat, der behandler ansøgningen, kan inddrage et visum, der er udstedt af en anden medlemsstat, se [del V, punkt 3.4](#).

1.4 Ansøgning om et ensartet visum til transit

1.4.1 Hvis transitten vedrører én medlemsstat, skal den pågældende medlemsstats konsulat behandle ansøgningen.

1.4.2 Hvis transitten vedrører flere medlemsstater, skal konsulatet for den medlemsstat, hvis ydre grænser ansøgeren agter at passere først, behandle ansøgningen.

Eksempel: En marokkansk statsborger ønsker at rejse til Det Forenede Kongerige via Spanien og Frankrig.

Det spanske konsulat skal behandle ansøgningen, da visumindehaveren passerer Spaniens ydre grænser.

Eksempel: En tyrkisk statsborger ønsker at rejse fra Ankara (Tyrkiet) til London (Det Forenede Kongerige) med fly via Wien (Østrig) og Frankfurt (Tyskland), og efter opholdet i Det Forenede Kongerige ønsker han at vende tilbage til Tyrkiet ad en anden rute via Berlin (Tyskland) og Budapest (Ungarn).

Det østrigske konsulat skal behandle ansøgningen, da den pågældende person først passerer Østrigs ydre grænser.

Anbefalet bedste praksis for søfolk: Det er ikke altid muligt at afgøre, i hvilken medlemsstat søfolk vil indlede deres transit, fordi de rederier, der hyrer dem, ofte ikke ved på forhånd, på hvilket skib, der sejler til hvilken medlemsstat, en sømand skal påmønstre. Det anbefales derfor at anvende visumkodeksens artikel 5, stk. 2, litra b), fleksibelt i tilfælde af søfolk, der er kendt for deres integritet og pålidelighed (dvs. at de har anvendt tidligere udstedte visa korrekt): Konsulatet i hver af de medlemsstater, hvorfra transitten eventuelt kunne begynde, skal behandle ansøgningen.

1.5 Ansøgning om et lufthavnstransitvisum

1.5.1 Hvis ansøgningen kun vedrører en enkelt lufthavnstransit, skal konsulatet for den medlemsstat, på hvis område den pågældende lufthavn er beliggende, behandle ansøgningen.

Eksempel: En nigeriansk statsborger rejser i transit via Frankfurt lufthavn (Tyskland) på vej til Brasilien.

Det tyske konsulat skal behandle ansøgningen.

1.5.2 Hvis ansøgningen vedrører flere lufthavnstransitter, skal konsulatet for den medlemsstat, på hvis område den første transitlufthavn er beliggende, behandle ansøgningen.

Eksempel: *En pakistansk statsborger rejser i transit via Madrid lufthavn (Spanien) på vej til Colombia og via Frankfurt lufthavn (Tyskland) på hjemrejsen.*

Det spanske konsulat skal behandle ansøgningen.

Det er vigtigt at skelne mellem en vidererejse, hvor en tredjelandstatsborger ikke forlader en lufthavns internationale transitområde, og en vidererejse, hvor tredjelandstatsborgeren forlader en lufthavns internationale transitområde, se eksempler under [punkt 8.5](#).

1.6 Hvordan behandles en ansøgning fra en ansøger, der rejser til flere medlemsstater, herunder til en medlemsstat, der fritager ham for visumpligt

Eksempel: *En indehaver af et indisk diplomatpas rejser til Tyskland (fire dage), Danmark (to dage), Ungarn (en dag) og Østrig (en dag). Tyskland, Danmark og Ungarn fritager indehavere af indiske diplomatpas for visumpligten, mens Østrig kræver visum.*

Det østrigske konsulat skal behandle ansøgningen, da Østrig er den eneste medlemsstat, der kræver visum for den pågældende person, selv om Tyskland er det væsentligste bestemmelsessted.

Eksempel: *En indehaver af et pakistansk tjenestepas rejser til Danmark (syv dage), Polen (en dag), Østrig (to dage) og Italien (en dag). Østrig og Danmark fritager indehavere af pakistanske tjenestepas for visumpligten, mens Italien og Polen kræver visum.*

Det polske konsulat skal behandle ansøgningen, da Polen er den medlemsstat, den pågældende først indrejser i, og som kræver visum for den pågældende person, selv om Danmark er det væsentligste bestemmelsessted.

Eksempel: *Indehaveren af et egyptisk tjenestepas rejser fra Egypten til Wien (Østrig) via München (Tyskland). Hun rejser fra Kairo til München med fly og videre fra München til Wien med tog. Østrig fritager indehavere af egyptiske tjenestepas for visumpligten.*

Det tyske konsulat skal behandle ansøgningen, da Tyskland er den medlemsstat, der kræver visum for den pågældende person.

Eksempel: *En indehaver af et kenyansk diplomatpas rejser til Tyskland (to dage) og Malta*

(tre dage) i embeds medfør med en mellemlanding i Italien (en dags ventetid på en flyforbindelse). Tyskland og Malta fritager indehavere af kenyanske diplomatpas for visumpligten, mens Italien kræver visum.

Det italienske konsulat skal behandle ansøgningen, da Italien er den eneste bestemmelsesmedlemsstat, der kræver visum for den pågældende person, selv om opholdet i Italien kun er en "mellemlanding".

1.7 Skal en medlemsstats konsulat acceptere en ansøgning om at rejse til en medlemsstat, som ikke er til stede eller repræsenteret i det tredjeland, hvor ansøgeren har bopæl?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 5, stk. 4

Et af de grundlæggende principper i visumkodeksen er, at alle medlemsstaterne på lang sigt med henblik på visumudstedelse skal være til stede eller repræsenteret i alle tredjelande, hvis statsborgere er underlagt visumpligt. I den henseende fastslås det i artikel 5, stk. 4, at *"Medlemsstaterne samarbejder om at forhindre, at der hverken kan ske behandling af eller træffes afgørelse om en ansøgning, fordi den medlemsstat, der har kompetence i overensstemmelse med [artikel 5, stk. 1-3], ikke er til stede eller repræsenteret i det tredjeland, hvor ansøgeren indgiver ansøgningen. jf. [bestemmelserne om konsulaternes territoriale kompetence]."*

Det betyder ikke, at alle medlemsstaters konsulater i det tredjeland, hvor ansøgeren har bopæl, skal acceptere en ansøgning, hvis den kompetente medlemsstat (dvs. ansøgerens ene eller eneste eller væsentligste bestemmelsessted) ikke er til stede eller repræsenteret der, da det først og fremmest er kompetencereglerne, der finder anvendelse, se punkt [1.1-1.5](#).

Artikel 5, stk. 4, forpligter medlemsstaterne til at samarbejde om på lang sigt at forhindre situationer, hvor medlemsstaterne ikke er til stede eller repræsenteret, og denne forpligtelse vedrører således midlerne og ikke resultatet. Medlemsstaterne er derfor ikke forpligtet til at acceptere visumansøgninger, som de ikke er kompetente til at behandle og træffe afgørelse om ifølge ovennævnte regler, hvis den kompetente medlemsstat ikke er til stede eller repræsenteret.

Da denne bestemmelse imidlertid indgår i artiklen vedrørende *"medlemsstat med kompetence til at behandle og træffe afgørelse om en ansøgning"*, kan en medlemsstat, hvis den normalt kompetente medlemsstat ikke er til stede, acceptere at behandle og træffe afgørelse om sådanne ansøgninger i særlige individuelle situationer

- af humanitære grunde og
- efter at have opnået samtykke fra den normalt kompetente medlemsstat.

1.8 Hvad sker der, hvis der er indgivet en ansøgning på et konsulat, der ikke har kompetence til at behandle den?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 18, stk. 2

Hvis konsulatet fastslår, at det ikke har kompetence til at behandle en ansøgning, efter at den er indgivet, skal ansøgeren straks underrettes, og hele ansøgningen (ansøgningen og dokumentationen) returneres, og visumgebyret godtgøres. Ansøgeren skal have oplyst, hvor ansøgningen skal indgives.

Hvis den nationale lovgivning kræver det (f.eks. en ombudsmandslov), kan en medlemsstat beholde en kopi af de fremlagte dokumenter og af meddelelsen til ansøgeren.

1.9 Kan et konsulat acceptere en ansøgning fra en ansøger, der ikke har bopæl, inden for konsulatets jurisdiktion?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 6

Generelt bør kun ansøgninger fra personer, der har lovligt ophold inden for det kompetente konsulats jurisdiktion, accepteres (jf. punkt [1.1-1.5](#)).

En ansøgning fra en person, der opholder sig lovligt - men ikke har bopæl - inden for det pågældende konsulats jurisdiktion, kan imidlertid accepteres, hvis denne person kan begrunde, at ansøgningen ikke kan indgives på et konsulat på bopælsstedet. Det er konsulatet, der skal vurdere, om ansøgerens begrundelse kan accepteres.

"Ikke-fastboende ansøger" er en ansøger, der har bopæl andetsteds, men opholder sig lovligt inden for det konsulats jurisdiktion, hvor han indgiver sin ansøgning.

"Lovligt ophold" betyder, at ansøgeren har ret til midlertidigt at opholde sig inden for jurisdiktionen i medfør af lovgivningen i det tredjeland, hvor ansøgeren opholder sig enten med henblik på et kortvarigt ophold eller for en længere periode, samtidig med at han bevarer sin faste bopæl i et andet tredjeland.

Eksempel: En boliviansk kunstner skal optræde i Portugal den 25.5. og fra den 20.2.-15.5. optræder hun i Canada og USA.

Et portugisisk konsulat i Canada eller USA skal give ansøgeren mulighed for at indgive sin ansøgning, da det vil være umuligt for hende at ansøge, mens hun er i bopælslandet på grund af reglen om, at der tidligst kan ansøges om visum tre måneder før datoen for den forventede indrejse på medlemsstaternes område.

Eksempel: En kinesisk professor er rejst til London for at undervise på et universitets sommerkurser. Under opholdet bliver hendes far, som bor i Frankrig, alvorligt syg, og for at kunne rejse til Frankrig ansøger den kinesiske kvinde om visum på det franske konsulat i

London.

Det franske konsulat i London skal behandle ansøgningen, da det ville være urimeligt at forlange, at den pågældende person skulle rejse til sit bopælsland for at ansøge om visum.

Eksempel: *En marokkansk statsborger, som tilbringer sin ferie i Montreal (Canada), ønsker at ansøge om visum for at rejse til Tyskland på det tyske konsulat i Montreal. Den pågældende hævder, at ventetiden for at få en aftale og indgive ansøgning ved det tyske konsulat i Rabat (Marokko) er for lang.*

Det tyske konsulat i Montreal skal ikke acceptere at behandle ansøgningen, da begrundelsen er uberettiget.

Eksempel: *En godkendt kommerciel formidler indgiver ansøgninger for en gruppe russiske turister på det spanske generalkonsulat i Moskva. Alle ønsker at rejse sammen til Spanien i to uger. De fleste har bopæl inden for det spanske konsulats jurisdiktion i Moskva, mens andre har bopæl inden for det spanske konsulats jurisdiktion i Sankt Petersborg.*

Det spanske konsulat i Moskva skal behandle ansøgningerne.

Eksempel: *En russisk statsborger fra Novorossiysk (Rusland) er rejst til Moskva (Rusland) til en handelsmesse. Her møder han en græsk forretningsforbindelse, som straks inviterer ham til Athen (Grækenland) for at indgå en kontrakt om et fremtidigt samarbejde. Den russiske statsborger ønsker at søge om visum på det græske konsulat i Moskva, da den omtrentlige rejse-/vejafstand mellem Moskva og Novorossiysk er 1 500 km.*

Det græske konsulat i Moskva skal behandle ansøgningen, da det ville være urimeligt at forlange, at den pågældende person skulle rejse til sin bopælsby for at ansøge om visum.

1.10 Kan en medlemsstats konsulat, som er beliggende på en anden medlemsstats område, behandle visumansøgninger?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 7

Generelt er en ansøger, som opholder sig lovligt på en medlemsstats område, indehaver af et dokument, der giver vedkommende ret til at færdes frit (et ensartet visum, en opholdstilladelse, et nationalt visum til længerevarende ophold). Der kan imidlertid opstå situationer, hvor en person med lovligt ophold ikke er indehaver af et dokument, der giver

vedkommende ret til at rejse til en anden medlemsstat. I den situation vil de almindelige kompetenceregler, jf. punkt 1.1 – 1.5, være gældende.

Eksempel: *Indehaveren af et indonesisk diplomatpas, der er fritaget for visumpligten ifølge Østrigs regler, er rejst til Østrig for at deltage i en konference. Under opholdet bliver han af de indonesiske myndigheder indtrængende opfordret til at rejse til Estland for at deltage i et meget vigtigt politisk møde. Estland fritager ikke indehavere af indonesiske diplomatpas for visumpligten.*

Det estiske konsulat i Wien skal behandle ansøgningen, da det ville være urimeligt at forlange, at den pågældende person skulle rejse til sit bopælsland for at ansøge om visum.

2. INDGIVELSE AF EN ANSØGNING

2.1 Hvornår kan der indgives en ansøgning?

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 9, stk. 1*

En ansøgning om visum skal i princippet indgives senest 15 kalenderdage før det planlagte besøg (da det er den normale behandlingstid) og kan højst indgives tre måneder inden starten på det planlagte besøg. Det er ansøgerens ansvar at træffe de nødvendige forholdsregler for at overholde fristerne, hvis der findes et tidsbestillingssystem. Ansøgerne skal imidlertid informeres om de forskellige tidsfrister, jf. *håndbog om organisation af visumafdelingerne og det lokale Schengensamarbejde, del I, punkt 4*.

En ansøgning, der indgives mindre end 15 kalenderdage før den forventede afgang, kan accepteres, men ansøgeren skal informeres om, at behandlingstiden kan være på op til 15 kalenderdage. Hvis ansøgeren alligevel vil indgive sin ansøgning, skal han informeres om, at den endelige afgørelse eventuelt vil blive truffet efter den forventede afrejsedato.

Eksempel: *En tyrkisk statsborger beslutter i sidste øjeblik at bestille en skiferie til Østrig med afgang to dage senere, og først en dag før afrejsen går det op ham, at han skal have visum for at rejse til Østrig.*

Det østrigske konsulat kan afvise at behandle ansøgningen.

En indehaver af et visum til flere indrejser kan søge om et nyt visum, før visummet udløber. Gyldigheden af det nye visum skal være fortløbende i forhold til det nuværende visum, da en person ikke kan have to gyldige visa inden for samme periode.

Eksempel: *En marokkansk advokat, som repræsenterer en NGO på ligestillingsområdet og ofte deltager i møder i forskellige medlemsstater, er indehaver af et visum til flere indrejser, som udløber den 31.5. Hun ansøger om et nyt visum den 15.4.*

Hvis der udstedes et nyt visum, skal det være gyldigt fra den 1.6., og i så tilfælde vil visumindehaveren kunne indrejse på medlemsstaternes område på grundlag af det første visum, hvis gyldighed udløber under opholdet, og udrejse på grundlag af det nye visum.

2.2 Tidsbestillingssystem

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 9, stk. 2 og 3*

2.2.1 Skal ansøgere bestille tid for at indgive en ansøgning?

Det kan kræves, at ansøgere bestiller tid til indgivelse af en ansøgning – enten via et internt system eller et tidsbestillingssystem, der styres af en ekstern tjenesteyder.

I begrundede hastetilfælde skal der gives tid straks eller gives direkte adgang til indlevering af ansøgningen.

Hastetilfælde er situationer, hvor forhold, som ansøgeren ikke kunne forudse, har gjort det umuligt for ansøgeren at søge tidligere.

Eksempler på begrundede hastetilfælde:

En tæt slægting (med bopæl i en medlemsstat) til en visumansøger er kommet til skade i en bilulykke og har brug for visumansøgerens hjælp.

[Hvad angår de proceduremæssige garantier i forbindelse med familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere](#), se [del III](#).

2.2.2 Hvad er maksimumfristen for at få en tid?

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 9, stk. 2*

Der skal som hovedregel gives en tid inden for en frist på højst to uger. Kapaciteten i medlemsstaternes konsulater, hvad angår behandling af visumansøgninger, bør tilpasses, så denne frist kan overholdes, også i spidsbelastningsperioder.

2.2.3 Kan der indføres "hasteprocedurer" for indgivelse af ansøgninger?

Et konsulat kan beslutte at indføre en hasteprocedure for indgivelse af ansøgninger fra bestemte kategorier af ansøgere.

[Hvad angår de proceduremæssige garantier i forbindelse med familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere](#), se [del III](#).

2.3 Personlig indgivelse af en ansøgning

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 10 og 13, artikel 21, stk. 8, artikel 42, 43 og 45

2.3.1 Skal en ansøger møde personligt op for at indgive en ansøgning?

Ansøgere skal som hovedregel møde op personligt for at indgive en ansøgning. Hvis en ekstern tjenesteudbyder eller en honorær konsul er bemyndiget til at modtage visumansøgninger på en medlemsstats vegne, skal ansøgeren møde op personligt i deres lokaler. Der skal sondres mellem dette og en eventuel samtale under behandlingen af ansøgningen, jf. punkt 6.12.

Ansøgere skal også møde op personligt, når der skal optages fingeraftryk (se [kapitel 5](#)). Formålet med dette krav om personligt fremmøde er at give konsulære medarbejdere mulighed for at få et indtryk af de konkrete omstændigheder i forbindelse med ansøgningen og stille spørgsmål om formålet med rejsen og de fremlagte dokumenter. For at fastslå, hvilken medlemsstat der er kompetent, og formålet med rejsen er det vigtigt at få en række oplysninger fra ansøgeren i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen, uanset hvordan ansøgningen rent praktisk indgives, og hvilke støttedokumenter der fremlægges.

Det må ikke systematisk kræves af ansøgere, at de skal udfylde formularer, tjeklister eller spørgeskemaer ud over ansøgningskemaet.

[Hvad angår de proceduremæssige garantier i forbindelse med familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere](#), se [del III](#).

2.3.2 Hvornår er det ikke påkrævet at indgive en ansøgning personligt?

For personer, hvis integritet og pålidelighed konsulatet har kendskab til, kan kravet om personlig indgivelse af ansøgningen fraviges, således at de kan indgive deres ansøgning via tredjemand eller sende ansøgningen med post. En sådan undtagelse kan ikke indrømmes førstegangsansøgere, og ansøgernes integritet og pålidelighed skal fastslås individuelt og kontrolleres regelmæssigt.

Eksempler på personkategorier, hvor kravet om "personligt fremmøde ved indgivelse af en ansøgning" kan fraviges:

- officielle enheder eller selskaber, som konsulatet allerede kender. Et selskabs pålidelighed er imidlertid ikke nødvendigvis en garanti for de ansattes pålidelighed, som skal fastslås individuelt
- personer, der tidligere har anvendt visa korrekt
- personer, der rejser regelmæssigt/hyppigt (f.eks. på grund af konferencer, seminarer, undervisning, forretningsaftaler)
- personer, der har behov for at rejse på grund af hastende lægebehandling, og som af lægelige grunde ikke kan møde op på konsulatet

Anbefalet bedste praksis: Hvis konsulatet modtager en ansøgning ved fuldmagt eller med post fra en person, hvor kravet om personligt fremmøde ikke på forhånd er blevet fraveget, bør konsulatet som hovedregel beslutte ikke at godtage ansøgningen. Konsulatet skal sende dokumenterne tilbage til den befuldmægtigede uden at tage stilling til, om ansøgningen er antagelig.

2.3.3 Hvilken procedure skal der følges, når der indgives ansøgning gennem en kommerciel formidler?

Godkendte kommercielle formidlere kan også indgive ansøgninger på individuelle personers vegne enten direkte på konsulatet eller hos en ekstern tjenesteyder eller en honorær konsul. Fingeraftryk kan imidlertid ikke indsamles af kommercielle formidlere, se [kapitel 4](#).

2.3.4 Hvilke procedurer skal der følges ved indsamling af biometriske identifikatorer?

Uanset de generelle regler om personligt fremmøde ved indgivelse af en ansøgning skal der optages fingeraftryk fra førstegangsansøgere og personer, som ikke inden for de sidste 59 måneder har fået optaget deres fingeraftryk (se [kapitel 4](#)).

2.3.5 Samtale med en ansøger

Uanset hvor ansøgningen er indgivet (dvs. på konsulatet eller hos en ekstern tjenesteudbyder), og uanset om ansøgningen er indgivet af ansøgeren personligt eller ej, kan ansøgeren i begrundede tilfælde indkaldes til samtale på konsulatet (se [punkt 6.12](#)).

3. GRUNDLÆGGENDE ELEMENTER VED ANSØGNING OM VISUM

Følgende betingelser skal være opfyldt, for at en ansøgning kan antages:

- der skal indgives en udfyldt og underskrevet ansøgning, et gyldigt rejsedokument og et fotografi
- visumgebyret skal være betalt
- der skal eventuelt indsamles biometriske data.

3.1 Rejsedokument

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 12

3.1.1 Hvor længe skal rejsedokumenter mindst være gyldige for at kunne accepteres?

Et rejsedokument skal mindst være gyldigt i tre måneder efter datoen for den forventede udrejse fra medlemsstaternes område, hvis der ansøges om et visum til en enkelt indrejse.

Hvis der søges om et visum til flere indrejser, skal rejsedokumentet mindst være gyldigt tre måneder efter datoen for den sidste forventede udrejse.

Eksempel: *En malaysisk forsker, som har været involveret i forskningsprojekter i Nederlandene og Tyskland, begynder at arbejde med et forskningsprojekt i Ungarn og skal rejse dertil omkring hver tredje måned mellem januar 2020 og januar 2024. Han søger den 1. november 2019 om et visum til flere indrejser og fremlægger et rejsedokument, som er gyldigt indtil den 15. marts 2022. Selv om den pågældende person kan betragtes som "en rejsende i god tro" – efter at han har brugt sit tidligere ensartede visum korrekt – og kunne indrømmes et visum til flere indrejser for hele perioden, kan han kun få et visum til flere indrejser, der er gyldigt indtil den 15.12.2021.*

Rejsedokumentet skal indeholde tilstrækkelige – mindst to – blanke sider (en til påklæbning af visummærkatene/visummærkaterne, og en til grænsemyndighedernes påføring af stempel).

Principielt skal en person rejse med et gyldigt visum påsat et gyldigt rejsedokument. Når alle blanke sider i Schengenvisumindehaverens rejsedokument er anvendt til påsættelse af visa eller ind- og udrejsestempler, kan den pågældende dog rejse på grundlag af et "fuldt", men ugyldigt rejsedokument med et gyldigt visum og et nyt rejsedokument.

For at undgå eventuelt at få problemer, bl.a. når der foretages kontrol ved grænsen, kan den pågældende ansøge om enten et nyt visum, der dækker den resterende del af det tidsrum, hvori det eksisterende visum er gyldigt, eller et nyt visum til flere indrejser.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med personer, der er indehavere af et gyldigt visum i et rejsedokument, der ikke har tilstrækkelig mange blanke sider til ind- og udrejsestempler: Hvis en tredjelandstatsborger, der er indehaver af et stadig gyldigt visum i

et "fuldt", men ugyldiggjort rejsedokument, som følge af hyppig rejseaktivitet ansøger om et nyt visum, der dækker den resterende del af det tidsrum, hvori det eksisterende visum er gyldigt, skal det gyldige visum ophæves, og der skal hurtigst muligt og gratis udstedes et nyt visum, der er gyldigt i det resterende tidsrum, hvor det første visum var gyldigt.

I begrundede hastetilfælde kan et rejsedokument med en kortere gyldighedsperiode end nævnt ovenfor accepteres. Begrundede hastetilfælde er situationer (behov for at rejse), som ansøgeren ikke kunne have forudset, så han derfor ikke i tide kunne have erhvervet et rejsedokument med den krævede gyldighed.

***Eksempel** på et begrundet hastetilfælde, der kunne give mulighed for at se bort fra reglen om rejsedokumentets gyldighed: En filippinsk statsborger skal omgående rejse til Spanien, hvor en slægtning er kommet ud for en alvorlig ulykke. Hans rejsedokument er kun gyldigt i én måned efter datoen for den forventede hjemrejse.*

Det spanske konsulat skal acceptere rejsedokumentet med henblik på indgivelse af en ansøgning.

3.1.2 Sådan behandles rejsedokumenter, der er udstedt mere end 10 år forud for visumansøgningen

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 12, litra c, og artikel 19, stk. 4

Rejsedokumenter, der er udstedt mere end 10 år tidligere end visumansøgningen, skal principielt ikke accepteres, og visumansøgninger baseret på sådanne rejsedokumenter skal ikke anses for antagelige. Der kan dog af humanitære årsager eller af hensyn til nationale interesser gøres undtagelser.

Hvis ansøgningen i sidste ende godkendes, skal der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed, der kun gør det muligt for indehaveren at rejse til den udstedende medlemsstat (se punkt 8.1.2.1).

[Hvad angår de proceduremæssige garantier i forbindelse med familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, se del III.](#)

3.1.3 Hvordan skal et rejsedokument, der ikke er anerkendt af en eller flere medlemsstater, behandles?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 25, stk. 3 og 4, og artikel 29, stk. 5

Det skal kontrolleres, om rejsedokumentet er anerkendt af den medlemsstat, der modtager visumansøgningen, og af andre medlemsstater. Rejsedokumenter, der ikke er anerkendt af alle

medlemsstater, kan accepteres, men der gælder særlige regler, afhængigt af hvilken type visum der skal udstedes. Hvilke rejsedokumenter medlemsstaterne godkender eller ikke godkender, fremgår af oversigten over rejsedokumenter, som giver ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum, del I-II-III og V ([bilag 10](#)).

Hvis en eller flere medlemsstater ikke godkender et rejsedokument, kan der udstedes et visum, hvis territoriale gyldighed ikke dækker den/disse medlemsstat(er), se [punkt 8.5.3](#).

Hvis den medlemsstat, der modtager visumansøgningen, ikke godkender ansøgerens rejsedokument, kan der udstedes et visum, men det skal påføres [det særskilte ark til påføring af visum](#), se [punkt 8.5.3](#) og [punkt 10.2.1](#), og dets gyldighed skal begrænses til den udstedende medlemsstats område.

Hvis et rejsedokument ikke godkendes af en medlemsstat, kan ansøgningen erklæres for uantagelig (se [punkt 3.6](#)).

3.1.4. Hvordan skal forfalskede rejsedokumenter behandles?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 19, stk. 4

Hvis en ansøger fremlægger et forfalsket rejsedokument, og dette opdages ved indgivelsen af ansøgningen, skal ansøgningen anses for antagelig, og der skal gives afslag på udstedelse af et visum.

Hvis en ansøger fremlægger et forfalsket rejsedokument, og dette opdages, når konsulatet forsøger at fastslå, om ansøgningen er antagelig eller ej, skal ansøgningen erklæres antagelig, og der skal gives afslag på udstedelse af et visum.

I begge tilfælde skal rejsedokumentet behandles i henhold til anbefalet bedste praksis, jf. [punkt 6.4](#).

3.2 Ansøgningsskema

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 11 og bilag I, VIS-forordningen, artikel 37, stk. 1 og 2

[Standardansøgningsskemaet \(bilag 9\)](#) skal bruges til ansøgning om visa til ophold i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Standardansøgningsskemaet kan ikke ændres, og der kan ikke indsættes ekstra felter (eller sider), men det kan udskrives på flere sider for at gøre det mere brugervenligt. Det må ikke systematisk kræves af ansøgere eller visse kategorier af ansøgere, at de skal udfylde formularer, tjeklister eller spørgeskemaer ud over ansøgningsskemaet.

Alle ansøgere skal indgive et udfyldt og underskrevet ansøgningsskema (i begge felter). Hvis flere personer (mindreårige eller en ægtefælle) er dækket af det samme rejsedokument, skal de berørte personer hver især udfylde og underskrive et ansøgningsskema, og for

mindreåriges vedkommende skal det underskrives af den person, der har forældremyndigheden eller optræder som værge.

Familiemedlemmer til EU-borgere og schweiziske statsborgere (ægtefælle, børn eller slægtninge i opstigende linje) skal ikke udfylde de felter, der er mærket med *, når de udøver deres ret til fri bevægelighed, se [del III](#), men udfylde felt 34 og 35.

Medlemsstaterne skal sikre, at visumansøgere (registrerede) får de relevante oplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningen¹¹.

3.2.1 På hvilket sprog skal ansøgningsskemaet foreligge?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 11, stk. 3

Ansøgningsskemaet skal enten foreligge på:

- a) det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum
- b) værtslandets officielle sprog
- c) det eller de officielle sprog i værtslandet og det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum, eller
- d) i tilfælde af repræsentation det eller de officielle sprog i den repræsenterende medlemsstat.

Ud over de sprog, der er omhandlet i litra a), b) og c), kan ansøgningsskemaet foreligge på et andet af Den Europæiske Unions officielle sprog, f.eks. engelsk.

3.2.2 På hvilket sprog skal ansøgningsskemaet udfyldes?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 11, stk. 6

Medlemsstaterne beslutter, hvilket/hvilke sprog der skal anvendes til at udfylde ansøgningsskemaet og informerer ansøgerne herom.

Anbefalet bedste praksis, hvad angår oplysninger om, hvordan ansøgningsskemaet skal udfyldes: Det anbefales at udarbejde eksempler på udfyldte ansøgningsskemaer (også i elektronisk format), som skal være bredt tilgængelige, for derved at lette denne del af ansøgningsprocessen for ansøgere og sikre, at alle relevante felter er udfyldt (f.eks. er det vigtigt at anføre, om der ansøges om et visum til en enkelt indrejse eller til flere indrejser). Hvis det er nødvendigt, kan den udfyldte "prøveansøgning" tilpasses lokale forhold (f.eks. felt 11 om nationalt ID-nummer: hvis det ikke er relevant, bør det nævnes på "prøveansøgningen").

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

3.2.3 Hvilke konsekvenser har erklæringen på ansøgningskemaet, som ansøgeren skal underskrive?

Det er vigtigt at kontrollere, at ansøgeren eller dennes retlige repræsentant har underskrevet erklæringen nederst på ansøgningskemaet som bevis for, at ansøgeren er bekendt med indholdet og samtykker. For mindreåriges vedkommende skal den/de person(er), der har forældremyndigheden eller optræder som værge, underskrive.

3.3 Fotografi

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 10, stk. 3, litra c)

Konsulaterne kan kun kræve og indsamle ét fotografi af ansøgeren.

3.3.1 Hvilke tekniske standarder skal fotografiet opfylde?

Det fotografi, ansøgere skal fremlægge, skal opfylde standarderne i specifikationerne for fotografier ([bilag 11](#)).

Fotografier, der ikke opfylder disse standarder, kan ikke accepteres.

3.4 Visumgebyr

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 16

3.4.1 Skal alle ansøgere betale samme visumgebyr?

Generelt skal individuelle ansøgere betale et gebyr på 60 EUR, uanset hvilken type visum der søges om, og uanset hvor ansøgningen indgives (direkte på konsulatet af ansøgeren selv eller af en kommerciel formidler, via en ekstern tjenesteyder eller ved de ydre grænser). Der findes imidlertid generelle fritagelser for eller nedsættelser af dette gebyr enten i medfør af visumkodeksen eller visumlempelsesaftalerne eller de særlige regler for familiemedlemmer til EU-borgere og schweiziske statsborgere, se [del III](#). Det visumgebyr, der er fastsat i visumlempelsesaftaler, finder også anvendelse, når statsborgere i de pågældende tredjelande ansøger om et visum ved de ydre grænser.

Medlemsstaterne kan fravige eller nedsætte gebyret i individuelle tilfælde og for visse andre kategorier af ansøgere, samtidig med at de forsøger at harmonisere sådanne fritagelser inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde.

Bortset fra de tilfælde, der er omfattet af visse visumlempelsesaftaler, er det ikke muligt at anvende eller acceptere et ekstragebyr for "hurtig behandling", hvis der anmodes om en fremskyndet behandling af en ansøgning.

3.4.2 Obligatorisk gebyrfritagelse eller gebyrnedsettelse gældende for alle ansøgere eller visse kategorier af ansøgere:

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 16, stk. 4

Visumgebyr	Generelle bestemmelser	Visumlempelsesaftaler
0 EUR	Børn 0-6 år (dvs. børn, der er 6 år minus 1 dag) 1)	Se bilag 8
	Familiemedlemmer til EU-borgere og schweiziske statsborgere (se del III)	
	Skoleelever, studerende, universitetsuddannede under videreuddannelse og ledsagende lærere, der tager ophold i studie- eller uddannelsesøjemed	
	Forskere fra tredjelande, der rejser med henblik på videnskabelig forskning 2)	
	Repræsentanter for nonprofitorganisationer i alderen op til 25 år, der deltager i seminarer, konferencer, sportsarrangementer, kulturelle eller uddannelsesmæssige begivenheder tilrettelagt af nonprofitorganisationer 3)	
35 EUR	Børn på 6-12 år (indtil 12 år minus 1 dag) 1)	Se bilag 8
70 (eller 35) EUR		Se bilag 8

- 1) Beregningen skal tage udgangspunkt i datoen for indgivelse af ansøgning.
- 2) Videnskabelig forskning som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2005/761/EF af 28. september 2005 om lettelse af medlemsstaternes udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold til forskere fra tredjelande, som rejser inden for Fællesskabet med henblik på videnskabelig forskning, [bilag 12](#).
- 3) I denne forbindelse forstås ved "nonprofitorganisation" en organisation, der er registreret officielt som en nonprofitorganisation.

3.4.3 Frivillig fritagelse for visumgebyr gældende for bestemte kategorier af ansøgere og i individuelle tilfælde

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 16, stk. 5

3.4.3.1 Medlemsstaterne kan beslutte at fritage følgende personkategorier for visumgebyr

Definerede personkategorier	Børn 6-12 år, dvs. børn, der er 12 år minus 1 dag 1)
	Indehavere af diplomatpas og tjenstepas
	Unge i alderen op til 25 år, der deltager i seminarer, konferencer, sportsarrangementer, kulturelle eller uddannelsesmæssige begivenheder tilrettelagt af nonprofitorganisationer 2)
0 EUR	

- 1) Beregningen skal tage udgangspunkt i datoen for indgivelse af ansøgning.
- 2) I denne forbindelse forstås ved "nonprofitorganisation" en organisation, der er registreret officielt som en nonprofitorganisation.

Medlemsstaterne bør sikre, at de eksterne tjenesteydere er korrekt informeret om gebyrfritagelse, således at de giver offentligheden korrekte oplysninger og undgår at være nødt til senere at refundere gebyrer.

3.4.3.2 Fritagelse for eller nedsættelse af visumgebyret i individuelle tilfælde

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 16, stk. 6

I individuelle tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at undlade at opkræve visumgebyr, eller det kan nedsættes, når dette har til formål at fremme kulturelle eller sportslige interesser samt interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik og andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager.

3.4.4 Beregning af et visumgebyr, der ikke opkræves i euro

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 16, stk. 7

Visumgebyret opkræves i euro, i den lokale valuta i tredjelandet eller i den valuta, der normalt anvendes i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives.

Optræves visumgebyret i en anden valuta end euro, fastsættes størrelsen af det visumgebyr, der opkræves i den pågældende valuta, efter den referencekurs for euro, som Den Europæiske Centralbank har fastsat, og som revideres med jævne mellemrum. Det beløb, der opkræves, kan rundes op, og konsulaterne sikrer inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde, at de opkræver lige store gebyrer.

Anbefalet bedste praksis for revision af referencekursen:

Hvor hyppigt den referencekurs, der anvendes af konsulatets regnskabsafdeling, skal revideres, og hvor hyppigt visumgebyret eventuelt skal justeres, afhænger af, hvor stabile de lokale valutakurser er i forhold til euroen, og euroens referencekurs skal kontrolleres mindst hver anden uge, eventuelt hyppigere. Medlemsstaterne skal fastsætte en fælles procedure inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde.

Hvis euroens referencekurs som fastsat af Den Europæiske Centralbank ikke foreligger for en lokal valuta, kan medlemsstaterne bruge den vekselkurs, de anvender i deres interne budgetanliggender, til at beregne visumgebyret i lokal valuta.

3.4.5 Hvornår og hvordan skal visumgebyret betales?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 19, stk. 1

Betaling af visumgebyret er et af de kriterier, der skal opfyldes, for at gøre en ansøgning antagelig, og visumgebyret skal derfor være betalt kontant eller i en bank, når ansøgningen indgives.

3.4.5.1 Udstedelse af kvittering

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 16, stk. 8

Hvis visumgebyret betales samtidig med indgivelsen af ansøgningen, skal ansøgeren have en kvittering. Hvis visumgebyret betales via en bank, er bankens kvittering tilstrækkelig.

Hvis ansøgninger indgives af en kommerciel formidler på vegne af en gruppe, kan der udstedes en kollektiv kvittering.

3.4.6 Kan visumgebyret refunderes?

Uanset den endelige afgørelse om en visumansøgning kan visumgebyret generelt ikke refunderes. Hvis konsulatet imidlertid konstaterer, at det ikke er kompetent til at behandle ansøgningen, efter at visumgebyret er betalt, eller hvis det viser sig, at ansøgningen er uantagelig, skal gebyret tilbagebetales.

3.5 Er ansøgningen antagelig?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 10 og 19

Hvorvidt en ansøgning er antagelig eller ej, kan kun kontrolleres af det kompetente konsulat, uanset hvor ansøgningen indgives. Hvis det viser sig, at en ansøgning ikke er antagelig, skal proceduren i [punkt 3.5.1](#) følges.

3.5.1 Hvornår er en ansøgning antagelig?

Hvis fristen for indgivelse af en ansøgning er overholdt (se [punkt 2.1](#)), og de grundlæggende kriterier for en ansøgnings antagelighed er opfyldt (et udfyldt og underskrevet ansøgningskema, et gyldigt rejsedokument, et fotografi), og visumgebyret er betalt, og de biometriske data om nødvendigt er indsamlet, er ansøgningen antagelig.

3.5.2 Hvordan behandles en antagelig ansøgning?

Hvis ansøgningen er antagelig, oprettes der, straks efter at konsulatet har modtaget den, et ansøgningsdossier i VIS, og den behandles yderligere. Når der oprettes et ansøgningsdossier i VIS, er det yderst vigtigt at være opmærksom på datakvaliteten.

3.6 Hvordan behandles en uantagelig ansøgning?

Hvis ansøgningen er uantagelig, skal ansøgningskemaet og alle fremlagte dokumenter sendes tilbage til ansøgeren, og visumgebyret skal godtgøres, og ansøgningen skal ikke behandles yderligere.

Hvis den nationale lovgivning kræver det (f.eks. en ombudsmandslov), kan en medlemsstat beholde en kopi af de fremlagte dokumenter og af meddelelsen til ansøgeren.

Hvis ansøgningen er uantagelig, skal ansøgningskemaet og alle fremlagte dokumenter sendes tilbage til ansøgeren, de indsamlede biometriske data skal tilintetgøres, visumgebyret skal godtgøres, ansøgningen skal ikke behandles yderligere, og der skal ikke oprettes et ansøgningsdossier i VIS.

3.7 Kan en uantagelig ansøgning behandles i visse tilfælde?

En ansøgning, der ikke opfylder kriterierne for antagelighed, kan undtagelsesvis betragtes som antagelig af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser.

Eksempler på en humanitær grund, der gør det muligt at se bort fra reglerne om antagelighed:

En filippinsk statsborger skal omgående rejse til Spanien, hvor en slægtning er kommet ud for en alvorlig ulykke. Hans rejsedokument er kun gyldigt i én måned efter datoen for den planlagte hjemrejse.

Eksempler på nationale interesser, der gør det muligt at se bort fra reglerne om antagelighed:

Direktøren for et af de største turistselskaber i Bolivia har et møde i Madrid med repræsentanter for Ministeriet for Industri, Handel og Turisme, men hendes pas er kun gyldigt en måned efter datoen for den forventede hjemrejse.

En nigeriansk forretningsmand skal straks rejse til Nederlandene af forretningsgrunde: Der skal forhandles om en kontrakt mellem et nigeriansk multinationalt selskab og et nederlandsk multinationalt selskab, hvor den nederlandske regering har en majoritetsinteresse. Hans rejsedokument er kun gyldigt i én måned efter datoen for den planlagte hjemrejse.

3.8 Hvilke oplysninger skal ansøgeren have, når ansøgningen er indgivet, om de oplysninger, der er lagret i VIS?

Retsgrundlag: VIS-forordningen, artikel 37, stk. 1 og 2

Medlemsstaterne skal informere ansøgerne om, hvilken national myndighed der er ansvarlig for at behandle de oplysninger, der er lagret i VIS, og om den nationale databeskyttelsesmyndighed. Dette skal angives i ansøgningskemaet.

4. BIOMETRISKE IDENTIFIKATORER

Det er obligatorisk at indsamle og registrere ansøgernes biometriske identifikatorer i visuminformationssystemet (VIS).

4.1 Hvilke biometriske identifikatorer skal indsamles?

Følgende biometriske identifikatorer skal indsamles:

- et digitalt fotografi, se [bilag 11](#)
- alle ti fingeraftryk fra vedkommende, som skal optages fladt og indsamles digitalt.

Fingeraftryk skal indsamles som fastsat i Kommissionens beslutning 2009/756/EF om specifikationer for opløsningen for og brugen af fingeraftryk til biometrisk identifikation og verifikation i VIS. Hvis de optagne fingeraftryk ikke lever op til de gældende tekniske kvalitetsstandarder, skal fingeraftrykkene optages igen efter rengøring af fingre og udstyr. De fingeraftryk, der har den bedste kvalitet, indlæses i VIS. Det skal sikres, at der er indført hensigtsmæssige procedurer for at sikre beskyttelse af ansøgerens værdighed, hvis der opstår vanskeligheder med at registrere de biometriske data.

4.2 Hvornår i ansøgningsproceduren skal der indsamles biometriske identifikatorer?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 10, stk. 3, litra d), og artikel 13

Der skal indsamles biometriske identifikatorer, når ansøgningen indgives, uanset hvordan indsamlingen af ansøgninger er tilrettelagt.

En førstegangsansøger skal fotograferes eller have scannet sit fotografi, når ansøgningen indgives, og hans fingeraftryk skal indsamles. Konsulaterne/de eksterne tjenesteydere må ikke slække på kvaliteten af fingeraftrykkene for at fremskynde indgivelsen af ansøgningen.

Alle ansøgere skal have et fotografi scannet eller taget, hver gang der indgives en ansøgning.

Personer, hvis fingeraftryk er blevet indsamlet inden for de foregående 59 måneder, skal ikke igen have indsamlet deres fingeraftryk, uanset hvordan indsamlingen af ansøgningen tilrettelægges. Fingeraftryk, som allerede er lagret i VIS, skal kopieres. Ansøgeren skal angive på ansøgningskemaet, hvornår den pågældende sidst fik taget fingeraftryk.

Den eksterne tjenesteyder (som ikke har adgang til VIS) bør have instrukser om, at de skal kunne regne med ansøgerens erklæring i felt 27 på ansøgningskemaet. Hvis ansøgeren ikke har udfyldt feltet og ikke kan huske, hvornår vedkommende sidst fik taget fingeraftryk, kan den eksterne tjenesteyder anbefale, at der indsamles fingeraftryk igen, og informere ansøgeren om, at hvis der ikke er registreret fingeraftryk, vil den pågældende blive anmodet om at møde op hos den eksterne tjenesteyder eller på konsulatet igen.

Hvis der er problemer med datakvaliteten et bestemt sted, bør den eksterne tjenesteyder 1) informere ansøgere, hvis fingeraftryk er blevet indsamlet, om, at de ikke forpligtet til at få taget fingeraftryk igen, og 2) at, hvis fingeraftrykkene af tekniske årsager ikke kan kopieres,

kan den pågældende blive anmodet om at møde op hos den eksterne tjenesteyder eller på konsulatet igen. For at forhindre det kan ansøgere blive tilbudt at få taget deres fingeraftryk igen.

Hvis konsulatet ved oprettelsen af et ansøgningsdossier i VIS konstaterer, at ansøgerens fingeraftryk ikke er lagret i VIS, skal ansøgeren anmodes om at få indsamlet sine fingeraftryk.

Eksempel: En person ansøger om visum for første gang den 9.2.20XX. Den 25.6.20XX+4 (52 måneder efter den første ansøgning) ansøger han om et nyt visum: hans fingeraftryk kopieres fra den tidligere ansøgning. Den 15.9.20XX+5 (67 måneder efter den første ansøgning) ansøger han igen om et nyt visum: hans fingeraftryk indsamles.

Hvis der er begrundet tvivl om ansøgerens identitet, kan han anmodes om at få taget fingeraftryk inden for perioden på 59 måneder:

Eksempel: En ansøger hævder at have fået indsamlet sine fingeraftryk inden for de seneste 59 måneder, men det fotografi, han fremlægger, er meget forskelligt fra fotografiet i rejsedokumentet.

I den situation kan det kræves, at ansøgeren får sine fingeraftryk indsamlet igen.

Ansøgeren kan også anmode om at få sine fingeraftryk indsamlet, hvis den pågældende ikke kan huske, om hans eller hendes fingeraftryk er blevet indsamlet inden for de seneste 59 måneder.

4.3 Hvilke ansøgere er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 13, stk. 7

Følgende personkategorier er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk:

- børn under 12 år (dvs. børn, som er under 12 år minus 1 dag)
- personer, for hvilke det er fysisk umuligt at få optaget fingeraftryk.
  - Hvis det er fysisk umuligt i et begrænset tidsrum, skal ansøgeren forklare, hvorfor det er umuligt, og der kan kræves lægeattest med begrundelse.
  - Hvis det er muligt at indsamle fingeraftryk af færre end ti fingre, skal det maksimale antal fingeraftryk optages.
  - Hvis det er fysisk umuligt i et begrænset tidsrum, skal ansøgeren betragtes som førstegangsansøger med henblik på den næste visumansøgning, og alle fingeraftryk skal indsamles.

- stats- og regeringschefer og medlemmer af den nationale regering med ledsagende ægtefæller samt medlemmer af deres officielle delegation, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed
- regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed.

5. DOKUMENTATION OG REJSESYGEFORSIKRING

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 14 og bilag II

Formålet med dokumentationen er at sætte de relevante myndigheder i stand til at vurdere, om en ansøger opfylder indrejsebetingelserne, og at vurdere den mulige risiko for ulovlig indvandring og/eller sikkerhedsrisici.

På grundlag af indholdet i dette kapitel skal medlemsstaternes konsulater vurdere behovet for at supplere og harmonisere listen over dokumentation, således at der tages hensyn til lokale forhold. De harmoniserede lister skal godkendes af visumudvalget i overensstemmelse med den procedure, der er beskrevet i *håndbog vedrørende organisation af visumafdelinger og det lokale Schengensamarbejde, del II, punkt 4.4*. Gennemførelsesafgørelser om harmoniserede lister over dokumentation er retligt bindende for medlemsstaterne.

Dokumentationens omfang og art skal tilpasses efter:

- formålet med den planlagte rejse
- længden af og bestemmelsesstedet for den planlagte rejse
- de lokale forhold.

Hvad angår de specifikke regler, der finder anvendelse på dokumentation for rejsens formål for de kategorier af personer, der er omfattet af visumlempelsesaftaler, henvises til de respektive retningslinjer i [bilag 8](#).

[Hvad angår de proceduremæssige garantier i forbindelse med familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, se del III..](#)

5.1 Dokumentation

5.1.1 Skal der kræves originale dokumenter, elektronisk scannede dokumenter eller fotokopier?

Principielt skal en ansøger fremlægge de originale dokumenter, der udgør dokumentationen i forbindelse med en specifik ansøgning, og som konsulatet vil beholde (f.eks. en erklæring fra ansøgerens arbejdsgiver om, at den pågældende er i beskæftigelse, bevis for underhold og/eller logi) Ansøgere kan blive bedt om at fremlægge en kopi af et originalt dokument, som konsulatet ikke vil beholde, f.eks. en vielsesattest eller en fødselsattest. Originaldokumentet skal dog fremlægges, når ansøgningen indgives, og returneres til ansøgeren.

Falske eller svigagtige dokumenter skal beholdes som bevis i tilfælde af en klage over afgørelsen og/eller med henblik på eventuelle yderligere foranstaltninger (f.eks. analyse af dokumentet eller fremlæggelse af dokumentet for værtslandets myndigheder).

Hvis ansøgeren ikke kan fremlægge originaldokumenter, kan konsulatet beslutte at indlede behandlingen af visumansøgningen på grundlag af kopier eller fotokopier. Den endelige afgørelse skal principielt først træffes, når der er indgivet originaler af de krævede dokumenter.

5.1.2 Skal dokumentationen oversættes?

Der skal foretages en afvejning mellem:

- et krav om, at alle de dokumenter, som ansøgeren fremlægger, skal oversættes, da dette kan være både tidskrævende og dyrt
- konsulatets kapacitet til at analysere den dokumentation, der indgives på værtslandets sprog, og
- behovet for at fremlægge beviser på den pågældende medlemsstats sprog i tilfælde af en klage over en afgørelse om afslag.

Konsulaterne skal derfor informere ansøgerne (f.eks. på websteder eller opslagstavler) om, hvilke dokumenter der skal oversættes til hvilke sprog.

5.2 Hvilke dokumenter skal fremlægges som støtte for ansøgningen om et ensartet visum?

Dokumentationen skal indeholde bevis for følgende:

- formålet med den planlagte rejse
- bevis for logi eller bevis for tilstrækkelige midler til at dække ansøgerens indlogering
- at ansøgeren er i besiddelse af de fornødne subsistensmidler, såvel i den forventede opholdsperiode som til hjemrejsen til oprindelseslandet eller bopælslandet eller til transit til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis, jf. Schengengrænsekodexens artikel 6, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 3
- dokumentation, der giver mulighed for at vurdere, om ansøgeren har til hensigt at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.

[Bilag 14](#) indeholder en ikkeudtømmende liste over dokumentation, som konsulatet kan kræve af ansøgeren.

Dokumentationen skal vurderes i forbindelse med den enkelte ansøgning, og et dokument kan gøre et andet overflødigt.

Eksempler: Den påtænkte indlogering afhænger generelt af rejsens formål: privat indlogering med henblik på privat- eller familiebesøg, hoteller med henblik på turisme osv.

En invitation eller et løfte om underhold kan påvirke størrelsen af de subsistensmidler, der kræves.

Et rejsebureau kan tilvejebringe ét enkelt dokument, der tjener som bevis for den forventede rejses formål, bevis for indlogering og bevis for tilstrækkelige subsistensmidler, hvis rejseudgifterne er betalt på forhånd.

5.2.1 En ikkeudtømmende liste over den dokumentation, som konsulatet kan kræve, vedrørende rejsens formål og indlogering og til vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at forlade medlemsstaternes område

A. DOKUMENTATION FOR REJSENS FORMÅL	
1) For forretningsrejser:	<i>Supplerende bemærkninger og eksempler</i>
a) En indbydelse fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller arrangementer af kommerciel, industriel eller arbejdsrelateret art.	Invitationerne skal helst være personlige, men generelle invitationer kan accepteres.
b) Andre dokumenter, der viser, at der er tale om forretningsforbindelser eller arbejdsrelaterede kontakter.	<i>Eksempler:</i> kontrakter, betaling af fakturaer, liste over ordrer.
c) Eventuelt indgangsbilletter til messer og kongresser.	
d) Dokumenter, der beviser virksomhedens forretningsaktivitet.	<i>Eksempler:</i> årligt virksomhedsregister, uddrag af handelsregistret, årsberetning.
e) Dokumenter, der beviser ansøgnernes beskæftigelse (status) i virksomheden.	<i>Eksempler:</i> kontrakter, bevis for indbetaling af socialsikringsbidrag.
Specifikke kategorier af personer	
f) Lastbilchauffører	En skriftlig anmodning fra det nationale forbund af transportvirksomheder i værtslandet, som foretager international

	<p>transport ad landevej, med angivelse af turens formål, varighed og hyppighed.</p> <p>Skriftlig anmodning fra partnervirksomhed med sæde i medlemsstaten.</p> <p>Kørekort til internationale transporter.</p>
g) Søfolk	<p>Søfartsbog</p> <p>Ledsagebrev fra rekrutteringsvirksomheder med angivelse af sømandens navn og stilling.</p> <p>Skibets navn, dets ankomsttidspunkt i havn og det tidspunkt, hvor sømanden påmønstrede.</p>
h) Personer, der arbejder med henblik på at udføre aflønnede aktiviteter.	<p>Ansøgeren skal fremlægge en arbejdstilladelse eller et lignende dokument som fastsat i medlemsstatens nationale lovgivning, når den pågældende skal udføre lønnede aktiviteter.</p>
2) For rejser i forbindelse med studier eller anden form for uddannelse:	
a) Bevis for tilmelding ved en uddannelsesinstitution med henblik på faglig eller teoretisk uddannelse som led i en grunduddannelse eller en videregående uddannelse.	
b) Studenterkort eller bevis for uddannelseskurser, der skal gennemføres.	<p>Et studiekort, der beviser ansøgerens status i bopælslandet, udgør ikke tilstrækkelig dokumentation.</p> <p>Et studiekort kan kun accepteres som dokumentation, hvis det er udstedt af det værtsuniversitet eller den værtslæreanstalt eller -skole, hvor studierne finder sted.</p>
3) For turistrejser eller private rejser:	
I givet fald en invitation fra værten.	<p>Der kan være tale om en særlig formular, der tjener som bevis for privat indlogering.</p> <p>Hvis myndighederne i den medlemsstat, der behandler ansøgningen, ikke har kontrolleret oplysningerne vedrørende værten, skal</p>

	<p>konsulatet anmode ansøgeren om at fremlægge:</p> <p>en kopi af værtens ID-kort eller af persondatasiden i værtens pas, en opholdstilladelse, en bopælsattest (skøde, lejekontrakt osv., bevis for indkomst).</p>
<p>et dokument fra det foretagende, der tilbyder indlogering, eller andre relevante dokumenter med oplysning om den påtænkte indlogering.</p>	<p>Et relevant dokument kan være:</p> <p>et dokument, der beviser, at der findes en lejekontrakt</p> <p>eller et skøde i ansøgerens navn på fast ejendom beliggende i bestemmelsesmedlemsstaten.</p>
<p>En bekræftet reservation af en organiseret rejse eller en anden egnet form for dokumentation for den påtænkte rejseplan.</p> <p>I tilfælde af transit: visum eller anden indrejsetilladelse for det tredjeland, som rejsen går til billetter til den videre rejse.</p>	<p>Der skal udfyldes dokumenter vedrørende rejseruten sammen med dokumenter vedrørende transportmidler:</p> <p>reservation af retur- eller rundrejsebillet (hvis der rejses med offentlige transportmidler)</p> <p>eller</p> <p>kørekort, bilforsikring (hvis der rejses med en privat bil)</p>
<p>4) For rejser med henblik på politiske, videnskabelige, kulturelle, sportslige eller religiøse arrangementer eller med anden begrundelse:</p>	
<p>a) "Aktive" deltagere (f.eks. foredragsholdere, idrætsudøvere, udøvende kunstnere)</p>	
<p>- Invitation, tilmeldinger eller programmer, der (om muligt) angiver navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed, eller andre relevante dokumenter, der oplyser om formålet med rejsen.</p>	<p>I dokumentationen skal det anføres, hvor lang tid arrangementet varer.</p> <p>I tilfælde af en invitation fra en nonprofitorganisation til et arrangement:</p> <p>Repræsentanter for nonprofitorganisationen: skal fremlægge et officielt dokument, hvori det anføres, at organisationen er registreret som sådan, og at ansøgeren repræsenterer den.</p>

	Hvis det er relevant, skal det inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde fastslås, hvilken myndighed der er kompetent til at foretage en sådan registrering.
b) "Passive" deltagere (f.eks. tilhørere og tilhængere)	
- Indgangsbilletter	<p>I tilfælde af en invitation fra en nonprofitorganisation til et arrangement:</p> <p>Deltagerne i de begivenheder, som nonprofitorganisationen arrangerer, skal fremlægge et officielt dokument, hvori det er anført, at organisationen er registreret som sådan.</p> <p>Hvis det er relevant, skal det inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde fastslås, hvilken myndighed der er kompetent til at foretage en sådan registrering.</p>

<p>5) For rejser for medlemmer af officielle delegationer, der efter en officiel indbydelse stilet til regeringen i det pågældende tredjeland deltager i møder, konsultationer, forhandlinger eller udvekslingsprogrammer samt arrangementer afholdt af mellemstatslige organisationer på en medlemsstats område:</p>	
<p>Et brev udfærdiget af en myndighed i det pågældende tredjeland, der bekræfter, at ansøgeren er medlem af dens officielle delegation på rejse til en medlemsstat med det formål at deltage i de angivne arrangementer, ledsaget af en kopi af den officielle indbydelse.</p>	<p><u>Personer med diplomatpas tjenestepas, officielt pas eller særligt pas:</u> Disse pas er specielt udstedt til rejser i embeds medfør. Det skal derfor være den udstedende myndighed (eller den kompetente administration), der ansøger om visum. Desuden skal der fremlægges en verbalnote fra det udstedende lands udenrigsministerium (eller hvis ansøgningen indgives i et andet land end ansøgerens oprindelsesland, fra tredjelandets diplomatiske repræsentation).</p> <p>Det omfatter arrangementer, der afholdes af en EU-institution.</p>
<p>6) For rejser af lægelige årsager:</p>	
<ul style="list-style-type: none"> - En attest fra en læge (udpeget af konsulatet) og/eller en klinik om, at den nødvendige lægebehandling ikke er til rådighed i ansøgerens oprindelsesland. - Et officielt dokument fra den modtagende behandlingsinstitution, hvori den bekræfter, at den kan udføre den særlige lægebehandling, og at patienten følgelig vil blive modtaget. - Bevis for tilstrækkelige økonomiske midler til at betale for lægebehandlingen og tilknyttede udgifter. - Bevis for forudbetaling af behandlingen. - Eventuel anden korrespondance mellem den henvisende læge og det hospital, der modtager patienten. 	

B. DOKUMENTATION, DER GIVER MULIGHED FOR AT VURDERE ANSØGERENS HENSIGT OM AT FORLADE MEDLEMSSTATERNES OMRÅDE INDEN VISUMMETS UDLØB

Vurderingen af, om en ansøger har til hensigt at forlade medlemsstaternes område inden visummets udløb, afhænger i høj grad af den pågældendes socioøkonomiske situation i oprindelseslandet: stabiliteten i ansættelsesforholdet, den økonomiske situation og familiemæssige tilknytning. Ved hjælp af denne vurdering er det muligt at fastslå, hvor stor risiko der er for, at ansøgeren ulovligt forbliver på medlemsstaternes område.

	Supplerende bemærkninger og eksempler
1) Retur- eller rundrejsebillet eller reservation heraf	Generelt kræves der ikke en forud betalt returbillet, men det kan kræves i ekstraordinære tilfælde. Gratis reservation af billet er ofte ikke muligt.
2) Bevis for finansielle midler i bopælslandet	Eksistensen af "de finansielle midler" kan bevises ved hjælp af nyere kontoudtog, der viser bevægelser i midlerne over et vist tidsrum (mindst de seneste tre måneder).
3) Bevis for beskæftigelse	"Beskæftigelsen" kan bevises ved hjælp af en ansættelseskontrakt, bevis for beskæftigelse eller oplysninger om erhvervmæssig status, kontoudtog og bevis for indbetaling af socialsikringsbidrag.
4) Bevis for ejerskab af fast ejendom	"Ejerskabet af fast ejendom" kan bevises ved hjælp af et skøde.
5) Bevis for, at ansøgeren er integreret i bopælslandet: familiemæssig tilknytning; erhvervmæssig status.	"Den familiemæssige tilknytning" kan bevises ved hjælp af en vielsesattest eller et dokument vedrørende forældre og/eller børn og deres bopæl.

C. DOKUMENTATION FOR ANSØGERENS FAMILIEMÆSSIGE SITUATION

	<i>Supplerende bemærkninger og eksempler</i>
1) Samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren (når en mindreårig rejser uden dem).	Der skal kræves samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren for ansøgere under 18 år, uanset

	<p>myndighedsalderen i bopælslandet, og derfor uanset den diskriminering, der kan være mellem kønnene, hvad angår myndighedsalder.</p> <p>Konsulatet skal acceptere et samtykke afgivet på den i loven fastsatte måde i det land, hvor den mindreårige har ophold.</p>
2) Bevis for familiemæssig tilknytning til værten/den inviterende person.	

5.2.2 Bevis for subsistensmidler

Ansøgeren skal fremlægge dokumentation for, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler til hele det forventede ophold eller til at kunne rejse tilbage til oprindelses- eller bopælslandet eller til transit til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis.

Dokumentationen kan bestå af:

- a) nyere kontoudtog, der viser bevægelser over et vist tidsrum (mindst de seneste tre måneder)
- b) kreditkort og et kreditkortudtog
- c) rejsechecks
- d) lønsedler
- e) bevis for beskæftigelse
- f) registreret bevis for underhold og/eller privat indlogering

Konsulaterne skal beregne, hvad der anses for at være "tilstrækkelige subsistensmidler" på grundlag af de referencebeløb, medlemsstaterne har fastsat, se [bilag 18](#).

Konsulaterne skal tage hensyn til:

- om ansøgeren får gratis logi
- om udgifterne til opholdet dækkes fuldt ud eller delvis af en pålidelig sponsor.

Konsulaterne skal være opmærksomme på, at der i visse lande kan opnås kontantlån udelukkende for at kunne fremlægge, hvad der svarer til de krævede subsistensmidler, for konsulatet, og at pengene returneres, når visumansøgningen er indgivet. I sådanne lande kan

konsulaterne nægte at acceptere fremlæggelse af kontanter som bevis for tilstrækkelige subsistensmidler.

5.2.3 Behandling af ansøgere i god tro

En ansøger i god tro er en enkeltperson, hvis integritet og pålidelighed (navnlig lovlig brug af tidligere visa) konsulatet kender, og om hvem der ikke hersker tvivl om, at vedkommende opfylder indrejsebetingelserne på det tidspunkt, hvor den pågældende passerer medlemsstaternes ydre grænse. Konsulaterne kan fravige kravet om, at der skal fremlægges dokumenter, hvad angår rejsens formål, indlogering og subsistensmidler i tilfælde af ansøgere i god tro. Status som ansøger i god tro skal fastsættes på individuelt grundlag.

Konsulaterne kan i forbindelse med pålidelige internationale virksomheder acceptere, at specifikke arbejdstagere i et givet tredjeland nyder godt af status som ansøgere i god tro. Der skal kræves særlig dokumentation for at bevise denne status, og den pågældende virksomhed kan udpege en kontaktperson, der kan bekræfte, at den fremlagte dokumentation er autentisk.

En høj indtægt eller store aktiver, beskæftigelse i en bestemt virksomhed eller medlemskab af en bestemt organisation giver ikke automatisk status som ansøger i god tro.

5.2.4 Særlig dokumentation, når der ansøges om lufthavnstransitvisum

Følgende dokumentation skal fremlægges, når der indgives en ansøgning om lufthavnstransitvisum:

- Bevis for en plausible/logisk forventet rejserute.

Eksempel: *En ansøger anfører, at han eller hun ønsker at rejse fra Conakry (Guinea) til Casablanca (Marokko) via Paris (Frankrig), selv om der findes direkte fly.*

Ansøgeren skal opfordres til at forklare årsagerne til denne rejserute.

- Bevis for, at den pågældende har til hensigt at fortsætte den videre rejse: billet til den videre rejse, visum til det næste og/eller det endelige bestemmelsessted.
- Det skal på grundlag af en vurdering af den pågældendes socioøkonomiske situation i oprindelseslandet kontrolleres, at ansøgeren ikke har til hensigt at indrejse på medlemsstaternes område.

5.3 Rejsesygeforsikring

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 15

Når der ansøges om et ensartet visum til en eller to indrejser, skal ansøgeren fremlægge bevis, der dækker de(n) forventede rejse(r) ved indgivelsen af ansøgningen. Hvis der ansøges om visum til flere indrejser, skal ansøgeren fremlægge bevis for, at den pågældende har en rejsesygeforsikring, der dækker det første forventede ophold. I så tilfælde skal ansøgeren underskrive en erklæring i det relevante felt på ansøgningskemaet, hvorved den pågældende anfører, at han eller hun er klar over, at det nødvendigt at have en passende rejsesygeforsikring også til fremtidige besøg.

Forsikringen skal tegnes i ansøgerens bopælsland, men hvis det ikke er muligt, kan forsikringen tegnes et andet sted. Tredjeparter, dvs. en person, der inviterer en anden, kan tegne en forsikring på ansøgerens vegne.

5.3.1 Hvem er fritaget for at fremlægge bevis for en rejsesygeforsikring?

Indehavere af diplomatpas skal ikke fremlægge bevis for en rejsesygeforsikring.

Familiemedlemmer til EU-borgere og schweiziske statsborgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF (se [del III](#)), er fritaget fra kravet om at fremlægge en rejsesygeforsikring. Denne undtagelse er i overensstemmelse med undtagelsen for denne kategori personer, hvad angår udfyldelse af felt nr. 33 på ansøgningskemaet.

Forsikringskravet kan anses for at være opfyldt, hvis det fastslås, at der i betragtning af ansøgerens erhverv formodes at findes en passende sygeforsikring. Fritagelsen for at skulle fremlægge dokumentation for en rejsesygeforsikring kan vedrøre særlige erhvervsgrupper, f.eks. søfolk, der allerede er dækket af en rejsesygeforsikring som følge af deres erhvervsaktiviteter.

Personer, der ansøger om et lufthavnstransitvisum, skal ikke fremlægge bevis for en rejsesygeforsikring, da indehavere af sådanne visa ikke må indrejse på medlemsstaternes område.

5.3.2 Hvad er en tilstrækkelig rejsesygeforsikring?

Forsikringen skal være gyldig på alle medlemsstaters område og dække hele det tidsrum, hvori ansøgeren har til hensigt at opholde sig eller rejse videre i transit inden for visummets gyldighedsperiode, dvs. forsikringen skal kun dække længden af det reelle ophold og ikke visummets gyldighedsperiode.

Mindstedækningen skal være på 30 000 EUR.

Inden for det lokale Schengensamarbejde skal der udveksles oplysninger om forsikringselskaber, der tilbyder en tilstrækkelig rejsesygeforsikring, herunder kontrol af dækningstypen, se *håndbogen vedrørende organisation af visumafdelinger og det lokale Schengensamarbejde, del II, punkt 2.3*.

6. BEHANDLING AF VISUMANSØGNINGEN

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 21

6.1 Grundprincipper

Når konsulatet har fastslået, at det er kompetent til at behandle visumansøgningen (se kapitel 2), og at visumansøgningen kan antages (se [punkt 3.5](#)), skal der foretages en søgning i VIS, og der skal om nødvendigt oprettes et ansøgningsdossier i VIS, og visumansøgningen skal behandles for at:

- undersøge, om ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne
- vurdere risikoen for ulovlig indvandring, og om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om, og
- vurdere om ansøgeren udgør en risiko for medlemsstaternes sikkerhed eller folkesundhed.

Hvor indgående undersøgelser der skal foretages, afhænger af den risiko, ansøgeren udgør i forhold til den pågældendes nationalitet, lokale forhold og den pågældendes profil og personlige historie.

Et tidligere afslag på en visumansøgning skal ikke automatisk medføre afslag på en ny ansøgning, og hver ansøgning skal vurderes særskilt og på grundlag af alle disponible oplysninger.

Hvad angår de særlige regler for ansøgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, henvises til [del III](#).

Særlige aspekter ved vurderingen af følgende særlige tilfælde beskrives nedenfor:

- lufthavnstransitvisum (se [punkt 6.14](#))
- mindreårige (se [punkt 6.15](#)).

6.2 Oprettelse af et ansøgningsdossier og søgning i VIS

Når der oprettes et ansøgningsdossier, skal konsulatet søge i VIS for at kontrollere visumansøgerens "historik", som kan være registreret.

Hvor pålidelig søgningen i VIS er, afhænger af kvaliteten af de personoplysninger, der er indlæst. Konsulatet skal være opmærksomt på, at indlæsning af ukorrekte eller ufuldstændige personoplysninger kan føre til et fejlagtigt afslag eller en falsk identifikation.

Konsulatet skal desuden være opmærksomt på, at det forhold, at en visumansøger ikke er registreret i VIS, ikke nødvendigvis betyder, at den pågældende aldrig har ansøgt om visum,

men kun, at VIS endnu ikke var operationel i en given region, da den tidligere ansøgning blev indgivet, eller at den tidligere ansøgning blev indgivet mere end fem år tidligere.

Hvis der findes en fil vedrørende ansøgeren i VIS, skal konsulatet undersøge resultaterne af søgningen i VIS for at undgå falsk identifikation som følge af f.eks. identiske navne og tage hensyn til de lagrede oplysninger. For at undgå falsk identifikation anbefales det, at søgninger i VIS foretages ved brug af en kombination af flere alfanumeriske typer data eller, hvis det er muligt, biometriske data i kombination med alfanumeriske data.

Anbefalet bedste praksis: Hvis der er registreret et tidligere afslag i VIS, skal konsulatet, hvis det er hensigtsmæssigt, kontakte den medlemsstat, der traf denne afgørelse, via VIS Mail for at høre mere om den konkrete sag og de specifikke omstændigheder.

6.3 Dokumenters og erklæringers ægthed og troværdighed

Ved behandlingen af ansøgningen skal konsulatet tage hensyn til de fremlagte dokumenters og ansøgerens skriftlige eller mundtlige erklæringers ægthed og troværdighed. Hvor troværdige dokumenterne er, afhænger af de lokale forhold og kan derfor variere fra land til land og fra dokument til dokument. Inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde skal konsulaterne udveksle oplysninger og fastsætte bedste praksis.

Når ansøgerens mundtlige eller skriftlige erklæringer ikke er sammenhængende eller forekommer mistænkelige, skal de straks dobbelttjekkes.

Eksempler:

- Nogle dokumenter er officielt harmoniseret eller ligner af tradition hinanden. Konsulaterne skal være opmærksomme på dokumenter, der ikke følger det sædvanlige mønster eller med mærkelige eller forældede kendetegn.
- Hvis der i et givet værtsland ofte udarbejdes ansættelseskontrakter til venner og familie for at gøre det lettere at få visum, selv om de berørte personer reelt ikke er beskæftiget, men alle arbejdstagere samtidig er registreret et officielt sted, vil det være god praksis at medtage en registreringsattest som dokumentation, hvis der findes en sådan.
- Der kan findes oplysninger online, der bekræfter dokumenters gyldighed eller ugyldighed: konsulaterne skal udveksle sådanne oplysninger og systematisk tjekke dem (når risikoen er høj), hvis der indgives mistænkelige dokumenter, eller tilfældigt tjekke (hvis risikoen er lav), at de reelt eksisterer.
- Den krævede dokumentation kan generelt og uanset ansøgerens personlige situation være svær at indhente på et givet sted, hvilket ofte får visumansøgerne til at indgive falsk dokumentation, selv om de ikke har til hensigt at indvandre ulovligt. Under disse omstændigheder kan konsulaterne afhængigt af, om der foretages udvekslinger inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde, overveje, om det er nødvendigt at kræve et bestemt dokument.

6.4 Rejsedokument

Konsulatet skal fastslå, om rejsedokumentet er gyldigt, når det afgør, om ansøgningen er antagelig eller ej (se [punkt 3.5.1](#)), og i denne fase skal det kontrollere, at det fremlagte rejsedokument ikke er falsk eller forfalsket.

Inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde skal konsulaterne udveksle oplysninger om brugen af falske eller forfalskede rejsedokumenter.

Anbefalet bedste praksis for at kontrollere, om et rejsedokument er falsk eller forfalsket:

- sammenligning med et ægte dokument
- kontrol af hele rejsedokumentet for at udelukke muligheden for, at det er falsk eller forfalsket (nummerering, trykning og hæftning af sider, anbragte stempler, medtagelse af andre personer end indehaveren), og alle ændringer, der er foretaget i dokumentet, navnlig på persondatasiden, skal præciseres af den rejsende
- brug af udstyr såsom UV-lamper, lupper, søgelamper og mikroskoper og om nødvendigt mere avanceret udstyr som f.eks. videospektralanalysatorer
- hvis det nødvendige udstyr er til rådighed, og der forelægges et chip-pas, skal det kontrolleres, at chipsignaturen er ægte.

Da det kan være både tidskrævende og besværligt at kontrollere, om et rejsedokument er falsk eller forfalsket, anbefales det, at dokumentspecialister såsom forbindelsesofficerer inden for politiet høres, og at der sikres ajourført viden via uddannelse.

Anbefalet bedste praksis i tilfælde af, at det opdages, at et rejsedokument er falsk eller forfalsket:

Sådanne dokumenter skal aldrig returneres til indehaveren, og overtrædelsen skal helst indberettes, og dokumentet sendes til myndighederne i det udstedende tredjeland. Hvis straffen for denne overtrædelse i det pågældende tredjeland er uforholdsmæssig hård, skal konsulatet dog ikke indberette overtrædelsen til myndighederne i det pågældende tredjeland.

6.5 Formålet med det forventede ophold

Konsulatet skal kontrollere formålet med og lovligheden af det forventede ophold samt ansøgerens begrundelse for formålet med det forventede ophold og lovligheden heraf. Et stort antal invitationer fra den samme vært kunne tyde på, at rejsens formål er ulovlig indvandring og/eller beskæftigelse.

Konsulatet skal ud over den vedlagte dokumentation indhente så mange oplysninger som muligt fra ansøgeren, når denne indgiver sin ansøgning, for derved at kontrollere, hvad formålet med rejsen er.

Konsulatet skal derfor navnlig kontrollere, om det anførte formål er sammenhængende og troværdigt, og om dokumentationen svarer til det anførte formål:

Eksempler på manglende sammenhæng mellem det anførte formål med opholdet og de faktiske oplysninger, der er fremlagt:

- En ansøger anfører, at han rejser til et industriområde og vil opholde sig på et billigt hotel med henblik på turisme.
- En ansøger anfører, at han skal deltage i et erhvervsmæssigt arrangement på datoer, der ikke svarer til de faktiske datoer for arrangementet.
- En ansøger anfører, at formålet med rejsen er at besøge en ven, men det viser sig, at den pågældende person ikke er hjemme i det pågældende tidsrum.
- En smykkehandler anfører, at han er blevet inviteret til at deltage i en lægekonference.
- En tredjelandstatsborger anfører, at formålet med rejsen er at deltage i en kongres. Han fremviser en invitation, men ingen dokumentation, der viser, at han arbejder inden for et fag eller har kvalifikationer, der vedrører emnet på kongressen.

- om formålet med rejsen er begrundet: en visumansøgning med henblik på lægebehandling, selv om der findes lokal behandling, kan dække over, at den pågældende har til hensigt at misbruge den sociale velfærd i medlemsstaten. Det er dog ikke altid tilfældet: Det kan være, at ansøgeren ønsker at få lægebehandling det sted, hvor andre familiemedlemmer har bopæl eller ønsker at blive behandlet af en læge, der tidligere har behandlet ham
- om formålet med rejsen følger mønstret for ulovlig beskæftigelse eller indvandring: det kan være mistænkeligt, at individuelle ansøgere fra samme region altid reserverer værelse på samme hotel
- om formålet går imod alle medlemsstaters eller en specifik medlemsstats nationale interesser på grund af sikkerheden, den offentlige orden eller dens relationer udadtil.

Konsulaterne skal være opmærksomme på, at en rejse kan have flere forskellige formål i samme medlemsstat eller i flere medlemsstater, f.eks.:

- forretningsmøde fulgt af en turistweekend
- aflønnet aktivitet kombineret med et privatbesøg hos venner
- uddannelse fulgt af en religiøs pilgrimsfærd.

6.6 Betingelserne for det forventede ophold

Konsulatet skal kontrollere ansøgerens begrundelse for betingelserne for det forventede ophold:

- indlogering under opholdet
- tilstrækkelige subsistensmidler til både hele det forventede ophold og til at rejse tilbage til ansøgerens oprindelses- eller bopælsland eller til transit til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller den pågældende skal være i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis Ved vurderingen af subsistensmidlerne skal der tages hensyn til de vejledende beløb, som hver enkelt medlemsstat fastsætter.

6.6.1 Kontrol af, at ansøgeren har tilstrækkelige midler til at forlade medlemsstaternes område

Konsulatet skal kontrollere følgende:

- Hvis der ikke fremlægges en transportbillet, skal det kontrolleres, om ansøgeren har tilstrækkelige finansielle midler til at købe en transportbillet.
- Hvis ansøgeren ønsker at forlade medlemsstaternes område ved brug af private transportmidler, kan konsulatet anmode om bevis for, at vedkommende råder over sådanne private midler (registreringsattest, forsikring) og et kørekort eller pilotcertifikat. Konsulatet kan desuden anmode om at få forelagt dokumenter vedrørende de pågældende transportmidlers stand.
- Hvis ansøgeren har fremlagt en billet til vidererejse, skal det kontrolleres, om han er i besiddelse af et visum eller et andet dokument, der tillader indrejse i det forventede bestemmelsesland.

6.6.2 Vurdering af, hvad der udgør tilstrækkelige subsistensmidler til opholdet

Konsulatet skal vurdere både størrelsen af, hvad der udgør tilstrækkelige finansielle midler til opholdet, og hvor pålideligt det er, at de anførte finansielle midler reelt eksisterer. Konsulatet skal altid afhængigt af de lokale forhold vurdere, hvor pålideligt det er, at de subsistensmidler, der fremlægges, reelt eksisterer.

Konsulatet skal groft regnet vurdere, hvor stort et beløb der er nødvendigt på grundlag af:

- det forventede opholds varighed
- formålet med den planlagte rejse
- leveomkostningernes størrelse som meddelt af medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag 18; konsulatet skal som tilstrækkelige finansielle midler acceptere beløb, der ligger under dette skøn, hvis ansøgeren modtager økonomisk støtte eller frie tjenesteydelser (eller en prisreduktion) i det tidsrum, hvor den pågældende opholder sig på medlemsstaternes område
- bevis for underhold og/eller privat indlogering
- en pålidelig og troværdig attest, der bekræfter, at en person med lovligt ophold på medlemsstaternes område vil yde finansiell støtte
- kvittering for forudbetaling fra et pålideligt rejsebureau.

Hvis ansøgeren fremlægger en arbejdstilladelse udstedt af en medlemsstat, kan den pågældende fritages for at fremlægge yderligere bevis for sine finansielle midler, da det formodes, at den pågældendes løn kan dække udgifterne til et kortvarigt ophold.

Konsulatet skal kræve, at ansøgerens finansielle midler ligger over det skøn, når formålet med rejsen er:

- luksusturisme
- lægebehandling for at dække udgifterne til en sådan behandling beregnet på grundlag af et realistisk skøn foretaget af behandlingsinstitutionen i værtslandet, medmindre disse udgifter dækkes af en pålidelig enhed, og det kan kontrolleres af en akkrediteret læge
- uddannelse for at dække udgifterne til uddannelsesgebyrer, medmindre de dækkes af en pålidelig sponsor eller bevis for, at udgifterne er blevet forudbetalt.

Hvis ansøgeren dækker rejseudgifterne selv, skal han fremlægge bevis for, at han personligt har de krævede midler, f.eks. ved hjælp af lønsedler og kontoudtog. Konsulaterne skal i tvivlstilfælde kontrollere, hvor pålidelige og stabile de beløb, der er krediteret i kontoudtogene, er.

Hvis ansøgeren får gratis logi, kan skønnet over, hvor mange økonomiske midler, der er nødvendige, reduceres tilsvarende, hvis løftet om fri logi er pålideligt.

I tilfælde af en invitation, der omfatter alt, eller fuld eller delvis sponsorering af en privat virksomhed, en hvilken som helst retlig enhed eller en privatperson skal konsulatet tilpasse størrelsen af de midler, der kræves, og kontrollere, hvor pålidelige løfterne er afhængig af forholdets art (erhvervsmæssigt, privat osv.).

6.7 Sikkerhedsrisiko og risiko for folkesundheden

Konsulatet skal kontrollere, om ansøgeren er en person, der er indberettet i Schengeninformationssystemet (SIS) med henblik på at nægte den pågældende indrejse, og at ansøgeren ikke anses for at udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale relationer, navnlig når der ikke er foretaget indberetning til medlemsstaternes nationale databaser med henblik på at nægte indrejse af samme årsager, og tage hensyn til resultatet af denne kontrol/søgning.

For at kontrollere sikkerhedsrisikoen skal konsulatet:

- søge i SIS for at kontrollere, om der er indgivet indberetning om visumansøgeren; hvis det er tilfældet, skal det analysere resultaterne af SIS-søgningen for at undgå falsk identifikation som følge af identiske navne
- eventuelt iværksætte en forudgående høring af andre medlemsstater
- søge i den nationale database i overensstemmelse med national lovgivning.

Der skal ikke foretages en søgning i SIS og en forudgående høring af andre medlemsstater, når ansøgeren ansøger om et lufthavnstransitvisum.

Konsulatet kan også anmode om ansøgerens straffeattest, hvis der er stærk mistanke til ansøgeren.

Hvad angår risikoen for folkesundheden, kan konsulatet give afslag på visumansøgninger i tilfælde af sygdomme, der udgør en risiko for folkesundheden som defineret i Verdenssundhedsorganisationens (WHO) internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt medlemsstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere. Under sådanne omstændigheder skal konsulaterne modtage instrukser fra deres centrale myndigheder. "Risikoen for folkesundheden" vurderes via det fællesskabsnet, der blev oprettet ved beslutning nr. 2119/98/EF og systemet for tidlig varsling og reaktion (EWRS) og ECDC, der blev oprettet ved [forordning \(EF\) nr. 851/2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme](#). (Se også: ecdc.europa.eu).

6.8 Brug af VIS Mail

Artikel 16 i forordning (EF) nr. 767/2008

VIS Mail er udviklet som et kommunikationsnet for videregivelse af oplysninger med henblik på det konsulære samarbejde, videregivelse af dokumentation, berigtigelse af oplysninger og sletning af oplysninger før tid.

Systemet skal anvendes til høringer og fremsendelse af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Da alle de medlemsstater, der anvender VIS Mail, også er VIS-brugere, blev der indført et VIS-ansøgningsnummer som et obligatorisk element i forbindelse med alle meddelelser for at henvise til den relevante ansøger. For hver forespørgsel, der sendes via VIS Mail, skal konsulatet således sende en meddelelse med et VIS-ansøgningsnummer som en obligatorisk del af meddelelsen, hvoraf det fremgår, til hvilken medlemsstat meddelelsen er rettet. De(n) modtagende medlemsstat(er) skal sende svaret via VIS Mail-mekanismen med angivelse af samme VIS-ansøgningsnummer til den medlemsstat, der sendte forespørgslen.

VIS Mail-mekanismen skal anvendes til:

- høringer på grundlag af visumkodeksens artikel 22 (forudgående høring)
- meddelelse om udstedelse af et visum med begrænset territorial gyldighed (visumkodeksens artikel 25, stk. 4)
- efterfølgende meddelelse om udstedelse af visa (visumkodeksens artikel 31, stk. 4).

VIS Mail-mekanismen skal anvendes til at fremsende følgende typer oplysninger:

- meddelelser vedrørende det konsulære samarbejde, jf. VIS-forordningens artikel 16, stk. 3, såsom kopier af rejsedokumenter og andre dokumenter til støtte for ansøgningen

- anmodninger om dokumentation, jf. VIS-forordningens artikel 16, stk. 3
- meddelelser om urigtige oplysninger, jf. VIS-forordningens artikel 38, stk. 3
- meddelelse om, at en ansøger har opnået statsborgerskab i en medlemsstat, jf. VIS-forordningens artikel 25, stk. 2.

Hvem der er modtager af forretningsmeddelelser (anmodninger eller oplysninger) afgøres enten:

- *automatisk* af den nationale sendende VIS Mail-applikation ved brug af de relevante oplysninger i VIS-ansøgningsdossieret (som omfatter den nationale VIS-myndighed, der er ansvarlig for ansøgningen) eller
- *manuelt* af slutbrugeren.

Hvem der er modtager af meddelelser på grundlag af visumkodeksens artikel 8, 22 og 31 ("*Repræsentationsordninger*", "*Forudgående høring af andre medlemsstaters centrale myndigheder*" og "*Information af andre medlemsstaters centrale myndigheder*") afgøres *automatisk* i overensstemmelse med listen over ansøgerens nationalitet og de særlige kategorier, hver medlemsstat har fastsat. Den nationale myndighed i medlemsstaterne, der har ansvaret for applikationen, er også ansvarlig for dens funktion.

For yderligere oplysninger om, hvordan VIS Mail-mekanismen fungerer, henvises til VIS Mail-specifikationerne – bilaget til *Kommissionens gennemførelsesafgørelse om de tekniske specifikationer for VIS Mail-kommunikationsmekanismen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2009/377/EF og Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 1301* – som indeholder en omfattende serie af nærmere oplysninger.

6.9 Rejsesygeforsikring

Konsulatet har ansvaret for at kontrollere, om den rejsesygeforsikring, som ansøgeren fremlægger, er passende, dvs. dækningens omfang under det forventede ophold i tilfælde af en ansøgning om et visum til én eller to indrejser eller til det første forventede ophold i tilfælde af en ansøgning om visum til flere indrejser, inden den endelige afgørelse om ansøgningen træffes.

Hvis det formodes, at det ved hjælp af andre midler, f.eks. som følge af ansøgerens erhvervssituation, er påvist, at sygeforsikringen er passende, skal det kontrolleres, hvor pålidelig dækningen er.

Visse kreditkortselskaber medtager rejseforsikring som en af fordelene ved kreditkort. Hvis dækningen er i overensstemmelse med kriterierne i visumkodeksen, kan sådanne kreditkort accepteres som gyldig forsikring.

Hvis varigheden af det forventede ophold overskrider gyldigheden af rejsesygeforsikringen, skal konsulatet enten begrænse varigheden af det accepterede ophold til det tidsrum, der er omfattet af rejsesygeforsikringen, eller opfordre ansøgeren til at tegne en rejsesygeforsikring,

der dækker hele varigheden af det forventede ophold. Det skal ikke kræves, at rejsesygeforsikringen skal dække hele den periode, hvori visummet til en indrejse er gyldigt, dvs. kun den reelle opholdsperiode skal være omfattet og ikke den supplerende frist.

Hvis den fremlagte forsikring ikke betragtes som passende, skal det ikke automatisk føre til afslag på visumansøgningen, men ansøgeren skal have lov til at fremlægge bevis for, at den pågældende har en passende forsikring, inden den endelige afgørelse vedrørende ansøgningen kan træffes.

6.10 Kontrol af varigheden af tidligere og forventede ophold

Konsulatet skal kontrollere længden af såvel tidligere som forventede ophold for at sikre sig, at ansøgeren ikke har overskredet/ikke vil overskride den maksimale længde af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, uanset om der eventuelt er givet tilladelse til ophold i form af et nationalt visum til længerevarende ophold eller en opholdstilladelse, dvs. kun ophold, der er omfattet af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed, skal medregnes. Det er imidlertid visumindehaveren, der har ansvaret for at overholde reglen om 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Eksempler på kortvarige ophold før, under eller efter et længere ophold:

Til en person, der har opholdt sig i Spanien i seks måneder på grundlag af et nationalt visum til langvarigt ophold eller en opholdstilladelse, kan der udstedes et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed, som er gyldigt umiddelbart efter udløbet af visummet til længerevarende ophold eller opholdstilladelsen, uden at personen er nødt til at forlade Schengenområdet.

Til en visumansøger, der stadig opholder sig i Spanien på grundlag af et spansk nationalt visum til længerevarende ophold, kan der udstedes et ensartet visum (eller et visum med begrænset territorial gyldighed), mens det spanske nationale visum til længerevarende ophold stadig er gyldigt, med henblik på et kortvarigt ophold i en anden medlemsstat under ansøgerens ophold i Spanien.

Til en visumansøger, der har et spansk nationalt visum til længerevarende ophold, men som endnu ikke er rejst til Spanien, kan der udstedes et ensartet visum (eller et visum med begrænset territorial gyldighed), der skal dække alle kortvarige ophold i en hvilken som helst anden medlemsstat forud for opholdet i Spanien.

Indrejsedagen vil blive fastsat som den første dag med ophold på medlemsstaternes område, og udrejsedagen vil blive fastsat som den sidste dag med ophold på medlemsstaternes område.

Der tages udgangspunkt i en "glidende" periode på 180 dage, hvor der ses tilbage på hver opholdsdag inden for den seneste periode på 180 dage for at kontrollere, om kravet om højst

90 dage inden for en periode på 180 dage fortsat er opfyldt. Det betyder, at et fravær i en uafbrudt periode på 90 dage giver mulighed for et nyt ophold på højst 90 dage.

Eksisterende ind- og udrejsestempler i de indgivne rejsedokumenter skal kontrolleres ved, at datoerne for ind- og udrejse sammenlignes for derved at få fastslået, at den pågældende person ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, dvs. 90 dage inden for en periode på 180 dage. Der skal lægges særlig vægt på at opdage mulige ændringer af de stempler, der er påført rejsedokumentet, med henblik på at skjule varigheden af det tidligere (for lange) ophold på medlemsstaternes område.

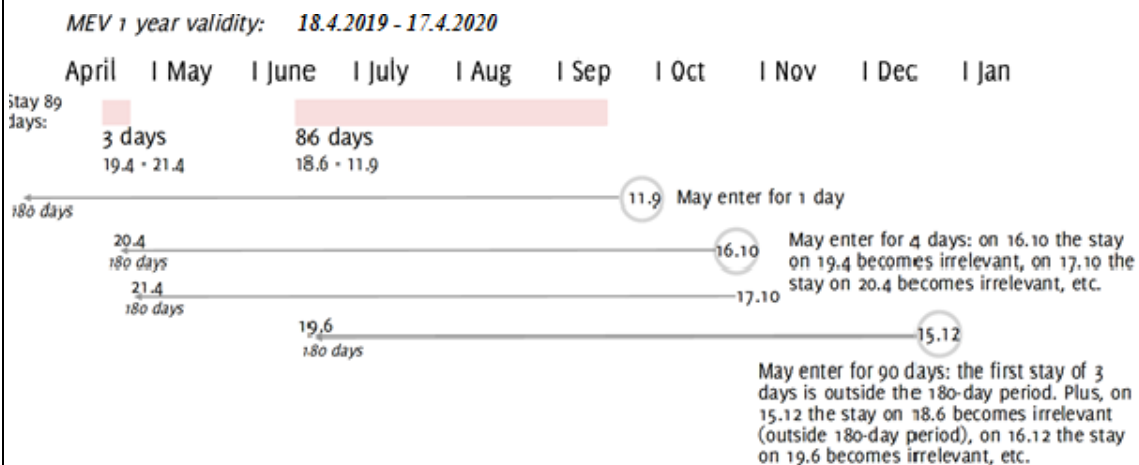
Eksempler på beregning af opholdets varighed:

1) En person med et visum til flere indrejser med et års gyldighed (18. april 2019-17. april 2020) indrejser for første gang den 19. april 2019 og bliver i 3 dage. Hun indrejser igen den 18. juni 2019 og bliver i 86 dage. Hvordan ser situationen ud på de specifikke datoer? Hvornår vil vedkommende kunne indrejse igen?

Den 11. september 2019: I løbet af de forudgående 180 dage (16. marts 2019-11. september 2019) har personen opholdt sig på medlemsstaternes område i 3 dage (19. april 2019-21. april 2019) plus 86 dage (18. juni 2019-11. september 2019) = 89 dage = ingen overskridelse. Vedkommende kan stadig blive 1 dag.

Pr. 16. oktober 2019: Personen kan indrejse med henblik på et ophold på 4 dage (den 16. oktober 2019 bliver opholdet den 19. april 2019 irrelevant (uden for perioden på 180 dage). Den 17. oktober 2019 bliver opholdet den 20. april 2019 irrelevant (uden for perioden på 180 dage) osv.

Pr. 15. december 2019: Personen kan indrejse med henblik på et ophold på 90 dage (den 15. december 2019 bliver opholdet den 18. juni 2019 irrelevant (uden for perioden på 180 dage). Den 16. december 2019 bliver opholdet den 19. juni 2019 irrelevant osv.).

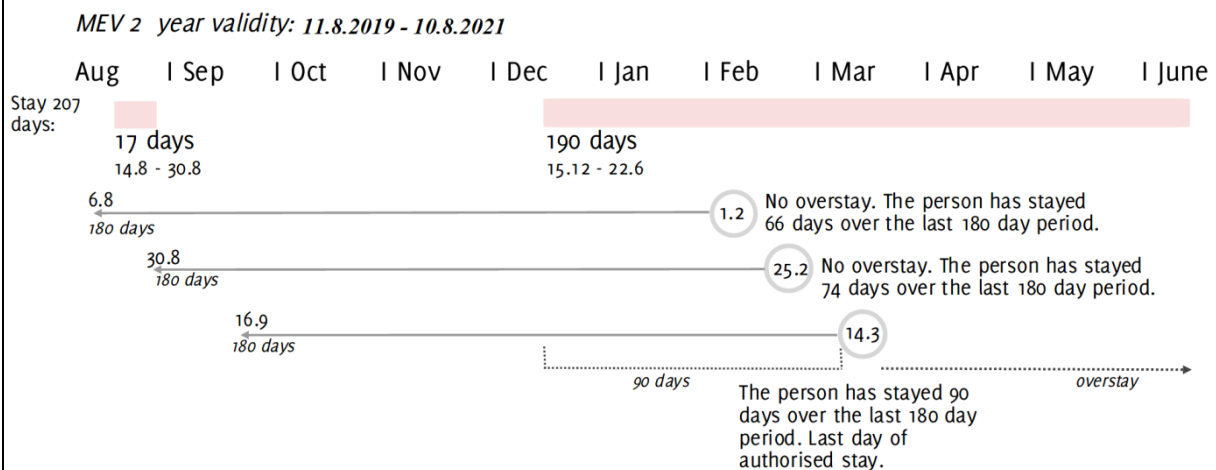

2) En tredjelandstatsborger har fået et visum til flere indrejser, der er gyldigt i 2 år (11. august 2019-10. august 2021), som giver tilladelse til ophold på 90 dage inden for hver periode på 180 dage. Visumindehaveren indrejser den 14. august 2019 og udrejser den 30. august 2019 (17 dage). Den 15. december 2019 indrejser den pågældende igen og udrejser først den 22. juni 2020. Hvordan ser situationen ud på de specifikke datoer? Hvornår burde den pågældende være udrejst?

Den 1. februar 2019: I løbet af de forudgående 180 dage (6. august 2019-1. februar 2020) har personen opholdt sig på medlemsstaternes område i 17 dage (14. august 2019-30. august 2019) plus 49 dage (15. december 2019-1. februar 2020) = 66 dage = ingen overskridelse.

Den 25. februar 2020: I løbet af de forudgående 180 dage (30. august 2019-25. februar 2020) har personen opholdt sig på medlemsstaternes område i 1 dag (30. august 2019) plus 73 dage (15. december 2019-25. februar 2020) = 74 dage = ingen overskridelse.

Den 14. marts 2020: I løbet af de forudgående 180 dage (16. september 2019-14. marts 2020) har personen opholdt sig på medlemsstaternes område i 90 dage (15. december 2019-14. marts 2020) ⇒ 14. marts 2020 = sidste dag af det tilladte ophold.

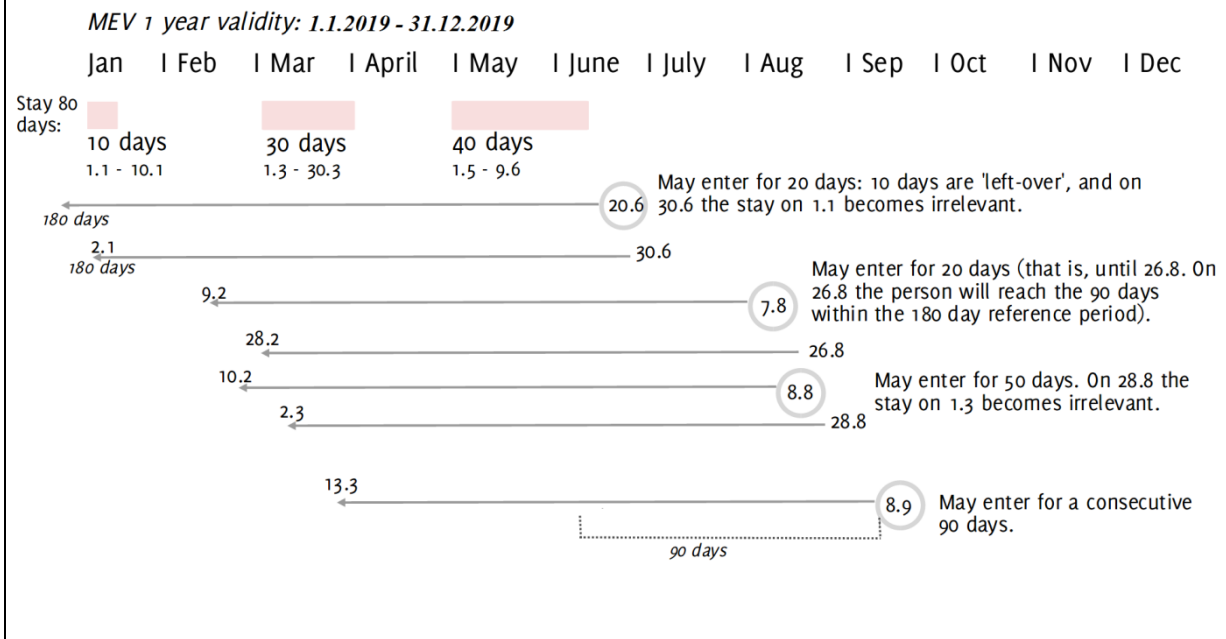
3) En tredjelandstatsborger har fået et visum til flere indrejser, der er gyldigt i 1 år (1. januar 2019-31. december 2019), som giver tilladelse til ophold på 90 dage inden for hver periode på 180 dage. Visumindehaveren indrejser den 1. januar 2019 og udrejser den 10. januar 2019 (10 dage), derefter indrejser og udrejser den pågældende henholdsvis den 1. marts 2019 og den 30. marts 2019 (30 dage) og endelig indrejser og udrejser den pågældende den 1. maj 2019 og den 9. juni 2019 (40 dage). Hvordan ser situationen ud på de specifikke datoer? I hvor lang tid har personen lov til at indrejse igen (sammenhængende ophold)?

Den 20. juni 2019: Den pågældende må indrejse i højst 20 fortløbende dage (10 dage, der er tilbage fra de tilladte 90 dage (20. juni-29. juni), plus yderligere 10 dage, da opholdet den 1. januar 2019 bliver irrelevant den 30. juni 2019, og opholdet den 2. februar 2019 bliver irrelevant den 1. juli 2019 osv. (uden for perioden på 180 dage).

Den 7. august 2019: Den pågældende kan stadig indrejse i højst 20 fortløbende dage som forklaret ovenfor, fordi opholdet på 30 dage, som startede den 1. marts 2019, først vil begynde at blive irrelevant den 28. august (eftersom den tilsvarende referenceperiode på 180 dage begynder at løbe fra 2. marts 2019). Den 26. august skal den pågældende derfor forlade Schengenområdet, da personen den dag vil være nået op på 90 dage inden for referenceperioden på 180 dage (som løber fra den 28. februar).

Den 8. august 2019: Den pågældende må indrejse i højst 50 fortløbende dage (10 dage, der er tilbage fra de tilladte 90 dage, plus yderligere 10 dage, da det ophold, der startede den 1. januar 2019, bliver irrelevant den 30. juni 2019, plus 30 dage, da det ophold, der startede den 1. marts 2019, begynder at blive irrelevant den 28. august 2019 (ud af referenceperioden på 180 dage, som i dette tilfælde løber fra 2. marts 2019).

Den 8. september 2019: Den pågældende kan indrejse i højst 90 fortløbende dage. 90 dage uden for Schengenområdet (mellem 10. juni 2019 og 7. september 2019) fører altid til ret til et nyt ophold på op til 90 dage.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med beregningen af tidligere og forventede ophold:

Medlemsstaterne bør anvende kalkulatoren til beregning af opholdets varighed: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

6.11 Supplerende dokumenter

Listen over den krævede dokumentation skal stilles til rådighed for offentligheden. Man kan derefter gå ud fra, at en ansøger, der indgiver en ufuldstændig ansøgning, enten ikke tager sin ansøgning alvorlig eller ikke er i stand til at fremlægge de krævede dokumenter, og konsulatet skal i princippet træffe sin afgørelse på grundlag af ansøgningen, således som den indgives, uanset om den er fuldstændig eller ej.

Et konsulat kan dog i begrundede tilfælde under behandlingen af en ansøgning anmode om supplerende dokumenter, som ikke er nævnt i den harmoniserede liste over den krævede dokumentation, som er offentliggjort lokalt.

Eksempler:

- En ansættelseskontrakt indgivet af en ansøger vil udløbe kort tid efter. Konsulatet anmoder ansøgeren om oplysninger om den pågældendes fremtidige beskæftigelse/økonomiske situation.
- Underskriften på en ansøgning fra en mindreårig er mistænkelig, og derfor kontrollerer konsulatet underskriverens identitet ved at sammenligne underskriften på andre officielle dokumenter.
- I tilfælde af en slægtnings dødsfald i en medlemsstat: en dødsattest.
- I tilfælde af bryllup i en medlemsstat: en ægteskabserklæring.

6.12 Hvornår skal en ansøger indkaldes til samtale?

Konsulatet kan i begrundede tilfælde indkalde en ansøger til samtale under behandlingen af ansøgningen.

Når behandlingen af visumansøgningen på grundlag af de foreliggende oplysninger og dokumenter ikke gør det muligt at træffe en endelig afgørelse om enten at udstede et visum eller at give afslag, skal konsulatet kontakte ansøgeren enten pr. telefon eller med henblik på en personlig samtale på konsulatet. Samtalen kan også gennemføres ved brug af andre kommunikationsmidler (f.eks. videoopkald), men kun hvis der ikke er tvivl om identiteten på den person, med hvem der føres en samtale).

Konsulatet beslutter på grundlag af en vurdering af bl.a. den generelle migrationsrisiko et givet sted, om der er behov for en samtale. Det kan være en god måde at indhente yderligere oplysninger fra ansøgeren på og at sikre, at oplysningerne vedrørende ansøgningen er pålidelige.

Denne supplerende samtale er ikke det samme som personligt at indgive en ansøgning (se [punkt 2.3](#)). Det bør imidlertid undgås, at visse kategorier af ansøgere systematisk indkaldes til samtale på konsulatet, efter at de har indgivet en ansøgning til en ekstern tjenesteyder. Hvis der er behov for en systematisk grundig undersøgelse af ansøgninger fra bestemte kategorier af ansøgere (f.eks. førstegangsende), er det anbefalet bedste praksis at have konsulære medarbejdere til stede hos den eksterne tjenesteyder til at gennemføre sådanne samtaler ved indgivelsen af ansøgningen.

6.13 Vurdering af risikoen for ulovlig indvandring og af, om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om

Konsulatet skal vurdere:

- risikoen for, at ansøgeren ulovligt indvandrer på medlemsstaternes område (dvs. at ansøgeren bruger turisme, forretninger, uddannelseskurser eller familiebesøg som påskud for permanent at slå sig ulovligt ned på medlemsstaternes område), og

- om ansøgeren har til hensigt at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om.

Som en del af det lokale Schengensamarbejde skal konsulaterne kortlægge, hvilke "ansøgerprofiler" der udgør en særlig risiko afhængigt af lokale forhold, og tage hensyn til den generelle situation i bopælslandet (f.eks. politisk ustabile områder, stor arbejdsløshed og omfattende fattigdom). "Profilerne" kan baseres på, hvor stabil ansøgerens socioøkonomiske situation er, men hver enkelt ansøgning skal vurderes særskilt uafhængigt af de eventuelle "profiler", der er blevet udarbejdet.

Hvis der bruges lokale advarselslister med oplysninger om specifikke personer, skal de kontrolleres hos de nationale databeskyttelsesmyndigheder.

Hvor stabil den enkeltes situation er, afhænger af en række faktorer:

- familieband eller andre personlige bånd i bopælslandet
- familieband eller andre personlige bånd i medlemsstaterne
- civilstand
- beskæftigelsessituation (lønniveau, hvis den pågældende er arbejdstager)
- hvor regelmæssige indtægter ansøgeren eller dennes ægtefælle, børn eller andre personer, over for hvem der består forsørgerpligt, har (arbejdstager, selvstændig, pension, indtægter fra investeringer osv.)
- indtægtsniveau
- social status i bopælslandet (f.eks. valgt til et offentligt embede, repræsentant for en ikkestatslig organisation, erhverv med høj social status, advokat, læge, universitetsprofessor)
- ejendomsbesiddelser.

Faktorerne kan variere afhængigt af ansøgerens bopælsland.

Eksempel: *En tredjelandstatsborger, der er visumpligtig, og som lovligt opholder sig i et andet tredjeland, hvis statsborgere ikke har visumpligt, er fritaget for visumpligten (en indisk statsborger, der opholder sig i Canada, eller en kinesisk statsborger, der opholder sig i USA) udgør normalt en meget begrænset risiko for ulovlig indvandring til medlemsstaterne.*

Den socioøkonomiske situation kan også variere: en arbejdsløs visumansøger kan have en meget stabil økonomisk situation, og en velbetalt ansøger kan overveje ulovlig indvandring af personlige årsager. Alle elementer skal tages i betragtning for at sikre en objektiv vurdering.

Andre aspekter, der skal kontrolleres:

- tidligere ulovlige ophold i medlemsstaterne

- tidligere misbrug af social velfærd i medlemsstaterne
- en række på hinanden følgende forskellige visumansøgninger (visa til kortvarigt ophold eller til længerevarende ophold), der indgives med henblik på forskellige formål, der ikke har noget med hinanden at gøre
- hvor troværdig en person, der inviterer en anden, er, når invitationen fremlægges.

6.14 Ansøgning om et lufthavnstransitvisum

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 21, stk. 6

Indehavere af et lufthavnstransitvisum har ikke lov til at indrejse på medlemsstaternes område. Konsulaterne skal derfor ikke kontrollere, om en person, der ansøger om denne type visum, opfylder indrejsebetingelserne (det betyder, at der ikke skal foretages en søgning i SIS eller i givet fald en forudgående høring af andre medlemsstater), men de skal:

- kontrollere rejsedokumentet (se punkt 6.4)
- kontrollere, om et lufthavnstransitvisum er hensigtsmæssigt i forbindelse med den planlagte rejserute, da ansøgeren kan have brug for at indrejse på medlemsstaternes område (se punkt 1.4 og 1.5), og
- kontrollere rejseruten og tilladelsen til at indrejse i det endelige bestemmelsesland og vurdere risikoen for ulovlig indvandring, mens den pågældende er i transit (se punkt 5.2.4).

Konsulatet skal kontrollere følgende:

- den pågældende tredjelandstatsborgers afrejse- og bestemmelsessted, og om den forventede rejserute og lufthavnstransitten danner et sammenhængende mønster: det forekommer mistænkeligt, hvis der foretages en lang og/eller kostbar omvej for at være i transit gennem en af medlemsstaternes lufthavne, selv om der i nogle tilfælde kan være logisk forklaring på det
- beviset for den videre rejse til det endelige bestemmelsessted.

6.15 Mindreårige

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med behandlingen af ansøgninger, der indgives på vegne af mindreårige:

Hvis ansøgeren er en mindreårig (under 18 år), skal konsulatet kontrollere, at:

- den person, der ansøger om visum på den mindreåriges vegne, er en forælder eller en værge
- indehaveren af forældremyndigheden eller værgen har givet sit samtykke, uanset myndighedsalderen i bopælslandet.
konsulaterne skal være opmærksomme på, at i visse tredjelande har den ene af forældrene lov til at handle på sine børns vegne uden skriftligt samtykke fra den anden forælder
- den mindreårige ikke ulovligt er fjernet fra den person, der lovligt har

forældremyndigheden over den pågældende: I tilfælde af mistanke om ulovlig fjernelse skal konsulatet foretage alle nødvendige undersøgelser for at forhindre bortførelse eller ulovlig fjernelse af den mindreårige

- der ikke er grund til mistanke om børnehandel eller misbrug af barnet
- formålet med rejsen ikke er ulovlig indvandring på medlemsstaternes område.

6.16. Faserne i beslutningsprocessen

Anbefalet bedste praksis: Resultaterne af undersøgelser, baggrundskontrol og samtaler skal grundigt dokumenteres, således at det er let at finde årsagerne til afgørelsen. Disse registre skal ideelt set lagret i et nationalt IT-system og ikke kun i det arkiverede papirdossier.

6.17 Overførsel af ansøgningsdossieret i tilfælde, hvor en repræsenterende medlemsstat ikke fortsætter behandlingen af ansøgningen

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 8, stk. 2*

Hvis repræsentationsordningen mellem to medlemsstater ikke indebærer, at den repræsenterende medlemsstat kan træffe negative afgørelser, skal hele ansøgningsdossieret (ansøgningskemaet og dokumentationen) fremsendes til de relevante myndigheder i de repræsenterede medlemsstater. De relevante myndigheder kan være et bestemt konsulat eller de centrale myndigheder. De praktiske forhold omkring fremsendelsen af ansøgningsdossieret skal være omfattet af en bilateral ordning mellem de to berørte medlemsstater.

Den visummyndighed, som afbryder behandlingen af ansøgningen, skal tilføje alle relevante oplysninger herom til ansøgningsdossieret i VIS, jf. VIS-forordningens artikel 11.

De generelle regler for sikker videresendelse af data skal gælde for fremsendelsen af ansøgningsdossierer (se *håndbogen vedrørende organisation af visumafdelinger og det lokale Schengensamarbejde, del III*).

6.18 Tilbagerapporteringsprocedurer ("tilbagerejsekontrol")

Der findes ingen EU-regler om tilbagerapporteringsprocedurer, dvs. anmodninger til specifikke kategorier af rejsende om at rapportere tilbage til konsulatet, når de rejser tilbage fra et ophold, hvortil der blev udstedt et visum. Brugen af denne praksis bør imidlertid være begrænset og velbegrundet, og den bør ikke tjene til at dæmme op for migrationsrisikoen i tilfælde af tvivl.

Konsulaterne skal afholde sig fra at påføre stempler på visumindehaveres pas vedrørende krav om tilbagerapportering for derved at undgå at skabe fremtidige komplikationer for indehaveren af rejsedokumentet.

7. AFGØRELSE OM EN VISUMANSØGNING

7.1 Frister for at træffe afgørelse om en ansøgning

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 23

Afgørelser om visumansøgninger skal på grundlag af de indgivne dokumenter og oplysninger træffes hurtigst muligt, uden at det går ud over den grundige vurdering af, om ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne, eller om der er risiko for, at den pågældende indvandrer ulovligt.

At sikre en rimelig og relativ kort behandlingstid kan ske ved bredt at offentliggøre detaljerede oplysninger om kravene til ansøgere, således at alle relevante dokumenter og oplysninger indgives sammen med den oprindelige ansøgning.

Det kan dog tage op til 15 kalenderdage at træffe afgørelse, efter at ansøgningen er blevet anset for antagelig (se [punkt 3.5](#)). Denne frist omfatter fristen for eventuel forudgående høring af andre medlemsstater (se [punkt 6.7](#)) eller af egne centrale myndigheder.

Under behandlingen af visumansøgningen skal konsulatet ikke systematisk lade fristen udløbe, men tage hensyn til, om ansøgeren af behørigt begrundede årsager anfører, at det haster (humanitære årsager). Der skal sondres mellem hastetilfælde og sen indgivelse af ansøgningen som følge af forsømmelighed.

I individuelle sager, hvor det er nødvendigt, at medlemsstatens centrale myndigheder foretager en yderligere undersøgelse af ansøgningen, eller hvis konsulatet repræsenterer en anden medlemsstat, hvor myndighederne i den repræsenterede medlemsstat skal høres, kan fristen forlænges i op til højst 30 kalenderdage, efter at ansøgningen er blevet anset for at være antagelig.

Eksempler på tilfælde, hvor det er nødvendigt med en yderligere undersøgelse:

En visumansøger anfører "familiebesøg" som formålet med sin rejse til Slovakiet, hvor han ønsker at besøge en tante. Konsulatet er i tvivl om familierelationen mellem de to og anmoder om yderligere bevis herfor.

En tredjelandssk statsborger er blevet inviteret til en medlemsstat i to måneder for at deltage i specifikke undersøgelser/specifik forskning på et universitetslaboratorium og fremlægger en ægte invitation fra universitetet. Under behandlingen af ansøgningen opstår der tvivl om det nøjagtige formål med undersøgelse/forskningen (risikoen for spredning af kemiske våben), og konsulatet ønsker at kontrollere invitationen og baggrunden for den yderligere.

En tredjelandssk statsborger hævder, at han er familiemedlem til en fransk statsborger, der bor i Frankrig (han er dermed ikke omfattet af direktiv 2004/38) og fremlægger en vielsesattest fra et sted, hvor det er let at opnå sådanne falske "skræddersyede" attester. Det er derfor

nødvendigt at indhente yderligere oplysninger fra de lokale myndigheder.

Fristen kan kun undtagelsesvis, når der kræves supplerende dokumentation, forlænges til højst 60 kalenderdage, efter at ansøgningen er blevet anset for antagelig.

Eksempler på tilfælde, hvor det er nødvendigt med en yderligere undersøgelse:

- hvis de dokumenter, der fastslår ansøgerens civile status, skal kontrolleres af myndighederne i den pågældendes bopæls- eller oprindelsesland*
- hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger fra en sponsor i medlemsstaten om hans eller hendes baggrund og forbindelsen til ansøgeren.*

7.2 Fra hvornår løber fristerne for at træffe afgørelse om en ansøgning?

Da det kun er det kompetente konsulat, der kan afgøre, om en ansøgning er antagelig, begynder fristerne først at løbe, når kriterierne for antagelighed er opfyldt, og ikke når ansøgeren indgiver sin ansøgning, uanset hvordan ansøgningen er indgivet (om der findes en ordning med, at der skal træffes aftale først eller ej, om ansøgningerne samles af en ekstern tjenesteyder eller honorær konsul eller ej)

Hvad angår de særlige regler for ansøgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, henvises til [del III](#).

Hvad angår de specifikke regler, der finder anvendelse på de kategorier af personer, der er omfattet af aftaler om lempelse af visumreglerne, henvises til de respektive retningslinjer i [bilag 8](#).

7.3 Oplysninger, der skal indlæses i VIS, når der træffes afgørelse om at udstede et visum

Når der er truffet afgørelse om at udstede et visum, skal det kompetente konsulat tilføje oplysninger til det allerede eksisterende visumansøgningsdossier, hvad angår det pågældende visums status, udstedelsesmyndighed, oplysninger fra visummærkatens osv., jf. VIS-forordningens artikel 10.

8. TYPER VISUM, DER SKAL UDSTEDES

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 24, 25 og 26

Grundlæggende forhold, der skal tages hensyn til, når der træffes afgørelse om at udstede et visum:

- **Gyldighedsperiode:** det tidsrum, hvori visumindehaveren kan anvende det udstedte visum. Eksempel: Et visum er gyldigt fra den 1. januar-30. juni, og i det tidsrum kan indehaveren indrejse på og skal forlade medlemsstaternes område.
- **Varigheden af det tilladte ophold:** Det faktiske antal dage, hvori visumindehaveren kan opholde sig på medlemsstaternes område i det tidsrum, hvor visummet er gyldigt. Varigheden af det tilladte ophold kan være fra 1 dag til 90 dage.
- **Antal indrejser:** henviser til antallet af besøg i det tidsrum, visummet er gyldigt, samtidig med at varigheden af det tilladte ophold respekteres:

Eksempler:

- Én indrejse: Et visum er gyldigt fra den 1.januar-30. marts og giver tilladelse til én indrejse. I det tidsrum har indehaveren lov til at rejse til medlemsstaternes område én gang. Når den pågældende har forladt medlemsstaternes område, har vedkommende ikke ret til igen at indrejse, også selv om det samlede antal dage, opholdet må vare, ikke er opbrugt.
- To indrejser: Et visum er gyldigt fra den 1.januar-30. juni og giver tilladelse til to indrejser. I det tidsrum har indehaveren lov til at opholde sig på medlemsstaternes område i 90 dage i alt fordelt på to særskilte rejser.
- Flere indrejser: Et visum er gyldigt fra den 1.januar-31. december og giver tilladelse til flere indrejser. I det tidsrum har indehaveren lov til at opholde sig i op til 90 dage for hver periode på 180 dage. Opholdet kan fordeles på flere særskilte rejser, hvis visumindehaveren ønsker det.
- **Territorial gyldighed:** Et visums territoriale gyldighed kan variere:
  - Et ensartet visum giver indehaveren ret til at rejse rundt på hele medlemsstaternes område.
  - Et visum med begrænset territorial gyldighed giver indehaveren lov til kun at rejse rundt i de(n) medlemsstat(er), hvor visummet er gyldigt.
  - Et lufthavnstransitvisum giver kun indehaveren ret til transit gennem det internationale transitområde i lufthavne på medlemsstaternes område, men ikke til at indrejse på deres område.

8.1 Visum, der giver indehaveren lov til at indrejse på medlemsstaternes område

Ensartet visum

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 24

Visummets territoriale gyldighed: Et ensartet visum giver indehaveren ret til at rejse rundt på alle medlemsstaternes område.

8.2 Gyldighedsperiode

Gyldighedsperioden skal være i overensstemmelse med de oplysninger, ansøgeren har fremlagt. Under alle omstændigheder skal der indregnes en supplerende frist på 15 dage i gyldighedsperioden, således at visumindehaveren har et vist råderum. Det udstedte visums gyldighed skal dog overholde kravene i forbindelse med rejsedokumentets gyldighed, dvs. rejsedokumentets gyldighed skal løbe tre måneder ud over det forventede afrejsetidspunkt fra medlemsstaternes område, og det udstedte visums gyldighed bør heller ikke gå ud over denne dato (dvs. tre måneder før rejsedokumentets udløb (se [punkt 3.1.1](#))).

Et visums gyldighedsperiode kan højst være på 5 år.

Eksempel: En egyptisk statsborger rejser til Italien for at deltage i et bryllup, der finder sted den 25.6., og ønsker efter brylluppet at tilbringe yderligere tid med henblik på turisme. Hun fremlægger en flyreservation, hvoraf det fremgår, at hun påtænker at ankomme den 22.6. og udrejse den 6.7., og hotelreservationer med henblik på turisme, der dækker tidsrummet den 27.6.-5.7.

Det udstedte visums gyldighedsperiode skal være fra den 22.6.-21.7. (30 dage): ankomstdato + opholdets varighed + 15 dages supplerende frist.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at indrømme en sådan frist af hensyn til den offentlige orden eller på grund af medlemsstaternes internationale forbindelser.

Der skal ikke gives en supplerende frist, når der udstedes et visum til flere indrejser (med en gyldighed på mellem 6 måneder og 5 år), da denne type visum allerede giver indehaveren fleksibilitet.

8.3 Opholdets varighed

Det tilladte opholds varighed skal svare til det forventede formål med opholdet eller transitten, samtidig med at de generelle regler for opholdets varighed overholdes. Tidligere ophold på en medlemsstats område på grundlag af et nationalt visum til længerevarende ophold eller en opholdstilladelse har ingen indflydelse på ophold, hvortil der er givet tilladelse ved hjælp af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed.

Eksempel: En boliviansk statsborger har tilbragt seks måneder i Spanien for at studere på et universitet (januar-juni 2009) på grundlag af et nationalt visum til længerevarende ophold og er rejst tilbage til Bolivia. I begyndelsen af august beslutter han at rejse til Tyskland med henblik på et seks ugers intensivt sprogkursus.

I denne situation kan der udstedes et ensartet visum, der tillader ophold på op til 90 dage.

Indehavere af et gyldigt visum til flere indrejser kan dog få udstedt et nyt visum til flere indrejser med lang gyldighed, forudsat at det nye visum begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor det tidligere udløb, og at det eksisterende gyldige visum ikke skal inddrages. Det er visumindehaveren, der har ansvaret for at overholde reglen om 90 dage inden for en periode på 180 dage.

8.4 Antal indrejser

Et ensartet visum kan udstedes til en, to eller flere indrejser. Ansøgeren skal på ansøgningskemaet anføre, hvor mange indrejser han ønsker at foretage, men det er de konsulære myndigheder, der behandler ansøgningen, som bestemmer, hvor mange indrejser den pågældende får tilladelse til. Når der udstedes et visum til flere indrejser, skal rejsedokumentets gyldighed respekteres (se punkt 8.1.1. ovenfor).

– én indrejse:

Hvis formålet med ansøgerens rejse er én bestemt begivenhed defineret i tid, skal der kun gives tilladelse til én indrejse.

Eksempel: En indonesisk statsborger ønsker at rejse til Grækenland for at følge verdensmesterskaberne i basketball, der varer to uger.

Til denne person skal der udstedes et visum med tilladelse til én indrejse.

Anbefalet bedste praksis: Personer, der ansøger om visum et sted, der ikke er deres opholdssted, skal principielt have udstedt et visum, der kun tillader én indrejse.

– to indrejser

Hvis formålet med ansøgerens rejse er én bestemt begivenhed defineret i tid, men under dette besøg ønsker han at besøge Det Forenede Kongerige eller Irland, skal han have udstedt et visum til to indrejser.

Eksempel: En etiopisk statsborger rejser til Belgien for at følge et kursus af én måneds varighed på et universitet. Under det én måned lange ophold ønsker han at tilbringe en weekend med venner i Dublin.

Til denne person skal der udstedes et visum med tilladelse til to indrejser.

Eksempel: En kosovosk statsborger rejser med bus fra Pristina til London og tilbage til Kosovo.

Til denne person skal der udstedes et visum med tilladelse til to indrejser.

I lyset af de særlige forhold, som søfolk arbejder under, bør der udstedes visa til to indrejser med en gyldighed, der tager hensyn til arbejdets varighed.

Eksempel: En sømand fra Indonesien, der er førstegangsansøger, rejser til Sverige for at påmønstre et skib og gennemføre en 10 måneders kontrakt.

For at sømanden kan afmønstre skibet i en Schengenhavn og rejse i transit gennem Schengenområdet, efter at hans kontrakt på 10 måneder er afsluttet, kan der udstedes et visum til to indrejser.

– flere indrejser

Når der udstedes et visum til flere indrejser med en gyldighed på mellem 180 dag (6 måneder) og 5 år, er varigheden af det tilladte ophold altid 90 dage (for hver periode på 180 dage). Det gælder også i sager, hvor visummet udstedes med henblik på transit.

Visa, der tillader flere indrejser, kan også udstedes med kortere gyldighed end seks måneder.

Der bør principielt ikke udstedes et visum til flere indrejser til førstegangsansøgere.

Under følgende omstændigheder skal der udstedes et visum til flere indrejser (herunder med henblik på transit):

En ansøger, der har dokumenteret sin integritet og pålidelighed, navnlig lovlig anvendelse af tidligere visa eller visa med begrænset territorial gyldighed (udstedt i henhold til visumkodeksens artikel 25, stk. 3, se punkt 8.5.3), der er udstedt af en hvilken som helst medlemsstat, sin økonomiske situation i oprindelseslandet, og sin oprigtige hensigt om at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om, og som dokumenterer behovet for eller begrundet sin hensigt om at rejse hyppigt og/eller regelmæssigt, navnlig som følge af vedkommendes erhvervsmæssige eller familiemæssige situation:

– Forretningsfolk

- Søfolk: Det skal bemærkes, at for denne særlige kategori af personer, er "uforudsigelige og tvingende" grunde en relativt hyppig foreteelse som følge af uforudsigelige ændringer (f.eks. som følge af vejrforholdene) af sejlplanen for det skib, som søfolkene skal påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre.

Søfolk, der har dokumenteret deres integritet og pålidelighed, navnlig lovlig brug af tidligere ensartede visa eller visa med begrænset territorial gyldighed, og er i besiddelse af en tilsvarende ansættelseskontrakt, udgør derfor generelt en kategori, til hvem der kan udstedes visa til flere indrejser med længere gyldighed med henblik på transit. Med hensyn til gyldighedsperioden bør der tages hensyn til sømandens ansættelseskontrakt og eventuelt tidligere forlængelser af ansættelseskontrakter. I begrundede individuelle tilfælde kan gyldigheden af et visum til flere indrejser være længere end ansættelseskontraktens varighed og forlængelse.

- Embedsmænd, der har regelmæssig officiel kontakt med medlemsstaterne og EU-institutionerne.
- Repræsentanter for organisationer i civilsamfundet, som rejser med henblik på uddannelse, seminarer og konferencer.
- Familiemedlemmer til EU-borgere og familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i medlemsstaterne.

Hvad angår de specifikke regler, der finder anvendelse på de kategorier af personer, der er omfattet af aftaler om lempelse af visumreglerne, henvises der til de respektive retningslinjer i [bilag 8](#).

Andre kategorier af personer kan være berettiget til at få et visum til flere indrejser med lang gyldighed, forudsat at kriterierne i forbindelse med integritet og pålidelighed og bevis for behovet for hyppige eller regelmæssige rejser, jf. ovenfor, er opfyldt:

- forskere, der rejser til medlemsstaterne med henblik på at udføre videnskabelig forskning
- idrætsfolk, der følger regelmæssig træning eller deltager i konkurrencer i en eller flere medlemsstater
- kunstnere, der optræder i medlemsstaterne, uden at det påvirker det eventuelle behov for også at få en arbejdstilladelse med henblik herpå
- medlemmer af liberale erhverv
- professionelle lastbils- og buschauffører, der arbejder inden for international transport
- personer, der rejser med henblik på turisme
- personer med fast ejendom på en medlemsstats område.

Anbefalet bedste praksis med hensyn til den harmoniserede praksis for udstedelse af visa til flere indrejser et givet sted: Med henblik på at harmonisere praksis som en del af det lokale Schengensamarbejde bør medlemsstaterne drøfte, hvor lang gyldighed visa til flere indrejser skal have, når de udstedes til personer, der er berettiget til sådanne visa, og gradvist forlænge gyldigheden af sådanne visa i overensstemmelse med nedenstående retningslinjer, som kan tilpasses lokale forhold:

- personer, der har anvendt tidligere Schengenvisa udstedt inden for det foregående år korrekt: et visum til flere indrejser med en gyldighed på et år

- personer, der har anvendt tidligere Schengenvisa udstedt inden for de foregående 24 måneder korrekt: et visum til flere indrejser med en gyldighed på mindst to og højst fem år.

8.5 Visum med begrænset territorial gyldighed

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 25*

8.5.1 Udstedelse af et visum med begrænset territorial gyldighed til personer, der ikke opfylder indrejsebetingelserne

Hvis en ansøger ikke opfylder indrejsebetingelserne, eller hvis en medlemsstat under den forudgående høring har indvendinger mod, at der udstedes et visum, skal der gives afslag på ansøgningen. Når det alligevel betragtes som nødvendigt af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser at udstede et visum, kan der undtagelsesvis udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed.

Eksempel: *FN's generalsekretær har arrangeret et møde i Genève i Schweiz mellem et statsoverhoved, der er omfattet af et visumforbud, og oppositionslederen i det berørte tredjeland for at finde en forhandlet løsning på den politiske situation i tredjelandet. Det schweiziske konsulat beslutter at udstede visa af hensyn til nationale interesser.*

I tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt at udstede et nyt visum inden for samme periode på 180 dage til en ansøger, som i løbet af perioden på 180 dage allerede har opholdt sig 90 dage på medlemsstaternes område på grundlag af et ensartet visum, kan der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed, der giver tilladelse til et yderligere ophold i løbet af perioden på 180 dage.

Eksempel: *En pakistansk statsborger har opholdt sig i Estland fra den 15. marts-15. juni, hvor den pågældende har iværksat et forskningsprojekt. Den pågældende er derefter rejst tilbage til Pakistan. Umiddelbart efter tilbagerejsen indser den estiske projektleder, at det er nødvendigt, at den pakistanske videnskabsmand kommer tilbage, da projektet ellers vil være tabt på gulvet.*

I dette tilfælde kan der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed, der tillader et

ophold på op til 90 dage i Estland.

8.5.2 Udstedelse af et visum med begrænset territorial gyldighed uden gennemførelse af den krævede forudgående høring

Generelt skal der ikke træffes endelig afgørelse om en visumansøgning, uden at der er foretaget en forudgående høring af en eller flere andre medlemsstater, når det er relevant. Når en medlemsstat finder det nødvendigt af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser at udstede et visum, og hvis det af hastende årsager anses for nødvendigt, uden at der foretages den krævede forudgående høring, skal det pågældende visum kun have begrænset territorial gyldighed.

***Eksempel:** En vietnamesisk embedsmand (for hvem der kræves en forudgående høring) har behov for hurtigt at rejse til Frankrig for at erstatte en kollega, der skulle have deltaget i politiske forhandlinger på højt niveau med repræsentanter for den franske regering.*

Da der ikke er tid til at foretage en forudgående høring af en anden medlemsstat, udsteder det franske konsulat et visum med begrænset territorial gyldighed.

Den territoriale gyldighed af de visa, der er omhandlet i punkt 8.5.1 og 8.5.2, skal generelt begrænses til den udstedende medlemsstats område (eller eventuelt den repræsenterede medlemsstats område), og der skal kun gives tilladelse til én indrejse.

Undtagelsesvis kan gyldigheden af sådanne visa udvides til flere medlemsstater end den udstedende, forudsat at disse medlemsstater samtykker. Dette samtykke kan opnås lokalt eller centralt.

***Eksempel:** En egyptisk statsborger (for hvem der kræves en forudgående høring) har fået udstedt et visum med territorial gyldighed for at kunne deltage i hastende forretningsmøder i Wien (Østrig), og visummet er blevet udstedt uden forudgående høring.*

Da der ikke er direkte fly til Wien, er indehaveren af visummet nødt til at flyve til München (Tyskland), og visummets territoriale gyldighed skal derfor begrænses til Tyskland og Østrig. Det er nødvendigt, at Tyskland giver sit samtykke hertil.

Anbefalet bedste praksis: Når en medlemsstat overvejer at udstede et visum med territorial

gyldighed til en person, der ikke opfylder indrejsebetingelserne, og er nødt til at indhente samtykke fra en eller flere andre medlemsstater om at udvide gyldigheden af visummet til deres område, anbefales det at videresende anmodningen ved brug af formularen i [bilag 29](#).

Generelt bør der ikke udstedes et visum til en tredjelandstatsborger, der er omfattet af en forudgående høring. I nogle tilfælde beslutes det imidlertid at udstede et visum med begrænset territorial gyldighed, f.eks. til en sømand, der er blevet rekrutteret med kort varsel, og hvis nationalitet kræver en forudgående høring.

Hvis sømanden vil indrejse i Schengenområdet i en anden medlemsstat end den, hvor det skib, han skal påmønstre, er, er det nødvendigt med den anden medlemsstats samtykke at udvide den territoriale gyldighed af visummet med begrænset territorial gyldighed, så det omfatter begge medlemsstater.

***Eksempel:** I München lufthavn møder en egyptisk sømand, der kommer fra Kairo, op ved indrejsekontrollen. Sømanden blev rekrutteret med kort varsel for at erstatte et andet vigtigt besætningsmedlem på skibet. Sømanden skal påmønstre et skib i Marseille. På grund af de bedre flyforbindelser har rederiet booket et fly fra Kairo via München til Marseille. Det skib, som sømanden skal påmønstre, transporterer komponenter af høj kvalitet til luftfartøjer, der fremstilles i Toulouse, og som skal behandles yderligere af en virksomhed i Tyskland. De franske myndigheder har givet de tyske myndigheder i Frankfurt lufthavn meddelelse om sømandens ankomst ved brug af formularen i bilag IX, del 2, til visumkodeksen.*

Da sømanden blev rekrutteret med kort varsel, kan han bevise, at det ikke var muligt for ham at ansøge om visum på den kompetente diplomatiske repræsentation i udlandet.

Som fastsat i visumkodeksens artikel 22 kræver visse medlemsstater forudgående høring i forbindelse med egyptiske statsborgere, men på grund af sagens hastende karakter kan høringsproceduren ikke afsluttes i tide.

Som følge af kravet om høring kan der ikke udstedes et visum til sømanden ved grænsen, jf. visumkodeksens artikel 36, stk. 3, sammenholdt med artikel 35, stk. 5. I ekstraordinære tilfælde kan der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed, jf. visumkodeksens artikel 25, stk. 1.

I lyset af den væsentlige økonomiske betydning af de pågældende leverancer i denne sag er det i både Tysklands og Frankrigs nationale interesse at sikre, at sømanden kan påmønstre skibet i Marseille.

Der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed til Tyskland og Frankrig på grundlag af visumkodeksens artikel 25, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 25, stk. 2, og Frankrig har givet sit samtykke til at udvide gyldigheden ved hjælp af en formular, hvorved

der gives meddelelse om sømandens ankomst (bilag IX, del 2, til visumkodeksen), som allerede indeholder det krævede samtykke.

Eksempel: *Hamborg havn får meddelelse fra et rederi om, at en hviderussisk sømand vil blive overført fra et skib til et andet. Sømanden skal afmønstre et skib i Hamburg og påmønstre et krydstogtskib i Rotterdam. Overførslen skyldes, at der er behov for hurtigt at erstatte et vigtigt besætningsmedlem, således at krydstogtskibet kan afsejle fra Rotterdam uden alvorlig forsinkelse.*

Da sømanden blev overført med kort varsel, var det ikke muligt for ham at ansøge om visum på den kompetente diplomatiske repræsentation i udlandet.

I henhold til visumkodeksens artikel 22 kræver visse medlemsstater forudgående høring i forbindelse med hviderussiske statsborgere. Som følge heraf kan der ikke udstedes et visum til sømanden ved grænsen (visumkodeksens artikel 35, stk. 5 og artikel 36, stk. 3).

I lyset af den betydelig økonomisk skade, som et afslag på visum ville medføre i dette tilfælde, er det i både Tysklands og Nederlandenes nationale interesse at udstede et visum.

Der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed til Tyskland og Nederlandene på grundlag af visumkodeksens artikel 25, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 25, stk. 2.

Anbefalet bedste praksis i de tilfælde, hvor det trods den generelle regel om, at der ikke bør udstedes visa ved grænsen til tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om forudgående høring, besluttet at udstede et visum med begrænset territorial gyldighed ved grænsen til en sømand, der er blevet rekrutteret med kort varsel, og hvor det ville være nødvendigt at indhente en anden/andre medlemsstat(er)s samtykke for at udvide den territoriale gyldighed af visummet med begrænset territorial gyldighed, skal formularen i bilag IX, del 2, til visumkodeksen anses som bevis for et sådant samtykke.

8.5.3 Udstedelse af et visum med begrænset territorial gyldighed til en person, der har et rejsedokument, der ikke er godkendt af alle medlemsstater

Hvis ansøgeren har et rejsedokument, der er anerkendt af en eller flere, men ikke alle medlemsstater, udstedes der et visum, der er gyldigt på de medlemsstaters område, som anerkender rejsedokumentet. Hvis den udstedende medlemsstat (eller den repræsenterede medlemsstat) ikke anerkender ansøgerens rejsedokument, skal det udstedte visum kun være gyldigt i den pågældende medlemsstat, og visummærkatens skal påføres det ensartet udformede ark til påføring af visum, se [bilag 24](#).

Denne type visum kan udstedes til flere indrejser.

8.5.4 Visum, der ikke giver indehaveren lov til at indrejse på medlemsstaternes område

Lufthavnstransitvisum

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 26

Det er vigtigt at sondre mellem transit gennem et internationalt transitområde i en lufthavn (vidererejse, hvor en tredjelandstatsborger ikke forlader det internationale transitområde i en lufthavn) og transit via en medlemsstats område, selv om det er begrænset til en lufthavn (vidererejse, hvor en tredjelandstatsborger forlader det internationale transitområde i en lufthavn):

8.5.5 Vidererejse, hvor en tredjelandstatsborger ikke forlader det internationale transitområde i en lufthavn

Eksempel: En nigeriansk statsborger rejser fra Lagos (Nigeria) via Frankfurt (Tyskland) til Moskva (Rusland).

Den pågældende forbliver i det internationale transitområde i Frankfurt lufthavn og skal derfor have udstedt et lufthavnstransitvisum.

8.5.6 Vidererejse, hvor en tredjelandstatsborger forlader det internationale transitområde i en lufthavn

Eksempel: En nigeriansk statsborger rejser fra Lagos via Bruxelles (Belgien) og Paris (Frankrig) til Montreal (Canada).

Flyveturen mellem Bruxelles og Paris er en flyvetur inden for Schengenområdet, og den pågældende indrejser således på medlemsstaternes områder i Bruxelles. Konsulatet (det belgiske) skal udstede et ensartet visum med henblik på transit og ikke et lufthavnstransitvisum.

Eksempel: En srilankansk statsborger rejser fra Colombo til Paris-Charles de Gaulle-lufthavnen. Fra Paris vil han fortsætte på et fly til Mexico, der flyver fra Paris-Orly-lufthavnen.

Når den pågældende skifter lufthavn i Paris, indrejser han på medlemsstaternes område, og konsulatet (det franske) skal derfor udstede et ensartet visum med henblik på transit og ikke et lufthavnstransitvisum.

8.5.7 Antal transitter og gyldighedsperiode

Antallet af transitter og gyldighedsperioden skal svare til ansøgerens behov på grundlag af de fremlagte oplysninger, som i tilfælde af en enkelt transit i en lufthavn betyder datoen for transit plus en supplerende frist på 15 dage.

Det kan undtagelsesvis af hensyn til den offentlige orden eller på grund af medlemsstaternes internationale forbindelser besluttes ikke at indregne denne supplerende frist, fordi den udstedende medlemsstat helt nøjagtigt skal vide, hvornår den pågældende er i transit via det internationale transitområde i lufthavnen på medlemsstaternes område.

Hvis den pågældende er i transit via lufthavne, der ligger i to forskellige medlemsstater på udrejsen og hjemrejsen, skal der udstedes et dobbelt lufthavnstransitvisum.

Eksempel: *En eritreisk statsborger rejser fra Asmara (Eritrea) via Madrid (Spanien) til Havana (Cuba) og returnerer til Asmara via Frankfurt (Tyskland).*

Der kan udstedes visa til flere lufthavnstransitter til personer, som ikke indebærer en risiko for ulovlig indvandring eller udgør en sikkerhedsrisiko, og som har begrundet deres behov for hyppig lufthavnstransit. Et visum til flere lufthavnstransitter bør dog højst være gyldigt i seks måneder.

9. INFORMERING AF ANDRE MEDLEMSSTATERS CENTRALE MYNDIGHEDER OM UDSTEDELSE AF ET VISUM

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 31

En medlemsstat kan kræve, at dens centrale myndigheder informeres om ensartet udformede visa eller visa med begrænset territorial gyldighed udstedt af andre medlemsstaters konsulater til statsborgere fra specifikke tredjelande eller til specifikke kategorier af disse statsborgere, bortset fra når der er tale om lufthavnstransitvisa.

De krævede oplysninger bør udveksles mellem de centrale myndigheder via VIS Mail-mekanismen.

Hvornår skal disse oplysninger overføres?

Uanset hvordan oplysningerne overføres, skal oplysninger om et udstedt visum straks overføres til den medlemsstat, der har anmodet herom, og inden visumindehaveren skal bruge visummet.

10. VISUMMÆRKATEN

Den ensartede udformning af visummærkatet blev fastsat i forordning (EF) nr. 1683/95, se [bilag 19](#).

10.1 Udfyldelse af visummærkatet

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 27 og bilag VII*

Når visummærkatet udfyldes, skal de obligatoriske angivelser, der er omhandlet i [bilag 20](#), indsættes, og det maskinlæsbare felt udfyldes som fastsat i ICAO-dokument 9303, del 2. Eksempler på udfyldte visummærkat kan ses i [bilag 21](#).

Der kan tilføjes nationale angivelser i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger, se [bilag 22](#). De nationale bemærkninger kan ikke være de samme som de obligatoriske angivelser. Det forhold, at det formål, hvortil der blev ansøgt om visum, er anført på visummærkatet, forhindrer ikke indehaveren i at anvende et gyldigt visum til flere indrejser til rejses med andre formål.

Hvis visumansøgeren ikke har et fornavn og et efternavn, skal den pågældendes ene navn indsættes i de to tilsvarende felter ("fornavn" og "efternavn") på visummærkatet for ikke at forhindre matchning af navne i VIS, når det er relevant, og i SIS.

Alle anførelser på visummærkatet skal trykkes, og der må ikke foretages manuelle rettelser på en trykt visummærkat.

Visummærkatet kan **kun** udfyldes manuelt i **tilfælde af teknisk force majeure**. Der må ikke foretages rettelser på en manuelt udfyldt visummærkat.

Anbefalet bedste praksis i tilfælde af teknisk force majeure, der forhindrer trykning af visummærkatet: Hvis de tekniske problemer kan løses inden for et relativt kort tidsrum, og det ikke griber forstyrrende ind i ansøgerens rejseplaner, er det at foretrække, at udstedelsen af visummet udsættes, indtil mærkatet kan trykkes snarere end, at den udfyldes manuelt.

Når en visummærkat udfyldes manuelt, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS. Hvis ansøgeren er indehaver af et rejsedokument uden udløbsdato, skal rubrikken "udløbsdato" i VIS udfyldes med en fiktiv dato 100 år efter datoen for udstedelsen af rejsedokumentet.

10.2 Påføring af visummærkatet

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 29 og bilag VIII*

Den trykte visummærkat påføres den første side i rejsedokumentet, der hverken er stemplet eller påskrevet.

Mærkatene rettes ind efter og påføres langs kanten af siden i rejsedokumentet. Den maskinlæsbare del af mærkatene rettes ind efter kanten af siden ([bilag 23](#)).

10.2.1. Påføring af visummærkatene i tilfælde, hvor rejsedokumentet ikke anerkendes

Anerkender den udstedende medlemsstat ikke ansøgerens rejsedokument, anvendes det særskilte ark til påføring af visum, se [bilag 24](#).

Når en visummærkat påføres det særskilte ark til påføring af visum, skal disse oplysninger indlæses i VIS.

10.2.2 Påføring af visummærkatene i pas, der omfatter flere personer

Individuelle visummærkatene, der udstedes til personer, der er omfattet af det samme rejsedokument, skal påføres dette rejsedokument.

Anerkendes det rejsedokument, hvori disse personer er opført, ikke af den udstedende medlemsstat, påføres de individuelle mærkatene det særskilte ark til påføring af visa (én mærkat for hvert særskilt ark), [bilag 24](#).

10.2.3 Stempeling af og underskrift på visummet

De udstedende myndigheders stempel placeres i den rubrik, der er beregnet til bemærkninger, på en sådan måde, at det går ud over mærkatene og ud på siden i rejsedokumentet, men det må ikke forhindre, at det maskinlæsbare felt kan læses. Hvis den udstedende myndighed underskriver visummet, skal underskriften placeres på samme måde.

10.3 Ugyldiggørelse af en allerede udfyldt visummærkat

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 28

Hvis det udstedende konsulat konstaterer en fejl på en visummærkat før påføringen i rejsedokumentet, ugyldiggøres mærkatene.

Hvis det udstedende konsulat konstaterer fejlen, efter at visummærkatene er indsat i rejsedokumentet, ugyldiggøres mærkatene ved at sætte et kryds med uudslettelig blæk ind over den, og der påføres en ny visummærkat på en anden side.

Med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til [bilag 32](#).

Anbefalet bedste praksis for at ugyldiggøre en visummærkat, efter at den er påsat rejsedokumentet: sikkerheds-elementet "kipeffekt" og udtrykket "visum" gøres ubrugelige ved brug af et skarpt instrument.

11. AFSLAG PÅ VISUM

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 32, stk. 1, og bilag VI

Når en ansøgning anses for at være antagelig, kan den videre behandling af den være med til at fastslå, om indrejsebetingelserne for at få et ensartet visum eller betingelserne for at få et lufthavnstransitvisum er opfyldt, og der kan udstedes et ensartet visum eller et lufthavnstransitvisum.

Hvis indrejsebetingelserne ikke er opfyldt, skal det vurderes, om forholdene berettiger, at der undtagelsesvis sker en fravigelse fra den generelle regel, så der kan udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed (se [kapitel 8.5.1](#)). Hvis det ikke anses for berettiget at fravige den generelle regel, gives der afslag på visumansøgningen.

11.1 Af hvilke grunde skal der gives afslag på visum?

Generelt skal der gives afslag på en ansøgning om et ensartet visum, hvis behandlingen af ansøgningen fører til en eller flere af følgende konklusioner:

- a) Ansøgeren har fremlagt et falsk eller forfalsket rejsedokument.
- b) Ansøgeren har ikke fremlagt dokumentation for formålet med og vilkårene for det forventede ophold.
- c) Ansøgeren har ikke bevist, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler til hele det forventede ophold og til at kunne rejse tilbage til oprindelses- eller bopælslandet eller til transit til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis.
- d) Ansøgeren har allerede opholdt sig på medlemsstaternes område i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed.
- e) Ansøgeren er en person, der er indberettet til SIS med henblik på at nægte vedkommende indrejse.
- f) Ansøgeren anses for at udgøre en trussel for medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, navnlig når den pågældende er indberettet som uønsket i medlemsstaternes nationale databaser med henblik på at give afslag af nævnte grunde.
- g) Ansøgeren fremlægger ikke bevis for, at vedkommende i givet fald har tilstrækkelig og gyldig rejsesygeforsikring.
- h) Der er begrundet tvivl om ægtheden af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren, eller om rigtigheden af indholdet, om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.

Der gælder på nuværende tidspunkt særlige regler for afslag på visumansøgninger fra familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, se [del III](#).

11.2 Skal den pågældende person have meddelelse om afslaget, og skal årsagerne til afslaget fremlægges?

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 32, stk. 2, 3 og 4, og bilag VI

Når et konsulat giver afslag på en visumansøgning, skal det udfylde en standardformular med henblik på at meddele og begrunde afslaget, idet årsagen/årsagerne skal præciseres, og forelægge formularen for den berørte tredjelandsstatsborger, se [bilag 25](#).

Denne procedure skal også følges, når der gives afslag på visum ved den ydre grænse, se [del IV](#).

Der gælder på nuværende tidspunkt særlige regler for meddelelse af og begrundelse for afslag på visumansøgninger fra familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, se [del III](#).

Hvis der gives afslag på et lufthavnstransitvisum, skal de relevante årsager til afslaget anføres på standardformularen, og der kan tilføjes en supplerende begrundelse i feltet til bemærkninger på formularen, se [bilag 25](#).

Bedste praksis i forbindelse med en anmodning om oplysninger om en SIS-indberetning:
Hvis en person anmoder om oplysninger om behandlingen af den pågældendes personoplysninger i SIS og om sine rettigheder, skal personalet på konsulatet give personen kontaktoplysninger om de kompetente nationale myndigheder, herunder databeskyttelsesmyndigheder, hvor vedkommende kan udøve sine rettigheder.

11.3 Oplysninger, der skal indlæses i VIS, når der gives afslag på visum

Når der træffes afgørelse om at give afslag på visum, skal den ansvarlige myndighed straks tilføje oplysninger om afslaget i VIS-filen, jf. VIS-forordningens artikel 12. Oplysningerne bør indeholde navnet på den myndighed, der gav afslag på visum, sted og dato for afslaget samt begrundelsen for afslaget, som skal være en (eller flere) af de begrundelser, der er nævnt i visumkodeksens artikel 32 og nærmere forklaret i punkt 11.1 i denne håndbog.

11.4 Har den pågældende ret til at klage over en negativ afgørelse?

Ansøgere, der har fået afslag på visum, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesagen skal føres mod den medlemsstat, der har truffet den endelige afgørelse vedrørende ansøgningen.

Når ansøgeren gives meddelelse om afslaget, skal den pågældende informeres om den procedure, der skal følges, hvis vedkommende ønsker at klage.

Hvis det i en ordning om repræsentation mellem to medlemsstater er fastsat, at den repræsenterende medlemsstat kan træffe den endelige negative afgørelse vedrørende en

visumansøgning på vegne af den repræsenterede medlemsstat, skal klagesagen føres mod den repræsenterende medlemsstat, der traf den endelige afgørelse om afslag.

Der gælder på nuværende tidspunkt særlige regler for afslag på visumansøgninger fra familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, se [del III](#).

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med meddelelse af og begrundelse for afslag og informering af ansøgeren om dennes ret til at klage:

Medlemsstaterne skal bestræbe sig på at stille skriftlig dokumentation til rådighed på det officielle sprog i den afviste ansøgers bopælsland eller på et af EU-institutionernes officielle sprog, f.eks. engelsk.

12. RETURNERING AF REJSEDOKUMENTET

Da visumkodeksen ikke indeholder specifikke regler vedrørende returnering af rejsedokumenter, kan indholdet af dette kapitel betragtes som den anbefalede bedste praksis.

Ansøgeren skal principielt ikke selv skulle møde frem for at hente rejsedokumentet og andre dokumenter, der skal returneres. Ansøgeren kan f.eks.

- give tredjepart tilladelse til at hente rejsedokumentet på konsulatet/hos den eksterne tjenesteyder/hos den honorære konsul
- anmode om, at rejsedokumentet returneres med kurerpost for ansøgerens egen regning.

Hvis rejsedokumentet returneres via en ekstern tjenesteyder, bør det ske på en måde, der ikke viser tjenesteyderen afgørelsen på ansøgningen, selv om den berørte person skal underskrive for modtagelsen af afslagsformularen.

13. OPRETTELSE AF SAGSMAPPER

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 37, stk. 3

13.1 Hvad skal der gemmes i hver enkelt sagsmappe?

Sagsmapper bør lagres fysisk eller elektronisk, således at personalet om nødvendigt kan rekonstruere baggrunden for afgørelsen om ansøgningen (se også [punkt 6.16](#)).

Hver enkelt sagsmappe bør indeholde ansøgningsskemaet, kopier eller originaler af relevant dokumentation, en liste over den kontrol, der er foretaget, og referencenummeret på det udstedte visum. Der kan også gemmes en kopi af den side i rejsedokumentet, som visummærkatene er påsat. Hvis det er praksis, skal der gemmes en kopi af hver visummærkat, hvis samme rejsedokument er påført flere visa. Der kan også gemmes kopier af andre sider i rejsedokumentet, som anses for relevante.

I tilfælde af en negativ afgørelse vedrørende en ansøgning, skal der også gemmes en kopi af meddelelsen af afslaget, der skal være underskrevet af ansøgeren (hvis det er påkrævet), i sagsmappen.

13.2 Hvor længe skal ansøgningsdossiererne gemmes?

Individuelle ansøgningsdossierer skal gemmes i mindst to år fra datoen for den endelige afgørelse vedrørende ansøgningen.

Derudover skal hver medlemsstat gemme registre over alle databehandlingsprocesser i VIS i ét år at regne fra afslutningen af den femårige lagringsperiode, der beregnes for hvert ansøgningsdossier, jf. VIS-forordningens artikel 23. Registerne skal omfatte følgende: begrundelsen for at tilgå oplysningerne, dato og tidspunkt og type oplysninger, der er overført, type oplysninger, der er anvendt til søgningen i VIS, og navnet på den myndighed, der har indlæst eller udtrukket oplysningerne samt registre over de medarbejdere, der er behørigt bemyndiget til at indlæse oplysninger i VIS eller udtrække dem.

eu-LISA har ansvaret for at anvende politikken for at lagre oplysninger fra ansøgninger i VIS i 5 år og således at slette disse oplysninger, hvis det er relevant. Oplysninger, der er udtrukket af VIS kan desuden kun gemmes i nationale dossierer, hvis det er nødvendigt i enkeltsager i overensstemmelse med relevante EU-bestemmelser og nationale retlige bestemmelser, herunder vedrørende databeskyttelse. Hver medlemsstat har imidlertid ret til at gemme de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har indlæst i VIS i sine nationale dossierer.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med oprettelsen af visumansøgningsdossierer: Da det er obligatorisk at give afviste visumansøgere ret til at klage, anbefales det, at de arkiverede ansøgningsdossierer er så fuldstændige som muligt og gemmes i det tidsrum, der svarer til fristen for en eventuel klageprocedure.

DEL III: SPECIFIKKE REGLER VEDRØRENDE ANSØGERE, DER ER FAMILIEMEDLEMMER TIL EU-BORGERE¹² ELLER SCHWEIZISKE STATSBOGGERE

(Dette kapitel omfatter kun spørgsmål af relevans for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af visumpligten i medfør af forordning (EF) nr. 2018/1806).

Operationelle instrukser til medlemsstaternes konsulater med undtagelse af Schweiz

Retsgrundlag: Artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og direktiv 2004/38/EF, visumkodeksen, artikel 1, stk. 2, litra a) og b)

I henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver EU-borger ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De respektive begrænsninger og betingelser er fastsat i direktiv 2004/38/EF¹³ om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

EU-borgeres ret til fri bevægelighed ville ikke have nogen nyttig virkning uden de ledsageforanstaltninger, der garanterer, at denne ret også indrømmes deres familier. Direktivet udvider derfor retten til fri bevægelighed for familiemedlemmer til EU-borgere. I direktivets artikel 5, stk. 2, andet punktum, fastsættes følgende: "*Medlemsstaterne bistår [de familiemedlemmer, der er omfattet af direktivet] med henblik på udstedelsen af de nødvendige visa. Disse visa skal udstedes så hurtigt så muligt efter en hasteprocedure og er gratis.*"

Artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og direktiv 2004/38/EF har forrang for visumkodeksen. De udgør en *lex specialis*, hvad angår visumkodeksen (*se visumkodeksens artikel 1, stk. 2, litra a)*), hvilket indebærer, at visumkodeksen fuldt ud finder anvendelse, når direktivet ikke indeholder en eksplicit regel, men henviser til den generelle hjælp til at opnå visum¹⁴¹⁵.

Det indebærer, at de bestemmelser i visumkodeksen, som påvirker de rettigheder, som familiemedlemmer til EU-borgere, som specifikt er beskyttet af direktivet, negativt, ikke finder anvendelse (*f.eks. kravet i visumkodeksens artikel 12, litra c)*, i henhold til hvilket et rejsedokument højst må være udstedt 10 år før visumansøgningen, fordi det kun kræves, at rejsedokumentet skal være gyldigt).

---

¹² I medfør af EØS-aftalen finder direktiv 2004/38/EF også anvendelse i forbindelse med EØS-stater (*Norge, Island og Liechtenstein*). De fravigelser fra direktivet, der er fastsat i EØS-aftalen, er ikke relevante for visumproceduren. Som følge heraf skal henvisninger i denne del til EU-borgere forstås som henvisninger til EØS-borgere også, medmindre andet er angivet.

¹³ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

¹⁴ Disse retningslinjer påvirker ikke national lovgivning og administrative regler, som medlemsstaterne er forpligtet til at vedtage for at gennemføre direktiv 2004/38/EF i national lovgivning.

¹⁵ Medlemsstaterne anvender samme *lex specialis* på familiemedlemmer til schweiziske statsborgere. Som følge heraf skal henvisninger i denne del til EU-borgere også forstås som henvisninger til schweiziske statsborgere, medmindre andet er angivet.

Denne del af håndbogen har til formål at give konsulaterne operationelle instrukser vedrørende særlige regler for visumansøgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, jf. visumkodeksens artikel 1, stk. 2, litra a) og b). Den har til formål at dække de mest almindelige situationer, men er ikke udtømmende. Hvad angår anvendelsen af andre aspekter af direktiv 2004/38/EF, henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig¹⁶.

Punkt 1: Hvordan det vurderes, om visumkodeksen skal anvendes fuldt ud, eller om direktivets specifikke regler finder anvendelse.

Punkt 2: De særlige regler vedrørende visumfritagelse for tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere

Punkt 3: De særlige fravigelser fra visumkodeksens generelle regler, der skal anvendes, når det er bekræftet (*under punkt 1*), at visumansøgeren er omfattet af direktivet, og at der ikke er fritagelse for visumpligten (*under punkt 2*).

1. GÆLDER DIREKTIV 2004/38/EF FOR EN VISUMANSØGER?

Dette punkt indeholder instrukser for vurderingen af, om de specifikke regler vedrørende visa, der er fastsat i direktivet, finder anvendelse.

Hvis nogen af nedennævnte spørgsmål besvares med nej, er ansøgeren ikke berettiget til den særlige behandling i medfør af direktivet (*jf. punkt 4.11*).

Hvis derimod de tre spørgsmål besvares med ja, er det fastslået, at direktivets særlige regler finder anvendelse. Som følge heraf finder retningslinjerne under punkt 2 og 3 anvendelse.

Spørgsmål 1: Findes der en EU-borger, hvorfra visumansøgeren kan aflede rettigheder?

Tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, afleder i medfør af direktivet deres rettigheder fra EU-borgere, som har den primære status. De kan i princippet ikke udøve selvstændige rettigheder til frit at færdes og tage ophold¹⁷.

Det allerførste, der skal kontrolleres, er derfor, om EU-borgerne befinder sig i en situation, der er omfattet af direktivet.

Principielt finder direktivet kun anvendelse på de EU-borgere, der rejser til en anden medlemsstat end den, hvori de er statsborgere, eller den medlemsstat, de allerede opholder sig i (*dvs. at EU-borgeren udøver eller allerede har udøvet sin ret til fri bevægelighed*).

Direktivet gør det lettere for:

- EU-borgere, der ønsker at forlade en medlemsstat for at rejse til en anden medlemsstat (*artikel 4, stk. 1*).
- EU-borgere, der indrejser i en værtsmedlemsstat (*artikel 5, stk. 1*).

¹⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

¹⁷ Dette berører ikke de individuelle rettigheder, som EU-retten giver, navnlig Schengenreglerne eller direktiv 2003/109/EF om status som fastboende udlænding.

- EU-borgere, der har ophold i en værtsmedlemsstat i et kort tidsrum (*artikel 6, stk. 1 – dette omfatter turistrejser*).
- EU-borgere, der er bosiddende i en værtsmedlemsstat (*artikel 7, stk. 1*). og
- EU-borgere, der har fast ophold i en værtsmedlemsstat (*artikel 16, stk. 1*). eller
- grænsearbejdere, der udøver en aktivitet i en medlemsstat, hvori de ikke er bosiddende.

EU-borgere, der opholder sig i den medlemsstat, hvor de selv er statsborgere, nyder normalt ikke godt af rettighederne i direktivet (da der ikke er tale om fri bevægelighed). Der er adskillige undtagelser:

1) Personer med to nationaliteter (*dels i opholdsmedlemsstaten og i en anden medlemsstat*), uanset om de er født med en nationalitet eller har opnået den ved naturalisation, er omfattet af EU-retten om fri bevægelighed for EU-borgere, forudsat at de har udøvet retten til frit at færdes og tage ophold i opholdsmedlemsstaten, hvor de er statsborgere, samtidig med at de har beholdt deres oprindelige nationalitet. Af EU-Domstolens praksis i sag C-165/16, Lounes, fremgår det, at de rettigheder, som deres familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, har, svarer til dem, der er fastsat i direktivet.

2) I overensstemmelse med EU-Domstolens praksis er anvendelsen af direktivet blevet udvidet til også at omfatte EU-borgere, der returnerer til den medlemsstat, hvor de er statsborgere, efter at de har opholdt sig i en anden medlemsstat, samt til EU-borgere, der har udøvet deres ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat uden at have opholdt sig der - f.eks. ved at levere tjenesteydelser i en anden medlemsstat.

I sådanne situationer finder direktivet ikke som sådant anvendelse, men kun *analogt*. Det betyder, at de gældende regler ikke er strengere end dem, der er fastsat i direktivet, hvad angår indrømmelse af en afledt ret til ophold for en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en EU-borger, der har udøvet sin ret til fri bevægelighed ved at slå sig ned i en anden medlemsstat end den, hvori vedkommende er statsborger¹⁸.

For yderligere oplysninger om disse spørgsmål henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig¹⁹.

Eksempler:

- *En fransk statsborger, der har bopæl i Cypern, rejser til Italien – direktivet finder anvendelse.*
- *En tjekkisk statsborger, der bor i Tjekkiet, rejser (eller ønsker at rejse) til Sverige – direktivet finder anvendelse.*
- *En ungarsk statsborger, der bor i Bolivia, rejser til Polen – direktivet finder anvendelse.*
- *En polsk statsborger, der bor i Bolivia, rejser til Polen – direktivet finder ikke anvendelse.*
- *En lettisk statsborger med bopæl i Grækenland returnerer til Letland – direktivet*

¹⁸ Domstolens dom, sag C-456/12, O og B.

¹⁹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

finder anvendelse analogt.

Spørgsmål 2: Falder visumansøgeren ind under definitionen af "familiemedlem"?

"Kernefamiliemedlemmer" har automatisk ret til indrejse og ophold uanset deres nationalitet. Deres indrejseret er afledt af direktivet, og de nationale gennemførelsesforanstaltninger må ikke begrænse disse rettigheder eller anvendelsesområdet for begrebet "kernefamiliemedlemmer".

Følgende personer er i direktivets artikel 2, stk. 2, defineret som "kernefamiliemedlemmer":

- ægtefælle²⁰
- en partner, med hvem en EU-borger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab
- direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren som defineret ovenfor, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af EU-borgeren, eller
- slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret ovenfor, som forsørges af EU-borgeren.

Ud over de personer, der er defineret i direktivets artikel 2, stk. 2, har EU-Domstolen i sag C-200/02, Zhu og Chen, fastslået, at tredjelandsstatsborgere, der er primære omsorgspersoner for EU-borgere, også er omfattet af direktivet (*sådanne forældre forsørges ikke af en mindreårig EU-borger, men en mindreårig EU-borger forsørges af sådanne forældre*).

Primære omsorgspersoner, som forsørger EU-borgere, kan også aflede rettigheder af direktivets artikel 12, stk. 3, hvis EU-borgeren studerer i værtsmedlemsstaten, og det kræves, at de(n) primære omsorgsperson(er) har bopæl der, for at en studerende reelt kan følge undervisningen²¹.

I sådanne sager tydeliggjorde retspraksis, at mindreårige EU-borgere fuldt ud er omfattet af fri bevægelighed, selv om de ikke selv kan bestemme, hvor de skal bo, eller hvor de skal rejse hen. Sådanne beslutninger træffes af deres forældre/de primære omsorgspersoner, som har forældremyndigheden over den mindreårige EU-borger. Der skal altid tages hensyn til barnets tarv, som bør være et væsentligt hensyn som krævet i henhold til FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

²⁰ EU-Domstolen har i sag C-673/16, Coman, fastslået, at medlemsstaterne ikke kan nægte ægtefæller, som har indgået ægteskab mellem personer af samme køn i en anden medlemsstat, indrejse og ophold under henvisning til, at lovgivningen i værtsmedlemsstaten ikke anerkender sådanne ægteskaber.

²¹ Der gælder lignende regler, hvad angår forældre til EU-borgere, hvis opholdsret er baseret på artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011 og relevant retspraksis (*se sag C-529/11, Alarape, for yderligere oplysninger*).

For at opretholde familien som en enhed i bredere betydning skal medlemsstaterne gøre det lettere for såkaldte "andre" familiemedlemmer til EU-borgere at indrejse og tage ophold (*for yderligere oplysninger henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig*²²).

Følgende personer er i direktivets artikel 3, stk. 2, defineret som "andre" familiemedlemmer:

- alle andre familiemedlemmer (*dvs. som ikke er omfattet af bestemmelserne i direktivets artikel 2, stk. 2*):
  - som er forsørgelsesberettigede
  - som hører til EU-borgerens husstand
  - for hvem det er absolut nødvendigt af alvorlige helbredsårsager, at EU-borgeren plejer familiemedlemmet eller
- de partnere, med hvem EU-borgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.

I direktivets artikel 3, stk. 2, fastsættes det, at "andre" familiemedlemmer i overensstemmelse med national lovgivning har ret til lettere at få indrejse. I modsætning til "kernefamiliemedlemmer" har "andre" familiemedlemmer ikke automatisk ret til indrejse. Deres indrejseret (*og de rettigheder, der er knyttet til et visum til indrejse*) afledes af de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktivet, hvor konsulaterne skal finde de detaljerede regler for denne type visumansøgere.

Som fastsat i direktivets artikel 3, stk. 2, råder medlemsstaterne over en vis skønsmargen, når de fastsætter, hvilke kriterier der skal tages hensyn til, når der træffes afgørelse om, hvorvidt "andre" familiemedlemmer "skal indrømmes rettigheder i henhold til direktivet. Medlemsstaterne nyder imidlertid ikke ubegrænset frihed til at fastsætte sådanne kriterier. For at opretholde familien som en enhed i bredere betydning skal den nationale lovgivning sikre en omhyggelig undersøgelse af de pågældende ansøgere relevante personlige omstændigheder under hensyntagen til deres tilknytning til EU-borgeren eller andre omstændigheder, som f.eks. at de er økonomisk eller fysisk afhængige af EU-borgeren, som anført i betragtning 6 i direktivet.

For yderligere oplysninger om disse spørgsmål henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig²³.

Spørgsmål 3: Ledsager eller slutter visumansøgeren sig til EU-borgeren?

Direktivet har til formål at lette og fremme den frie bevægelighed for EU-borgere. Det finder ikke anvendelse på familiemedlemmers mobilitet, hvis der ikke er nogen forbindelse til en mobil EU-borger, f.eks. hvis familiemedlemmer rejser alene til en medlemsstat, hvori EU-borgeren ikke opholder sig eller vil rejse til.

I direktivets artikel 3, stk. 1, fastsættes det, at direktivet kun finder anvendelse på de medlemmer, der som fastsat ovenfor ledsager eller slutter sig til EU-borgere, der rejser til eller opholder sig i en anden medlemsstat end den, hvor de er statsborgere. Direktivet gør ikke familiemedlemmernes rettigheder betinget af, at de opholder sig "sammen med" EU-borgeren

²² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

²³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

– de skal opholde sig i (eller rejse til) en medlemsstat, hvori EU-borgeren opholder sig (eller vil rejse til).²⁴

For yderligere oplysninger om disse spørgsmål henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig²⁵ og punkt 4.7 c) nedenfor.

Eksempler på familiemedlemmer, der ledsager (dvs. rejser sammen med) en EU-borger:

- En fransk statsborger, der bor i Irland, rejser sammen med sin pakistanske ægtefælle til Italien – direktivet finder anvendelse.
- En tjekkisk statsborger, der bor i Tjekkiet, rejser sammen med sin russiske ægtefælle til Sverige – direktivet finder anvendelse.
- En slovakisk statsborger, der bor i Rumænien, rejser sammen med sin burmesiske ægtefælle til Slovakiet – direktivet finder (analog) anvendelse, da EU-borgeren rejser tilbage til den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger.
- En spansk statsborger, der bor i Indonesien, rejser sammen med sin afghanske ægtefælle til Ungarn – direktivet finder anvendelse.

Eksempler på familiemedlemmer, der slutter sig til (dvs. rejser senere end) en EU-borger:

- En nigeriansk statsborger rejser for at slutte sig til sin franske ægtefælle, der har bopæl i Spanien – direktivet finder anvendelse.
- En maltesisk statsborger, der bor i Malta, rejser til Sverige, hvor hans russiske ægtefælle vil slutte sig til ham senere – direktivet finder anvendelse.
- En estisk statsborger, der bor i Bulgarien med sin peruvianske ægtefælle, rejser til Estland, hvor hendes ægtefælle ønsker at slutte sig til hende – direktivet finder analog anvendelse.

2. KAN DIREKTIV 2004/38/EF FRITAGE EU-BORGERES FAMILIEMEDLEMMER FOR VISUMPLIGTEN?

Under dette punkt beskrives de særlige fravigelser fra den gældende visumpligt, når det er bekræftet, at visumansøgeren er omfattet af direktivet (se punkt 1 – spørgsmål nr. 1, 2 og 3).

Direktivet indeholder bestemmelser om en visumfritagelsesregel, der specifikt er knyttet til en bestemt type opholdskort.

Det er derfor vigtigt, at konsulaterne på korrekt vis kan genkende de relevante opholdskort.

2.1 Relevante opholdskort

I direktivets artikel 5, stk. 2, fastsættes det, at familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, er fritaget for kravet om visum, hvis de er i besiddelse af et gyldigt opholdskort, jf. direktivets artikel 10.

²⁴ Domstolens dom, sag 267/83, Diatta.

²⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

Opholdskort i medfør af artikel 10 udstedes til familiemedlemmer til de EU-borgere, der er flyttet til en anden medlemsstat end den, hvor de er statsborgere, og som derfor falder ind under en af de kategorier, der er omhandlet i punkt 1 ovenfor (*spørgsmål 1*).

Den samme visumfritagelse skal udvides til også at omfatte de familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, og som er i besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort udstedt i medfør af direktivets artikel 20 (*erstatte det femårige opholdskort udstedt i medfør af direktivets artikel 10*).

Eksempler:

- *Et tysk artikel 10-opholdskort udstedt til en kinesisk ægtefælle til en slovakisk statsborger er omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2.*
- *Et nederlandsk tidsubegrænset artikel 20-opholdskort udstedt til en marokkansk ægtefælle til en belgisk statsborger er omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2.*

Opholdskort eller tidsubegrænsede opholdskort skal ikke have et bestemt format eller en bestemt benævnelse for at være omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2²⁶.

Opholdskort, der er omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2, fritager imidlertid kun deres indehavere fra visumpligten, når de rejser til værtsmedlemsstaten sammen med EU-borgere eller slutter sig til EU-borgere der (for yderligere Schengenspecifikke regler vedrørende fritagelse for visumpligten henvises til [punkt 2.3](#)).

2.2. Ikke-standardopholdskort, der dog er omfattet

Som beskrevet under spørgsmål 2 under punkt 1 finder direktivet hovedsagelig anvendelse på familiemedlemmer, der er omfattet af direktivet artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 2. Sådanne familiemedlemmer får udstedt *artikel 10*-opholdskort eller et tidsubegrænset *artikel 20*-opholdskort.

I visse tilfælde kan familiemedlemmer, der befinder sig i en anden situation, stadig få udstedt et opholdskort, der er omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2, og som fritager indehaverne fra visumkravet, således som artikel 10- og artikel 20-opholdskort gør.

- a) opholdskort udstedt til forældre som i sag Zhu og Chen (*se spørgsmål 2 under punkt 1*) og
- b) opholdskort udstedt til familiemedlemmer til EU-borgere, som er rejst tilbage til den medlemsstat, hvor de er statsborgere (*se spørgsmål 1 under punkt 1*).

Opholdskort, der ikke er omfattet:

Alle andre opholdskort, der udstedes til familiemedlemmer til EU-borgere fritager ikke indehaverne for visumpligten i medfør af direktiv 2004/38/EF.

²⁶ Trods medlemsstaternes pligt til at udstede opholdskort i medfør af direktivet, som har den specifikke benævnelse, der er anført i direktivets artikel 10.

Den mest almindelige form for opholdskort, der udstedes til familiemedlemmer til EU-borgere, og som ikke er omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2, er opholdskort, der udstedes i henhold til national lovgivning i forbindelse med familiesammenføring med egne statsborgere (som ikke har udøvet retten til fri bevægelighed).

Eksempel:

Et finsk opholdskort, der er udstedt til en libysk ægtefælle til en finsk statsborger, der bor i Finland.

Nogle medlemsstater har besluttet at udstede opholdskort i henhold til direktivet til familiemedlemmer til deres egne statsborgere. Andre medlemsstater har vurderet, at det ville besværliggøre deres vurdering af, om det pågældende familiemedlems opholdskort er omfattet af direktivet eller ej²⁷. Hvis opholdskortet ikke er omfattet af direktivet – og hvis det ikke fritager indehaveren for visumpligten i henhold til Schengenrænsekodeksen (artikel 2, stk. 16) – skal det pågældende familiemedlem ansøge om et indrejsevisum i overensstemmelse med gældende regler.

2.3. Fritagelse for visumpligten i henhold til Schengenrænsekodeksen

Derudover kan familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, og som er indehavere af et gyldigt opholdskort, der er udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, også være fritaget for visumpligten i henhold til Schengenrænsekodeksens artikel 6 sammenholdt med Schengenrænsekodeksens artikel 12, nr. 16 (se [bilag 2](#)).

Opholdskort, der er udstedt af Schengenmedlemsstater til familiemedlemmer til EU-borgere i henhold til artikel 10 eller 20 i direktiv 2004/38/EF, fritager indehaverne for visumpligten i henhold til Schengenrænsekodeksen, selv når de rejser alene.

Opholdskort, der er udstedt til familiemedlemmer til EU-borgere i henhold til national lovgivning i forbindelse med familiesammenføring med egne statsborgere, kan også fritage indehaverne for visumpligten i henhold til Schengenrænsekodeksen.

Under alle omstændigheder bør de gunstigste bestemmelser anvendes.

Eksempler:

- *En slovakisk statsborger har ophold i Tyskland med sin kinesiske ægtefælle. De rejser til Frankrig. Da den kinesiske ægtefælle er i besiddelse af et tysk opholdskort, der er udstedt i henhold til direktivets artikel 10, er der ikke behov for et indrejsevisum hverken i medfør af direktivet eller Schengenrænsekodeksen.*
- *En tysk statsborger har ophold i Tyskland med sin kinesiske ægtefælle. De rejser til Spanien. Da den kinesiske ægtefælle er i besiddelse af et tysk opholdskort, som er udstedt af en Schengenmedlemsstat i henhold til national lovgivning (bemærk, at dette kort ikke er omfattet af direktivets artikel 5, stk. 2), er der ikke behov for et indrejsevisum i medfør af Schengenkodeksen.*

²⁷

Det fremlagte opholdskort er så principielt kun ikke omfattet af direktivet, hvis et familiemedlem, der er tredjelandstatsborger, ledsager eller tilslutter sig en EU-borger, der er statsborger i det land, der udstedte opholdskortet.

- *En slovakisk statsborger har ophold i Rumænien med sin kinesiske ægtefælle. De rejser til Frankrig. Da den kinesiske ægtefælle er i besiddelse af et rumænsk opholdskort, der er udstedt i henhold til direktivets artikel 10, er han fritaget for visumplikten i medfør af direktivet (men ikke i medfør af Schengengrænsekodeksen, da Rumænien endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud).*
- *En slovakisk statsborger har ophold i Irland med sin kinesiske ægtefælle. Den kinesiske ægtefælle, som er i besiddelse af et opholdskort udstedt af Irland i henhold til direktivets artikel 10, rejser alene til Frankrig. Da hun rejser alene, har hun brug for at ansøge om visum til at indrejse i Frankrig.*

3. TERRITORIAL KOMPETENCE FOR BEHANDLING AF VISUMANSØGNINGER FRA TREDJELANDSSTATSBORGERE, DER ER FAMILIEMEDLEMMER TIL EU-BORGERE

Visumkodeksens artikel 6 og 7 regulerer konsulaternes territoriale kompetence, dvs. betingelserne for visumansøgers indgivelse af deres ansøgninger i et bestemt EU-land eller et bestemt land uden for EU.

Reglerne i visumkodeksens artikel 6 og 7 finder anvendelse på alle visumansøgere, uanset om de er familiemedlemmer til EU-borgere eller ej. Direktivet kræver dog i henhold til EU-Domstolens fortolkning visse tilpasninger i forbindelse med ansøgninger, der er indgivet af familiemedlemmer i lande, med hvilke de ingen eller ingen retmæssig forbindelse har.

I lyset af de privilegier, som tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, nyder, skal konsulaterne, inden de anvender visumkodeksens artikel 6 og 7, kontrollere, om en ansøger er omfattet af direktivet.

3.1. Artikel 6

I henhold til direktivet skal medlemsstaterne bistå tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer, med at ansøge om et indrejsevisum, men denne forpligtelse indebærer ikke, at medlemsstaterne skal acceptere visumansøgninger, der indgives af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer, i lande, hvor de ikke er lovligt bosiddende (f.eks. hvis de ikke har et gyldigt opholdsdokument, der er udstedt af det pågældende land, eller ikke er berettiget til et sådant) eller opholder sig lovligt. Dette afspejles i artikel 6's struktur, navnlig stk. 2.

Visumkodeksens artikel 6 kan ikke automatisk anvendes til at afvise en visumansøgning – konsulaterne kan afvise en visumansøgning i henhold til artikel 6, hvis begrundelsen for, at visumansøgeren indgiver sin ansøgning på det pågældende konsulat, anses for at være utilstrækkelig.

3.2. Artikel 7

Ansøgninger, der indgives af tredjelandstatsborger, der er familiemedlemmer, i en EU-medlemsstat er omfattet af visumkodeksens artikel 7.

Direktivet udelukker ifølge EU-Domstolens fortolkning imidlertid, at medlemsstaterne kan afvise deres visumansøgninger med den begrundelse, at visumansøgeren:

- (endnu) ikke har et gyldigt opholdskort.

I henhold til direktivet afhænger retten til indrejse og ophold udelukkende af, om direktivets betingelser er opfyldt eller ej – opholdskort har kun deklaratorisk værdi og kan ikke skabe rettigheder (*se sag C-325/09, Dias, for yderligere oplysninger*). I henhold til direktivets artikel 10, stk. 1, har medlemsstaterne desuden op til seks måneder til at udstede et opholdskort.

- opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat, men indrejste på irregulær vis.

Familiemedlemmers rettigheder i henhold til direktivet kan ikke inddrages med den begrundelse, at de ved indreisen i landet har overtrådt reglerne eller opholder sig der på irregulær vis (*se sag C-459/99, MRAX, for yderligere oplysninger*).

På den baggrund kan visumkodeksens artikel 7 ikke påberåbes med henblik på at afvise visumansøgninger indgivet af familiemedlemmer til EU-borgere i en EU-medlemsstat.

4. SÆRLIGE FRAVIGELSER FRA DE GENERELLE REGLER I VISUMKODEKSEN

Under dette punkt beskrives de operationelle instrukser vedrørende de særlige fravigelser fra visumkodeksens generelle regler, der skal anvendes, når det er bekræftet, at visumansøgeren er omfattet af direktivet, og der ikke er fritagelse for visumpligten.

Der er ikke tale om en udtømmende liste over fravigelser.

4.1 Visumgebyr

Der kan ikke opkræves et visumgebyr.

4.2 Udlicitering af indsamlingen af ansøgninger

Da familiemedlemmer ikke skal betale et gebyr, når de indgiver en ansøgning, kan de ikke være forpligtet til at få en aftale via overtakseringstjenester eller en ekstern tjenesteyder, hvis tjenester ansøgeren skal betale for (*servicegebyr*). Familiemedlemmer skal kunne indgive deres ansøgning direkte til konsulatet uden omkostninger. Dette skal i praksis rent faktisk også være muligt.

Hvis der er indført en aftaleordning (*enten for den eksterne tjenesteyder eller for et møde på konsulatet*), skal der på konsulatet stilles særskilte telefonlinjer (*til almindelig lokal takst*) til rådighed for familiemedlemmer, som overholder standarder, der kan sammenlignes med standarderne for særtjenester med overtaksering, dvs. sådanne linjer skal være lige så tilgængelige som linjer for andre kategorier af ansøgere, og der skal straks træffes aftale.

Hvis familiemedlemmer beslutter sig for ikke at gøre brug af deres ret til at indgive deres ansøgning til konsulatet, men at anvende de ekstra tjenester, skal de betale for disse tjenester. Hvis det er relevant, skal servicegebyrerne opfylde kravene i visumkodeksens artikel 17, stk. 4.

Under alle omstændigheder leverer eksterne tjenesteydere deres tjenester under den medlemsstats ansvar, som indgik aftale med dem. Medlemsstaterne er navnlig ansvarlige for kvaliteten af de oplysninger, de eksterne tjenesteydere giver på deres websteder, og når de kommunikerer med offentligheden. Oplysningerne på webstederne skal være omfattende, korrekte og let tilgængelige.

4.3 Bistand

Medlemsstaterne skal bistå tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, og som er omfattet af direktivet, med at opnå det nødvendige visum. Dette skal forstås således, at medlemsstaterne skal træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at de forpligtelser, der følger af retten til fri bevægelighed, opfyldes, og give sådanne visumansøgere de bedste betingelser for at få et indrejsevisum.

4.4 Behandlingstid

Visa skal udstedes snarest muligt og efter en fremskyndet procedure, og de procedurer, som medlemsstaterne har indført (*med eller uden udlicitering*), skal gøre det muligt at sondre mellem de rettigheder, som en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en EU-borger, har, og andre tredjelandstatsborgeres rettigheder. Førstnævnte skal behandles gunstigere end sidstnævnte.

Behandlingen af en visumansøgning indgivet af en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en EU-borger, og som er omfattet af direktivet, må kun undtagelsesvis tage længere end 15 dage, og dette skal behørigt begrundes.

4.5 Typer visa, der udstedes til familiemedlemmer til EU-borgere (herunder dem, der har planlagt et ophold på mere end 90 dage i en periode på 180 dage)

I direktivets artikel 5, stk. 2, fastsættes det, at det af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, kun kan kræves, at de har et indrejsevisum i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001.

Familiemedlemmers ret til ophold er afledt af EU-borgerens ret til ophold. Medlemsstaterne skal udstede visa til kortvarigt ophold til tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til mobile EU-borgere²⁸.

For at afspejle den privilegerede situation, som tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere er i, skal medlemsstaterne ikke tage familiemedlemmers økonomiske situation i den pågældendes oprindelsesland eller den pågældendes oprigtige hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, i betragtning, når de anvender visumkodeksens artikel 24, stk. 2, vedrørende udstedelse af visum til flere indrejser.

4.6 Bevisbyrde

Der findes i medfør af direktivet to former for bevisbyrde i forbindelse med indgivelsen af en visumansøgning:

- 1) For det første er det op til visumansøgeren at bevise, at vedkommende er omfattet af direktivet.

Den pågældende skal kunne fremlægge den dokumentation, der er omhandlet nedenfor i punkt 4.7, til støtte for ansøgningen Hvis den pågældende ikke fremlægger denne dokumentation eller ingen dokumentation overhovedet, kan konsulatet konkludere, at ansøgeren ikke er berettiget til særbehandling i medfør af direktivet.

---

²⁸ Sag C-157/03, Kommissionen mod Spanien, præmis 34.

- 2) For det andet kan de nationale myndigheder, når det på tilfredsstillende vis er fastslået, at den pågældende er omfattet af direktivet, afvise visumansøgningen:
  - a. med den begrundelse, at visumansøgeren udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden eller
  - b. i tilfælde af misbrug eller svig.

I de under 2) omhandlede tilfælde er det de nationale myndigheder, der har bevisbyrden, da de skal kunne fremlægge dokumentation, der understøtter deres påstand om, at visumansøgeren (som har fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at vedkommende opfylder kriterierne i direktivet) ikke skal have udstedt et indrejsevisum.

Myndighederne skal kunne fremlægge afgørende beviser, samtidig med at de respekterer alle beskyttelsesbestemmelser i direktivet. Afslag på en visumansøgning af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden eller som følge af misbrug eller svig skal gives skriftligt og være fuldt begrundet (f.eks. ved at nævne alle de retlige og materielle aspekter, der er taget hensyn til, da det blev konkluderet, at der var tale om et proformaægteskab, eller at den fremlagte fødselsattest er falsk).

4.7 Dokumentation

For at bevise, at en ansøger har ret til at få udstedt et indrejsevisum i medfør af direktivet, skal den pågældende først bevise, at han eller hun er omfattet af direktivet.

Det sker ved fremlæggelse af dokumenter med henblik på at besvare de tre spørgsmål, der er omhandlet under punkt 1, dvs. bevise, at

- a) der findes en EU-borger, hvorfra visumansøgeren kan aflede rettigheder

Der kan føres bevis herfor ved at fremlægge dokumentation vedrørende EU-borgerens identitet og nationalitet (f.eks. et gyldigt rejsedokument)²⁹.

- b) visumansøgeren er familiemedlem til en EU-borger

Der kan føres bevis herfor ved at fremlægge dokumentation vedrørende familiemedlemmets identitet (f.eks. et gyldigt rejsedokument), deres familiemæssige bånd (f.eks. en vielsesattest eller en fødselsattest) og eventuelt bevis for, at den pågældende opfylder de øvrige betingelser i direktivets artikel 2, stk. 2, eller artikel 3, stk. 2 (f.eks. bevis for, at den pågældende er forsørgelsesberettiget, for alvorlige helbredsproblemer eller for partnerskabets varighed).

- c) visumansøgeren vil ledsage eller tilslutte sig en EU-borger i værtsmedlemsstaten.

4.7.1 Tilslutte sig en EU-borger

Hvis EU-borgeren allerede har bopæl eller befinder sig i værtsmedlemsstaten, kan der føres bevis herfor ved at fremlægge dokumentation for EU-borgerens bopæl eller tilstedeværelse i værtsmedlemsstaten (f.eks. en gyldig registreringsattest udstedt af værtsmedlemsstaten).

²⁹ Passet skal være gyldigt den dag, hvor rejsen rent faktisk finder sted. Det skal bemærkes, at i henhold til Europarådets europæiske overenskomst vedrørende persontrafikken mellem Europarådets medlemslande (<http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/025>) kan statsborgere fra deltagende medlemsstater rejse med et rejsedokument, der er udløbet.

Omfanget af dokumentation afhænger af karakteren af EU-borgerens bopæl i værtsmedlemsstaten:

- ved ophold på under tre måneder (*direktivets artikel 6, stk. 1*) skal EU-borgere ikke opfylde nogen krav og skal ikke være i besiddelse af et opholdsdokument
- ved ophold på over tre måneder (*direktivets artikel 7, stk. 1*) skal EU-borgere opfylde de betingelser, som direktivet knytter til retten til ophold, og medlemsstaterne kan kræve, at de skal være i besiddelse af en registreringsattest
- ved ret til tidsubegrænset ophold (*direktivets artikel 16, stk. 1*) skal EU-borgere ikke opfylde nogen yderligere krav, men medlemsstaterne kan kræve, at de skal være i besiddelse af dokumenter, der bekræfter det tidsubegrænsede ophold.

Det skal bemærkes, at visse medlemsstater ikke har en registreringsordning eller har gjort registreringen frivillig. Som følge heraf kan det ikke kræves af EU-borgere, der opholder sig i disse medlemsstater, at de skal have en registreringsattest. Under alle omstændigheder er det ikke en forudsætning for at udstede et visum til et familiemedlem, at EU-borgeren har opholdsdokumenter. De kan dog udgøre en måde til at bevise, at EU-borgeren har bopæl i medlemsstaten.

4.7.2 Ledsage en EU-borger

Det er tilfældet, hvis en EU-borger endnu ikke har bopæl eller opholder sig i bestemmelsesmedlemsstaten, men vil rejse dertil fremover.

Da der ikke kan være nogen principbaseret dokumentation for EU-borgerens bopæl eller tilstedeværelse i bestemmelsesmedlemsstaten (*eftersom flytningen vil ske senere*), kan medlemsstaterne ikke kræve, at visumansøgere skal fremlægge "dokumentation" for en fremtidig rejse (*krav vedrørende rejse- eller indkvarteringsarrangementer udgør ikke dokumentation for en fremtidig rejse – sådanne arrangementer viser kun, at rejsen eller indkvarteringen er forudbetalt, ikke at rejsen rent faktisk vil finde sted*).

På den baggrund bør medlemsstaterne kun anmode om en bekræftelse af, at EU-borgeren vil rejse til bestemmelsesmedlemsstaten, og behandle visumansøgningen ud fra den antagelse, at visumansøgeren er omfattet af direktivet³⁰.

Hvor pålidelig denne antagelse er, kan kontrolleres senere ved grænsen, når visumindehaveren søger om indrejse. I henhold til visumkodeksens artikel 30 kan grænsevagterne kræve, at sådanne visumindehavere fremlægger dokumentation for, at der rent faktisk er en EU-borger, der bor eller er til stede i bestemmelsesmedlemsstaten. I de fleste tilfælde vil dette krav automatisk blive opfyldt, når et par rejser sammen. Hvis der ikke kan fremlægges sådan dokumentation, kan det føre til afslag på indrejse. Muligheden for at kontrollere dette påvirker ikke Schengenrænsekodeksen, som giver grænsevagterne mulighed for at kontrollere, om tredjelandstatsborgere er i besiddelse af et gyldigt visum (*Schengenrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra b*)).

---

³⁰ Hvis visumansøgeren frivilligt fremlægger dokumentation vedrørende rejse- eller indkvarteringsarrangementer, og de nationale myndigheder konstaterer, at dokumentationen ikke virker overbevisende eller virker svigagtig, kan der tages hensyn hertil, når det skal fastslås, om ansøgningen er svigagtig eller ej (*se punkt 4.11.*).

4.7.3 Generelle regler

Ud over ovennævnte regler vedrørende dokumentation er der en række forhold, der bør fremhæves:

- 1) Det eneste krav i forbindelse med EU-borgeres og deres familiemedlemmers rejsedokumenter er, at de skal være gyldige (*direktivets artikel 5, stk. 1*). Medlemsstaterne kan ikke afvise en visumansøgning med den begrundelse, at rejsedokumentet:
  - ikke er gyldigt frem til en bestemt dato (*visumkodeksens artikel 12, litra a*) – det er tilstrækkeligt, at rejsedokumentet er gyldigt på dagen for indreisen på området
  - ikke har et bestemt antal tomme sider (*visumkodeksens artikel 12, litra b*) eller
  - er et gammelt dokument uden de seneste sikkerhedselementer (*visumkodeksens artikel 12, litra c*)).
- 2) Det er et veletableret princip i EU-retten på området fri bevægelighed, at visumansøgere har ret til selv at vælge den dokumentation, hvormed de ønsker at bevise, at de er omfattet af direktivet (*dvs. familiemæssig tilknytning, forsørgelsesberettigelse osv.*). Medlemsstaterne kan dog anmode om specifikke dokumenter (*f.eks. en vielsesattest som bevis for, at den pågældende er gift*), men skal ikke afvise anden dokumentation. At fremlægge en vielsesattest er f.eks. ikke det eneste acceptable middel til at dokumentere familiemæssige bånd.
- 3) En medlemsstat kan kræve, at de relevante dokumenter er oversat, når originaldokumentet er udarbejdet på et sprog, som den berørte medlemsstats myndigheder ikke forstår. Hvis der er tvivl om dokumentets ægthed (*f.eks. vedrørende den udstedende myndighed og rigtigheden af de oplysninger, der fremgår af dokumentet*), kan en medlemsstat anmode om at få dokumenterne notarielt bekræftet, legaliseret eller kontrolleret. Der skal dog være tale om en konkret mistanke, dvs. at den vedrører et specifikt dokument fra en individuel ansøger, da det ville være uforholdsmæssigt systematisk at kræve, at al dokumentation i alle tilfælde skal kontrolleres og/eller legaliseres.
- 4) Det kan kun kræves af familiemedlemmer, at de skal fremlægge yderligere dokumenter, når det skal fastslås:
  - hvilken medlemsstat der er kompetent til at behandle og træffe afgørelse om en ansøgning i henhold til visumkodeksens artikel 5 eller
  - hvilken medlemsstat der i henhold til visumkodeksens artikel 6 og 7 har territorial kompetence, hvad angår visumansøgninger, for derved at fastslå ansøgenes forbindelse til det land, hvor de indgiver deres ansøgning om indrejsevisum.
- 5) Dokumentation, information og bevismidler i henhold til visumkodeksen, som familiemedlemmer til EU-borgere ikke skal fremlægge:
  - dokumenter, der angiver formålet med rejsen, jf. visumkodeksens artikel 14, stk. 1, litra a)³¹

---

³¹ Jf. sag C-109/01, *Akrich*, for yderligere oplysninger.

- dokumenter vedrørende logi (*eller bevis for tilstrækkelige midler til at afholde udgifter til logi*) som fastsat i visumkodeksens artikel 14, stk. 1, litra b)
- dokumentation for, at de er i besiddelse af de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til oprindelseslandet eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 3, som fastsat i visumkodeksens artikel 14, stk. 1, litra c)
- oplysninger, der giver mulighed for at vurdere, om de har til hensigt at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, som fastsat i visumkodeksens artikel 14, stk. 1, litra d)
- dokumentation for underhold og/eller privat logi ved at udfylde en erklæring udarbejdet af hver medlemsstat som fastsat i visumkodeksens artikel 14, stk. 4 eller
- bevis for, at de har en passende og gyldig rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af lægelige årsager eller dødsfald, uopsættelig lægebehandling og/eller akut hospitalsbehandling under deres ophold på medlemsstaternes område, som fastsat i visumkodeksens artikel 15.

Disse lempelser afspejles også i det forhold, at familiemedlemmer til EU-borgere ikke skal udfylde følgende felter på visumansøgningsskemaet:

Felt 19: "*nuværende beskæftigelse*"

Felt 20: "*Arbejdsgiver og arbejdsgivers adresse og telefonnummer. For studerende anføres uddannelsesinstitutionens navn og adresse*"

Felt 31: "*Efternavn og fornavn på den eller de inviterende personer i medlemsstaten/medlemsstaterne. Hvis dette ikke er relevant, oplyses navn på hotel(ler) og/eller midlertidigt logi/midlertidige logier i medlemsstaten/medlemsstaterne*"

Felt 32: "*Navn og adresse på den inviterende virksomhed/organisation*"

Felt 33: "*Rejse- og leveomkostninger under ansøgerens ophold*".

6) Ifølge Domstolens praksis³² følger status som "*forsørgelsesberettiget*" familiemedlem af en faktisk situation, der er karakteriseret ved, at EU-borgeren eller dennes ægtefælle/partner yder materiel støtte til dette familiemedlem.

At have status som forsørgelsesberettiget familiemedlem forudsætter ikke, at vedkommende har ret til underhold. Der er ingen grund til at undersøge, om de pågældende familiemedlemmer teoretisk set ville kunne forsørge sig selv, for eksempel gennem lønnet beskæftigelse.

For at afgøre, om familiemedlemmer er forsørgelsesberettigede, skal det vurderes fra sag til sag, om de i betragtning af deres økonomiske og sociale forhold har behov for materiel støtte til at dække deres grundlæggende fornødenheder i deres oprindelsesland eller det land, de kom fra på det tidspunkt, hvor de ansøgte om at blive sammenført med en EU-borger (*dvs. ikke i værtsmedlemsstaten, hvor EU-borgeren har ophold*).

³² Jf. sag 316/85, Lebon, og C-1/05, Jia.

Direktivet stiller ikke nogen krav til minimumsvarigheden af forsørgelsen eller størrelsen af den ydede materielle støtte, så længe forsørgelsen er af reel og strukturel art.

Forsørgelsesberettigede familiemedlemmer skal forelægge skriftlig dokumentation herfor. Der kan fremlægges ethvert egnet bevis som fastslået af Domstolen. Såfremt de pågældende familiemedlemmer ved hjælp af andre midler end en attest, der udstedes af den pågældende myndighed i oprindelseslandet eller i det land, de ankommer fra, kan dokumentere, at de er forsørgelsesberettigede, må værtsmedlemsstaten ikke nægte at anerkende deres rettigheder. Den omstændighed, at EU-borgeren påtager sig at forsørge det pågældende familiemedlem, er imidlertid ikke tilstrækkelig til at fastslå, at den pågældende er forsørgelsesberettiget.

For yderligere oplysninger henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig³³.

4.8 Anerkendelse eller registrering af ægteskaber indgået i udlandet

Som understreget i Kommissionens retningslinjer fra 2009 skal gyldige ægteskaber, der er indgået hvor som helst i verden, principielt anerkendes med henblik på anvendelse af direktivet.

Dette princip gælder også for udstedelse af indrejsevisa til tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, og som bekræftet af Domstolen³⁴ afleder denne ret alene af de familiemæssige bånd.

I lighed med den udtømmende liste over den dokumentation, som tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, skal fremlægge sammen med deres ansøgning om et opholdskort i henhold til direktivets artikel 10, stk. 2, skal tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, og som ansøger om et indrejsevisum i henhold til direktivet, fremlægge et "*dokument, der attesterer, at der findes et familiebånd*". Det betyder, at det ikke kan kræves af dem, at de først registrerer dokumentet eller forholdet i den medlemsstat, hvor EU-borgeren er statsborger.

At kræve en sådan registrering vil svare til at opstille en ubehørig hindring for udøvelsen af retten til fri bevægelighed, da det sandsynligvis i væsentlig grad vil forsinke behandlingen af visse ansøgninger eller i visse tilfælde endda gøre det umuligt at behandle dem, eftersom visse medlemsstater ikke har et system til registrering af udenlandske ægteskaber.

4.9 Afslag på ansøgning om visum

Når visumansøgningen er blevet accepteret, er det kun muligt at nægte at udstede et visum til et familiemedlem af følgende årsager:

1. visumansøgeren har ikke på grundlag af visumansøgningen og den vedlagte dokumentation, jf. punkt 4.7. vist, at vedkommende er omfattet af direktivet (*dvs. det er tydeligt, at svaret på mindst et af de tre ovennævnte spørgsmål er negativt*)
2. de nationale myndigheder kan påvise, at visumansøgeren udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden eller

³³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

³⁴ Sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien.

3. de nationale myndigheder kan påvise, at der er tale om misbrug eller svig.

Der kan ikke gives afslag på en visumansøgning alene på grund af, at ansøgeren er en person, der er indberettet i SIS med henblik på at give afslag på indrejse på medlemsstaternes område³⁵. Inden der gives afslag på en visumansøgning, skal den medlemsstat, der træffer afgørelse om ansøgningen, under alle omstændigheder, når der findes en indberetning i SIS, kontrollere, om den pågældende person udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod den offentlige orden og den offentlige sikkerhed³⁶.

Der kan heller ikke gives afslag på en visumansøgning alene af den grund, at medlemsstaten ikke anerkender familiemedlemmets pas. Selv om det i henhold til visumkodeksens artikel 25, stk. 3, i så tilfælde er op til en medlemsstat at beslutte, om der skal udstedes et visum eller ej; hvis medlemsstaten ikke anerkender passet, skal der udstedes et visum på et særskilt ark.

For yderligere oplysninger henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig³⁷.

4.10 Meddelelse af og begrundelse for afslaget

I direktivets artikel 30 fastsættes det, at familiemedlemmer skal have skriftlig meddelelse om afslaget. Uanset kravet i visumkodeksen om, at afslag skal meddeles og begrundes, skal et afslag på at udstede visum til et familiemedlem til en EU-borger altid fuldt begrundes, og alle specifikke faktuelle og retlige årsager til den negative afgørelse skal nævnes, således at den pågældende kan træffe effektive foranstaltninger til at forsvare sig³⁸.

I afslaget skal det ligeledes angives, til hvilken rets- eller forvaltningsmyndighed der kan indgives klage, samt fristen herfor. Disse krav skal også opfyldes i tilfælde af repræsentationsaftaler.

Der kan anvendes formularer til at give meddelelse om en negativ afgørelse, men begrundelsen skal altid indeholde alle årsager til, at den pågældende afgørelse blev truffet. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at angive en eller flere årsager ved blot at afkrydse kasser i standardformularen i bilag VI til visumkodeksen i tilfælde af et afslag på at udstede visum til et familiemedlem til en EU-borger.

4.11 Ændring af fremgangsmåde

Visumansøgninger indgivet af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, og som er omfattet af direktivet, skal behandles i overensstemmelse med direktivets regler.

Medlemsstaterne kan ikke nægte at behandle visumansøgninger indgivet af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgerer, og som er omfattet af direktivet, alene med den begrundelse, at den pågældende visumansøger også kan have

³⁵ *Sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien, og C-33/07, Jipa.*

³⁶ På samme måde fastsættes det i direktivets artikel 27, stk. 2, at tidligere straffedomme i sig selv ikke kan begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Som fastslået af Domstolen (*sag C-50/06, Kommissionen mod Nederlandene*) kan en foreliggende straffedom således kun påberåbes, såfremt de omstændigheder, der har ført til domfældelsen, er udtryk for et personligt forhold, der indebærer en aktuel trussel mod den offentlige orden.

³⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

³⁸ Sag 36/75, Rutili, og T-47/03, Sison.

statsborgerskab i en EU-medlemsstat (*eller som i kraft af loven er berettiget til et sådant statsborgerskab*), hvis det eneste bevis på statsborgerskab, der indgives sammen med visumansøgningen, er det rejsedokument, som et tredjeland har udstedt.

Hvis konsulatet – efter at det har fastslået, at den pågældende visumansøger ikke er omfattet af direktivet – konkluderer, at der skal gives afslag på visumansøgningen, skal dette ske i overensstemmelse med den procedure, der er beskrevet under [punkt 4.9](#) og [4.10](#).

Når der formelt er givet afslag på visumansøgningen, kan konsulatet ændre fremgangsmåde og lade den behandle i henhold til visumkodeksen og opfordre visumansøgeren til at indgive de nødvendige manglende dokumenter og betale gebyret, hvis det er relevant. Det er ikke muligt blot at beslutte at ændre fremgangsmåde og anvende visumkodeksens generelle bestemmelser uden først at afvise den oprindelige ansøgning i henhold til direktivets regler.

5. MISBRUG AF OG SVIG I FORBINDELSE MED ANSØGNINGER OM INDREJSEVISUM

Kommissionens retningslinjer fra 2009 og navnlig håndbogen om håndtering af angivelige proformaægteskaber³⁹ indeholder detaljeret vejledning – herunder operationel vejledning – om, hvordan misbrug og svig skal håndteres.

Følgende udgør blot en detaljeret vejledning i forbindelse med ansøgninger om indrejsevisum fra familiemedlemmer til EU-borgere.

5.1 Generelle bemærkninger

Personer kan forsøge at manipulere med kendsgerninger eller de regler eller procedurer, der er fastsat i lovgivningen om fri bevægelighed, for at opnå en uretmæssig fordel og omgå begrænsningerne i henhold til national lovgivning om indvandring, som vil finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ønsker at slå sig ned i en medlemsstat i deres egen kapacitet.

For at bekæmpe denne uønskede adfærd kan medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 35 "*træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til dette direktiv, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig, som f.eks. proformaægteskab.*".

Med henblik på direktivet defineres misbrug som et kunstigt arrangement, der alene har til formål at opnå ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til EU-retten, hvilket ikke er i overensstemmelse med formålet med EU-bestemmelserne, om end de betingelser, der er fastsat i disse bestemmelser, formelt er opfyldt⁴⁰.

Der skal sondres mellem misbrug og svig. Svindlere forsøger at bryde loven ved at fremlægge svigagtig dokumentation for at påvise, at de formelle betingelser er opfyldt, eller som er udstedt på grundlag af urigtig angivelse af oplysninger vedrørende betingelserne i tilknytning

---

³⁹ COM(2014) 604 final og navnlig arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2014)284 final.

⁴⁰ Dette kan illustreres ved proformaægteskaber. Ethvert proformaægteskab er pr. definition et gyldigt ægteskab, idet parterne rent retligt bliver ægtefæller. Der er indgået et proformaægteskab et bestemt sted på et bestemt tidspunkt efter den ceremoni, der er fastsat i gældende national ægteskabslovgivning, og efter at eventuelle retlige hindringer for indgåelsen af ægteskab er overvundet (*såsom hindringer vedrørende kapacitet, samtykke, forbudt grad af blodsbeslægtethed eller forebyggelse af bigami*). Parrent kan således fremvise en formelt gyldig vielsesattest.

til retten til ophold. F.eks. ville indgivelse af en falsk vielsesattest med henblik på at opnå ret til indrejse og ophold i henhold til direktivet udgøre et tilfælde af svig og ikke misbrug, eftersom der ikke reelt er blevet indgået et ægteskab.

I den forbindelse er mærkelig eller usædvanlig adfærd ikke i sig selv udtryk for misbrug eller svig.

5.2 Former for misbrug af EU's lovgivning om fri bevægelighed

Der er tre fremtrædende former for misbrug af EU-retten om fri bevægelighed for EU-borgere:

a) *Proformaægteskaber*

Begrebet proformaægteskab i forbindelse med reglerne for fri bevægelighed inden for EU henviser til et ægteskab, der udelukkende er indgået med henblik på at opnå ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til EU-retten om fri bevægelighed for EU-borgere til en ægtefælle, som ellers ikke ville have en sådan ret.

I princippet kan misbrug også have form af andre former for proformaforhold (*såsom proformapartnerskab*), men al vejledning vedrørende proformaægteskaber finder tilsvarende anvendelse.

b) *Proformaforældreskab*

Begrebet proformaforældreskab i forbindelse med reglerne for fri bevægelighed inden for EU henviser til en EU-borgers erklæring om forældreskab udelukkende med henblik på at give et barn, som ikke er EU-borgerens biologiske barn, en nationalitet (*og tilknyttede former for status såsom EU-borgerskab og rettigheder såsom EU-borgeres ret til fri bevægelighed og ophold*).

c) *Hjemvendte statsborgeres misbrug*

Misbrug kan også forekomme, når EU-borgere, der i deres oprindelsesland ikke kan blive sammenført med deres familiemedlemmer fra tredjelande, fordi anvendelsen af nationale indvandringsregler forhindrer dette, flytter til en anden medlemsstat med det ene formål at omgå den nationale lovgivning, som forhindrede familiesammenføringen, ved at påberåbe sig deres rettigheder i henhold til EU-retten, når de vender tilbage til oprindelseslandet.

Som bekræftet af Domstolen⁴¹ er EU-borgere kun omfattet af den beskyttelse, som EU-retten om fribevægelighed for EU-borgere giver, når de vender tilbage fra en anden medlemsstat, hvis:

- a) de reelt har bosat i den pågældende medlemsstat i medfør af og i overensstemmelse med betingelserne i direktivet artikel 7, stk. 1, eller artikel 16, stk. 1
- b) skabte et familieliv eller styrkede det i den pågældende medlemsstat ved at bo sammen med det pågældende familiemedlem og
- c) der ikke var misbrug (*for at der er tale om misbrug, skal der være et sammenfald af:*

---

⁴¹ Sag C-456/12, O og B.

- objektive omstændigheder, hvoraf det fremgår, at det mål, som EU-lovgivningen forfølger, ikke blev opnået, selv om betingelserne i denne lovgivning formelt var opfyldt, og
- et subjektivt element, der består i en hensigt om at drage fordel af EU-lovgivningen ved kunstigt at skabe de betingelser, der kræves for at opnå denne fordel).

Hjemvendte statsborgeres misbrug kan pr. definition kun finde sted i den medlemsstat, hvor den hjemvendte EU-borger er statsborger.

At flytte til værtsmedlemsstaten (*hvorfra EU-borgeren med tiden kan vende hjem og derved forsøge at omgå de nationale indvandringsregler*) udgør ikke misbrug – tværtimod er der ikke tale om misbrug, hvis EU-borgere og deres familiemedlemmer i henhold til EU-retten opnår ret til ophold i en anden medlemsstat end den, hvor EU-borgeren er statsborger, da de er omfattet af en iboende fordel ved udøvelse af retten til fri bevægelighed, der er beskyttet af traktaten, uanset formålet med deres flytning til den pågældende stat (C-109/01, Akrich, og C-1/05, Jia).

For yderligere oplysninger henvises til Kommissionens meddelelse KOM(2009) 313 endelig⁴².

5.3 Forskellige typer oprigtige ægteskaber og proformaægteskaber

På stedet kan det være vanskeligt at sondre mellem forskellige typer eller former for ægteskaber, navnlig mellem oprigtige ægteskaber og proformaægteskaber.

Afsnit 2.2 i håndbogen om håndtering af angivelige proformaægteskaber indeholder mere udførlig vejledning med hensyn til at håndtere urigtige ægteskaber mere effektivt ved at skabe større forståelse af, hvad et proformaægteskab (*herunder ægteskaber indgået ved vildledning*) er ved at holde det op mod forskellige former for oprigtige ægteskaber (*herunder arrangerede ægteskaber, ægteskab ved stedfortræder eller konsulære ægteskaber*).

5.3.1. Garantier

Det kan være svært for alle involverede parter at efterforske proformaægteskaber og træffe afgørelse på grundlag af de beviser, de nationale myndigheder har indsamlet.

En ukorrekt afgørelse, der begrænser retten til fri bevægelighed på grund af misbrug, kan have en betydelig negativ indvirkning på de rettigheder, som EU-borgere og deres familiemedlemmer, som i god tro har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed, har samt på deres velfærd. En ukorrekt afgørelse kan også føre til erstatningskrav mod nationale myndigheder og medføre høje omkostninger til retssager for både enkeltpersoner og nationale myndigheder.

Afsnit 3 i håndbogen om håndtering af angivelige proformaægteskaber hjælper de nationale myndigheder med at indkredse alle de faktorer og regler, der skal tages hensyn til, når de ønsker at træffe foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe misbrug, navnlig EU-reglerne om fri bevægelighed og grundlæggende rettigheder.

⁴² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0313:FIN:DA:PDF>

5.3.2. Bevisbyrde

Bevisbyrden i forbindelse med retten til at indrejse i en medlemsstat og at opholde sig der i henhold til EU-retten om fri bevægelighed er dobbelt.

For det første er det op til familiemedlemmerne at dokumentere, at de er omfattet af EU-retten om fri bevægelighed. I henhold til direktivet skal de, når de ansøger om et indrejsevisum eller et opholdskort, fremlægge de nødvendige dokumenter, der er fastsat krav om i direktivet.

Når kravet om bevis byrde umiddelbart er opfyldt (*f.eks. ved at fremlægge en gyldig vielsesattest*), overgår bevisbyrden til medlemsstaternes myndigheder, som skal bevise, at der er tale om misbrug⁴³. Dette afspejler retsprincippet om, at den person, der fremsætter påstande, skal kunne bevise disse. Ansøgninger om indrejsevisum kan ikke afvises på grundlag af forhold, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som bygger på almene forebyggende hensyn.

Hvis medlemsstaternes myndigheder har en velbegrunnet mistanke om, at et bestemt ægteskab ikke er oprigtigt, og det underbygges af dokumentation (*f.eks. at ægtefællernes oplysninger er modstridende*), kan de samtidig opfordre parret til at fremlægge yderligere relevante dokumenter eller beviser eller tage en samtale med parret.

Ægtefæller har pligt til at samarbejde med myndighederne. Ægtefællerne bør informeres om denne forpligtelse. Hvis parret forelægger yderligere dokumentation, som fjerner de nationale myndigheders betænkeligheder, kan sagen afsluttes, og ægteskabet anses for oprigtigt. Hvis parret ikke fremlægger dokumentation, der fjerner mistanken, og som oprigtige ægtepar med rimelighed kan forventes at råde over, eller hvis parret beslutter ikke at fremlægge al dokumentation, kan dette ikke udgøre den eneste eller afgørende grund til at konkludere, at der er tale om et proformaægteskab.

Myndighederne kan imidlertid tage hensyn hertil sammen med alle andre relevante omstændigheder i deres vurdering af, om ægteskabet er oprigtigt eller ej.

5.4 Operationel vejledning, navnlig for konsulater

Afsnit 4 i *håndbogen om håndtering af angivelige proformaægteskaber* er udformet som en værktøjskasse med løsninger, som sætter medlemsstaterne i stand til at skræddersy operationelle ordninger, der passer til deres specifikke behov og disponible ressourcer.

Afsnit 4.1 indeholder en oversigt over årsager til og begrundelser for proformaægteskaber.

Afsnit 4.2-4.4 indeholder nærmere oplysninger om den adfærd, som par, der misbruger reglerne, med rimelighed kan forventes at udvise betydeligt oftere end oprigtige par, og som kan hjælpe de nationale myndigheder med at beslutte, om der skal iværksættes en undersøgelse af et mistænkeligt ægteskab.

Der fokuseres især på det tidspunkt, hvor parret ansøger om et indrejsevisum. At bekæmpe proformaægteskaber på det tidspunkt, hvor ansøgningen om indrejsevisum indgives, er pr.

---

⁴³ Gifte par kan som hovedregel ikke været forpligtet til fremlægge dokumentation for, at deres ægteskab ikke udgør misbrug af reglerne. Bevisbyrden påhviler ikke EU-borgere og deres familiemedlemmer, hvilket indebærer, at de ikke skal fremlægge dokumentation for, at deres ægteskab er oprigtigt. At kræve det ville gå ud over kravet om at fremlægge dokumentation for, at deres ægteskab er gyldigt.

definition sværere, fordi de nationale myndigheder på det tidspunkt ikke nødvendigvis har kunnet observere parrets adfærd i tilstrækkelig lang tid til at kunne konkludere, at deres ægteskab er et proformaægteskab.

Når et konsulat har mistanke om, at et bestemt ægteskab udgør en overtrædelse af reglerne, men ikke kan påvise dette i henhold til gældende regler for bevisbyrde, kan det ikke nægte at udstede et indrejsevisum. Udstedelsen af et indrejsevisum forhindrer imidlertid ikke konsulatet i at fortsætte med at efterforske parret og, hvis der senere foreligger mere dokumentation, at konkludere, at der er tale om et proformaægteskab og så på behørig vis bringe enhver ret, som de nationale myndigheder har givet de pågældende i henhold til direktivet, til ophør eller inddrage den.

I afsnit 4.5 opridses de vigtigste efterforsknings- og retshåndhævelsesteknikker og -redskaber, som de nationale myndigheder kan anvende til at håndtere proformaægteskaber.

I afsnit 4.6 beskrives det, hvordan grænseoverskridende samarbejde kan hjælpe medlemsstaterne med at håndtere proformaægteskaber.

6. FAMILIEMEDLEMMER TIL EU-BORGERE, DER ANSØGER OM VISUM VED DE YDRE GRÆNSER

Når et familiemedlem til en EU-borger, der ledsager eller slutter sig til den pågældende EU-borger, og som er tredjelandstatsborger med visumpligt, ankommer til grænsen uden det krævede visum, skal den berørte medlemsstat give vedkommende enhver rimelig mulighed for at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter inden for en rimelig tidsfrist eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at den pågældende er omfattet af retten til fri bevægelighed (*direktivets artikel 5, stk. 4*).

Såfremt det lykkes den pågældende at gøre dette, og såfremt der ikke er beviser for, at den pågældende udgør en trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, skal der straks udstedes visum til vedkommende ved grænsen, idet der tages hensyn til ovennævnte retningslinjer.

7. OPERATIONELLE INSTRUKSER TIL SCHWEIZ' KONSULATER

Retsgrundlag

Schweiz anvender ikke direktiv 2004/38/EF, men derimod aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater om fri bevægelighed for personer ("aftalen med Schweiz")⁴⁴.

Vaduzaftalen af 21. juni 2001 ændrer konventionen af 4. januar 1960 om oprettelse af Den Europæiske Frihandelsunion og udvider anvendelsesområdet for aftalen med Schweiz til at omfatte borgere i EØS-medlemsstaterne.

7.1 Definition af "familiemedlem" i aftalen med Schweiz

I artikel 3, stk. 2, i bilag I til aftalen med Schweiz fastsættes det, at følgende personer skal betragtes som familiemedlemmer til EU-borgere⁴⁵ og schweiziske statsborgere:

- de pågældendes ægtefælle og deres slægtninge i nedstigende linje, når disse er under 21 år eller forsørges
- de pågældendes og ægtefællens slægtninge i opstigende linje, når disse forsørges af EU-borgeren eller den schweiziske statsborger
- for så vidt angår studerende, dennes ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn.

7.2 Forskelle mellem direktiv 2004/38/EF og aftalen med Schweiz

Definitionen af familiemedlemmer i aftalen med Schweiz og i schweizisk national lovgivning er mindre restriktiv end definitionen i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF.

Schweizisk national lovgivning indrømmer også samme rettigheder til personer, der ikke falder ind under ovennævnte definitioner (se punkt 2.1 og 2.2 nedenfor). Familiemedlemmer, der rejser alene (uanset om formålet med rejsen er at slutte sig til en EU-borger eller ej) eller ledsager en EU-borger, indrømmes disse rettigheder.

Aftalen med Schweiz indeholder ikke bestemmelser om fritagelse for visumpligten for familiemedlemmer til EU-borgere. De er dog fritaget for visumpligt, hvis de er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og en opholdstilladelse, jf. listen over opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne ([bilag 2](#)).

7.3 Særlige fravigelser fra visumkodeksens generelle regler

Dette punkt indeholder de operationelle instrukser vedrørende de særlige fravigelser fra visumkodeksens generelle regler, der skal anvendes, når det er bekræftet, at visumansøgeren er omfattet af aftalen med Schweiz, og der ikke er fritagelse for visumpligten.

7.3.1 Visumgebyr

⁴⁴ Se fodnote 15 vedrørende EU-medlemsstaternes behandling af familiemedlemmer til schweiziske statsborgere.

⁴⁵ Når der henvises til EU-borgere, skal det også forstås som en henvisning til EØS-borgere.

Familiemedlemmer til EU-borgere som defineret i artikel 3, stk. 2, i bilaget til aftalen med Schweiz (se ovenfor) og personer, med hvem en EU-borger har indgået et registreret partnerskab, er i henhold til schweizisk national lovgivning fritaget for at betale visumgebyr.

7.3.2 Hjælp til at opnå visum - behandlingstid

I henhold til artikel 1, stk. 1, i bilag I til aftalen med Schweiz skal Schweiz yde familiemedlemmer til EU-borgere som defineret i artikel 3, stk. 2, i bilaget til aftalen med Schweiz (se ovenfor) enhver lettelse med henblik på at opnå visum. På grundlag af national lovgivning yder Schweiz også sådanne lettelser til personer, med hvem EU-borgere har indgået et registreret partnerskab.

Der indrømmes følgende lettelser:

- visumansøgninger fra familiemedlemmer til EU-borgere som defineret i artikel 3, stk. 2, i bilaget til aftalen med Schweiz (se ovenfor) og personer, med hvem en EU-borger har indgået et registreret partnerskab, behandles hurtigst muligt
- ovennævnte personer skal ikke fremlægge bevis for personlige subsistensmidler (f.eks. kontanter, rejsechecks eller kreditkort)
- ovennævnte personer skal ikke fremlægge en invitation eller bevis for underhold og/eller indlogering.

7.3.3 Typer visa, der udstedes

Af familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, kan det i henhold til forordning (EU) 2018/1806 kun kræves, at de har et indrejsevisum.

7.3.4 Dokumentation

For at være omfattet af disse lettelser i medfør af aftalen med Schweiz skal visumansøgeren bevise, at vedkommende er familiemedlem til en EU-borger (*f.eks. vielsesattest, fødselsattest eller bevis for, at vedkommende er forsørgelsesberettiget*).

7.3.5 Bevisbyrde

Der findes to former for bevisbyrder i forbindelse med indgivelse af en visumansøgning i medfør af aftalen med Schweiz:

For det første er det op til visumansøgeren at bevise, at vedkommende er omfattet af aftalen med Schweiz. Den pågældende skal kunne fremlægge ovennævnte dokumentation samt kunne fremlægge beviser, der dokumenterer påstanden.

Hvis den pågældende ikke fremlægger disse beviser, kan konsulatet konkludere, at ansøgeren ikke er berettiget til særbehandling i medfør af aftalen med Schweiz.

Der skal ikke nødvendigvis kræves supplerende dokumenter vedrørende rejsens formål og subsistensmidler (*dvs. bevis for indlogering eller bevis for, at omkostningerne ved rejsen er*

dækket), hvilket svarer til, at familiemedlemmer til EU-borgere er fritaget for at udfylde følgende felter på visumansøgningsformularen:

Felt 19: *"nuværende beskæftigelse"*

Felt 20: *"Arbejdsgiver og arbejdsgivers adresse og telefonnummer. For studerende anføres uddannelsesinstitutionens navn og adresse"*

Felt 31: *"Efternavn og fornavn på den eller de inviterende personer i medlemsstaten/medlemsstaterne. Hvis dette ikke er relevant, oplyses navn på hotel(ler) og/eller midlertidigt logi/midlertidige logier i medlemsstaten/medlemsstaterne"*

Felt 32: *"Navn og adresse på den inviterende virksomhed/organisation"*

Felt 33: *"Rejse- og leveomkostninger under ansøgerens ophold"*.

Konsulaterne kan kræve, at de relevante dokumenter er oversat, notarielt bekræftet eller legaliseret, når originaldokumentet er udarbejdet på et sprog, som den berørte medlemsstats myndigheder ikke forstår, eller hvis der er tvivl om dokumentets ægthed.

7.3.6 Meddelelse af og begrundelse for afslaget

Visumansøgeren skal informeres om afgørelsen og begrundelsen for afslaget på visumansøgningen ved brug af standardformularen. I medfør af schweizisk national lovgivning er familiemedlemmer til EU-borgere omfattet af samme ret til at klage som andre visumansøgere.

DEL IV: ANSØGNING OM VISUM VED DE YDRE GRÆNSER

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 35 og 36 samt bilag IX, del 1 og 2

1. ANSØGNING OM VISUM VED DE YDRE GRÆNSER

1.1 Kan der indgives ansøgning om visum ved grænsen?

Generelt skal der ansøges om visum forud for den forventede rejse på den kompetente medlemsstats konsulat (se [del II, kapitel 2](#)) i ansøgerens bopælsland.

Hvis ansøgeren kan forklare, at det af uforudsigelige og tvingende grunde ikke har været muligt for den pågældende at ansøge om visum i forvejen, kan ansøgningen imidlertid indgives ved grænsen. Grænsekontrolmyndighederne kan kræve, at de uforudsigelige og tvingende grunde begrundes med dokumentation. Ansøgerens tilbagerejse til oprindelseslandet, bopælslandet eller transitlandet gennem andre stater end medlemsstater, der fuldt ud har gennemført Schengenreglerne, skal også vurderes som værende sikker.

Eksempler på uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde, der begrunder, at der ansøges om visum ved den ydre grænse:

- *Pludselig alvorlig sygdom hos en nær slægtning*
- *En nær slægtnings død*
- *Indrejsen er nødvendig, således at der kan ydes hastende indledende læge- og/eller psykologbehandling i den pågældende medlemsstat, navnlig efter en ulykke som f.eks. et skibbrud i farvande i nærheden af en medlemsstat eller andre rednings- og katastrofesituationer.*
- *Uventet omdirigering af et fly: I forbindelse med en flyrejse mellem Delhi og London er der planlagt en stopover i Frankfurt lufthavn (hvilket indebærer, at passagererne ikke forlader flyet under den pågældende stopover), men som følge af dårlige vejrforhold i Frankfurt omdirigeres flyet til Paris Charles de Gaulle-lufthavnen, og den videre flyvning vil først finde sted den efterfølgende dag.*
- *Ændringer i sidste øjeblik af flybesætningen: De personer, der ikke længer udgør en del af flybesætningen, har brug for et visum for at opholde sig på medlemsstaternes område, mens de venter på et andet fly, der skal tage dem med hjem som almindelige passagerer (enten fra samme lufthavn eller fra en anden lufthavn på medlemsstaternes område).*

Hvad angår de særlige regler for ansøgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, henvises til [del III](#).

1.2 Gælder der særlige regler for behandling af en visumansøgning ved grænsen?

Det er de generelle regler for behandling af og afgørelse om en visumansøgning, der gælder, når der indgives en ansøgning ved grænsen. I lyset af de omstændigheder (dvs. at det haster),

hvorunder der ansøges om visum ved grænsen, bliver visse regler imidlertid irrelevante, da de forskellige faser af behandlingen (indgivelse af ansøgningen, behandling af den og endelig afgørelse) gennemføres hurtigt efter hinanden.

Anbefalet bedste praksis:

Der skal sondres mellem:

a) ekstraordinære tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger, der har til hensigt at indrejse på medlemsstaternes område, møder frem ved den ydre grænse og ønsker at ansøge om visum der, og

b) hastetilfælde, hvor et større antal personer, der ikke havde til hensigt at indrejse på medlemsstaternes område, er tvunget til det: *f.eks. hvis et fly med Frankfurt som bestemmelsessted er nødt til at lande i Luxembourg lufthavn på grund af dårlige vejrforhold i Frankfurt. Passagerne vil blive overført til Frankfurt med bus. Flere hundrede af passagererne skulle kun have været i transit via den internationale del af Frankfurt lufthavn, inden de skulle fortsætte deres rejse til et bestemmelsessted i et tredjeland. De er tvunget til at ansøge om visum i Luxembourg.*

I første tilfælde a) gælder alle relevante regler, hvad angår behandling af og afgørelse om visumansøgninger, principielt, mens der i det andet tilfælde b), hvor de pågældende tredjelandstatsborgere ikke havde til hensigt at indrejse på medlemsstaternes område, men blev tvunget til det på grund af force majeure, kan fraviges fra visse bestemmelser, f.eks. ved ikke at opkræve visumgebyr.

Følgende generelle regler gælder, hvis der indgives en ansøgning ved grænsen:

1.2.1 De grundlæggende forhold i visumansøgningen:

Indgivelse af et udfyldt og underskrevet ansøgningsskema:

- Hvis den berørte medlemsstats relevante myndigheder skønner, at det i lyset af omstændighederne (f.eks. at det haster meget, eller at et stort antal personer har brug for at få udstedt et visum inden for kort tid) er muligt at indlæse alle relevante oplysninger om den enkelte ansøger direkte i den nationale visumdatabase snarere end at bede de enkelte om at udfylde ansøgningsskemaet.
- Fremlæggelse af et gyldigt rejsedokument, se [del II, punkt 3.1.1](#).
- Generelt skal det rejsedokument, der fremlægges, være gyldigt i mindst tre måneder efter den forventede afrejsedato fra medlemsstaterne, men da der i hastetilfælde ofte ansøges om visum ved grænsen, kan et rejsedokument med kortere gyldighed accepteres.
- Fremlæggelse af et foto, der opfylder standarderne i specifikationerne for fotos ([bilag 11](#)).

- Indsamling af biometriske data, når det er relevant, se [del II, kapitel 4](#).
- Opkrævning af visumgebyr, se [del II, punkt 3.4](#)
- Fremlæggelse af dokumentation, herunder bevis for de uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde, se navnlig [del II, punkt 5.2](#).
- Fremlæggelse af bevis for passende og gyldig rejsesygesikring, se [del II, punkt 5.3](#).

Der kan ses bort fra kravet om, at ansøgeren skal have en rejsesygeforsikring, hvis en sådan rejsesygeforsikring ikke er til rådighed ved det pågældende grænseovergangssted, eller af humanitære årsager.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med ansøgningsskemaet: Grundlæggende gælder de generelle regler for ansøgningsskemaet, se punkt 4.2. Hvad angår de sprogversioner af ansøgningsskemaet, der er tilgængelige (se punkt 4.2.1) ved grænseovergangsstederne, skal ansøgningsskemaet mindst foreligge på den medlemsstats officielle sprog, ved hvis grænse ansøgningen indgives og på et af EU-institutionernes officielle sprog, f.eks. engelsk.

1.3 Hvilke visumtyper kan der udstedes ved den ydre grænse?

Et visum, der er udstedt ved den ydre grænse, skal være et ensartet visum til et enkelt kortvarigt ophold, der giver indehaveren ret til at opholde sig i højst 15 dage afhængigt af formålet med og betingelserne for det forventede ophold. I tilfælde af transit skal varigheden af det tilladte ophold svare til den tid, der er nødvendig i forbindelse med transit.

En tredjelandstatsborger, der falder ind under en kategori af personer, for hvem der kræves en forudgående høring, kan principielt ikke få udstedt et visum ved de ydre grænser. Der kan imidlertid i undtagelsestilfælde udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed for den udstedende medlemsstats område til sådanne personer ved de ydre grænser, se [del II, punkt 8.5.2](#).

1.3.1 Udfyldning af visummærkatet

Se [del II, kapitel 10](#).

1.3.2 Informering af andre medlemsstats centrale myndigheder om udstedelse af et visum

Se [del II, kapitel 9](#).

1.3.3 Afslag på ansøgning om visum ved de ydre grænser

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 32, stk. 1, og artikel 35, stk. 6, samt bilag VI*

Når en ansøgning er behandlet, og det er blevet fastslået, at betingelserne for indrejse er opfyldt, kan der udstedes et ensartet visum.

Hvis indrejsebetingelserne ikke er opfyldt, skal det vurderes, om forholdene berettiger, at der undtagelsesvis sker en fravigelse fra den generelle regel, så der kan udstedes et visum med

begrænset territorial gyldighed (se [del II, punkt 8.5.2](#)). Hvis det ikke anses for berettiget at fravige den generelle regel, gives der afslag på visumansøgningen.

Derudover skal der gives afslag på visum ved grænsen, hvis ansøgeren ikke kan fremlægge bevis for, at der foreligger uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde.

Der skal sondres mellem afslag på indrejse og afslag på visum ved grænsen. Reglerne for afslag på indrejse er fastsat i Schengengrænsekodeksen, mens reglerne for afslag på visum er fastsat i visumkodeksen.

1.3.4 Af hvilke grunde skal der gives afslag på visum?

Generelt skal der gives afslag på visum, hvis behandlingen af ansøgningen fører til en eller flere af følgende konklusioner:

- a) Der er ikke fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at der foreligger uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde, således at det ikke var muligt at ansøge om visum på forhånd.
- b) Ansøgeren har fremlagt et rejsedokument, der er falsk eller forfalsket, eller som ikke er gyldigt i tre måneder efter den forventede afrejsedato fra medlemsstaternes område.
- c) Ansøgeren har ikke fremlagt dokumentation for formålet med og vilkårene for det forventede ophold.
- d) Ansøgeren har ikke bevist, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler til hele det forventede ophold og til at kunne rejse tilbage til oprindelses- eller bopælslandet eller til transit til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis.
- e) Ansøgeren har allerede opholdt sig på medlemsstaternes område i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed.
- f) Ansøgeren er en person, der er indberettet til SIS med henblik på at nægte vedkommende indrejse.
- g) Ansøgeren anses for at udgøre en trussel for medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, navnlig når den pågældende er indberettet som uønsket i medlemsstaternes nationale databaser med henblik på at give afslag af nævnte grunde.
- h) Ansøgeren har ikke fremlagt bevis for, at vedkommende i givet fald har en passende og gyldig rejsesygeforsikring.
- i) Der er begrundet tvivl om ægtheden af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren, eller om rigtigheden af indholdet, om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.

1.3.5 Skal den pågældende person have meddelelse om afslaget og årsagerne hertil?

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 32, stk. 2, 3 og 4, og artikel 35, stk. 7, og bilag VI*

Når en grænsekontrolmyndighed giver afslag på en visumansøgning, skal den udfylde en standardformular med henblik på at meddele og begrunde afslaget, idet årsagen/årsagerne skal præciseres, og forelægge formularen for den berørte tredjelandstatsborger, se [bilag 25](#).

2. VISA UDSTEDT TIL SØFOLK I TRANSIT VED DE YDRE GRÆNSER

Der kan udstedes visum til søfolk ved de ydre grænser med henblik på transit, hvis de pågældende af uforudsigelige og tvingende grunde ikke har kunnet ansøge om visum på forhånd, og hvis de passerer grænsen for at påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre et skib, hvor de pågældende personer skal arbejde eller har arbejdet som søfolk.

Det skal bemærkes, at for denne særlige kategori af personer, er "uforudsigelige og tvingende" grunde en relativt hyppig foreteelse som følge af uforudsigelige ændringer, f.eks. som følge af vejrforholdene, af sejlplanen for det skib, som søfolkene skal påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre.

Eksempler på uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde og deraf følgende ansøgning om visum ved grænsen:

- *En sømand får af sin skibsagent at vide, at han skal påmønstre et skib i Rotterdam havn (Nederlandene) den 4. november. Han modtager denne besked den 1. november, mens han endnu arbejder på et andet skib. Han afmønstrer dette skib den 2. november og rejser med fly til Nederlandene den 3. november.*
- *En sømand fra Filippinerne, der bor i en lille landsby på en ø nogle hundrede kilometer fra ambassaden, får den 1. maj besked af sin skibsagent om, at han skal påmønstre et skib i Rotterdam havn (Nederlandene), der afsejler havnen den 8. maj.*
- *En sømand får af sin skibsagent at vide, at han skal påmønstre et skib i Rotterdam havn den 4. november. Han modtager denne besked den 1. november, mens han endnu arbejder på et andet skib, der skal være i Piræus (Grækenland) den 2. november. Han ansøger derfor om visum ved Grækenlands ydre grænse, hvor han vil indrejse på medlemsstaternes område, inden han tager et fly til Nederlandene.*

Eksempler på, at en sømand ansøger om visum ved grænsen, men ikke kan bevise, at der foreligger uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde:

- *En sømand fra Filippinerne, der bor i en lille landsby på en ø nogle hundrede kilometer fra ambassaden, arbejder på et krydstogtsskib med regelmæssig fartplan, som forlader Rotterdam havn (Nederlandene) hver tredje måned på samme dag og tidspunkt.*
- *En sømand fra Filippinerne, der bor i en lille landsby på en ø nogle hundrede kilometer fra ambassaden, får den 1. maj besked af sin skibsagent om, at han skal*

påmønstre et skib i Rotterdam havn (Nederlandene), der afsejler havnen den 28. maj.

- En indisk sømand rejser fra Brasilien til Barcelona (Spanien) om bord på et skib. Sømanden har arbejdet på skibet i 6 måneder, da det ankommer til Barcelona. I løbet af de 6 måneder har skibet ikke opholdt sig i nogen anden havn længe nok til, at sømanden kunne ansøge om et Schengenvisum, og det spanske konsulat i Mumbai var ikke i stand til at behandle sømandens ansøgning inden afrejsen til Brasilien, da ansøgningen skulle have været indgivet tidligere end den tremånedersregel, der er fastsat i visumkodeksen. Han har derfor ingen anden mulighed end at ansøge om et visum ved Spaniens ydre grænse, før han afmønstrer skibet i Spanien for at flyve hjem eller påbegynde en ny kontrakt på et andet skib.*
- En sømand fra Filippinerne får den 25. oktober at vide, at han skal påmønstre et skib i Det Forenede Kongerige den 1. november. På grund af dårlige vejrforhold er skibet imidlertid blevet omdirigeret til Le Havre (Frankrig). I dette tilfælde kan sømanden ansøge om visum ved den franske grænse.*

Inden der udstedes et visum ved grænsen til en sømand, skal de kompetente nationale myndigheder udveksle oplysninger i overensstemmelse med de specifikke operationelle instrukser, se [bilag 26](#), del 1, ved hjælp af formularen i [bilag 26](#), del 2.

De generelle regler for de visumtyper, der kan udstedes ved de ydre grænser, gælder for søfolk, men der skal tages hensyn til søfolks særlige arbejde og tillades en vis margen i forbindelse med transit.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med udstedelse af visa ved den ydre grænse til søfolk i transit: En sømand ankommer den 1. november med fly til Bruxelles lufthavn (Belgien) for at påmønstre et skib med planlagt ankomst til Antwerpen havn (Belgien) den 3. november. Da skibet kan være forsinket, skal der tilføjes nogle dages margen til det tidsrum, der er nødvendigt til transit.

DEL V: ÆNDRING AF UDSTEDTE VISA

1. FORLÆNGELSE AF ET UDSTEDT VISUM

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 33

Hvis en visumindehaver, der allerede befinder sig på medlemsstaternes område, ikke kan forlade det inden udløbet af sit visum på grund af force majeure eller af humanitære årsager eller alvorlige personlige årsager, skal han sende anmodningen om forlængelse af visummet til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han befinder sig, selv om det ikke er den medlemsstats konsulat, der har udstedt visummet.

Den berørte medlemsstats myndigheder er under visse omstændigheder forpligtet til at forlænge visummet (punkt 1.1), og i andre tilfælde kan de beslutte at forlænge visummet (punkt 1.2).

1.1 Under hvilke omstændigheder er det obligatorisk at forlænge et udstedt visum?

Gyldighedsperioden for et udstedt visum og/eller varigheden af det tilladte ophold skal forlænges, hvis en medlemsstats kompetente myndighed finder, at visumindehaveren har fremlagt dokumentation for force majeure eller humanitære årsager, der forhindrer vedkommende i at forlade medlemsstaternes område før udløbet af gyldighedsperioden eller varigheden af det ophold, hvortil der er udstedt visum.

Eksempel på force majeure:

- Et flyselskabs ændring i sidste øjeblik af flyveplanen (f.eks. på grund af vejrforholdene eller en strejke)

Eksempel på humanitære årsager:

- Pludselig alvorlig sygdom hos den berørte person (hvilket betyder, at den pågældende ikke er i stand til at flyve) eller pludselig alvorlig sygdom hos en nær slægtning, der bor i en medlemsstat, eller slægtningens dødsfald

I henhold til aftalerne om lempelse af visumreglerne er det obligatorisk kun at forlænge et visum på grund af "force majeure" og ikke af "humanitære årsager. Tredjelandstatsborgere, der er omfattet af aftaler om lempelse af visumreglerne, kan imidlertid også drage nytte af de gunstigere bestemmelser i visumkodeksen.

1.2 Kan der opkræves gebyr for at forlænge et visum på grund af force majeure eller af humanitære årsager?

Hvis et visum forlænges på grund af force majeure eller af humanitære årsager, kan der ikke opkræves gebyr.

1.3 Under hvilke omstændigheder er det ikke obligatorisk at forlænge et udstedt visum?

Gyldighedsperioden for et udstedt visum og/eller varigheden af opholdet kan forlænges, hvis visumindehaveren fremlægger dokumentation for alvorlige personlige årsager, som kan begrunde en forlængelse af gyldighedsperioden eller varigheden af opholdet.

Eksempler på alvorlige personlige årsager, der kan begrunde en forlængelse af et visum

- En namibisk statsborger rejser til Köln (Tyskland) for at hente et familiemedlem, der har fået foretaget en operation. Dagen før den planlagte afrejse, får patienten et tilbagefald og kan først forlade hospitalet to uger senere.

- En angolansk forretningsmand er rejst til Italien for at forhandle om en kontrakt med en italiensk virksomhed og besøge flere produktionssteder i Italien. Forhandlingerne varer længere end forventet, og den angolanske statsborger er nødt til at blive en uge længere end forventet.

Eksempler på personlige årsager, der ikke kan begrunde en forlængelse af et visum

- En boliviansk statsborger er rejst til Sverige for at deltage i en familiebegivenhed. Her møder han en gammel ven og ønsker at forlænge opholdet med to uger.

1.3.1 Kan der opkræves gebyr for at forlænge et visum af alvorlige personlige årsager?

Hvis et visum forlænges af alvorlige personlige årsager, skal der opkræves et gebyr på 30 EUR.

1.4 Skal der foretages en "forudgående høring", inden der træffes afgørelse om at forlænge et visum?

Hvis den visumindehaver, der ansøger om en forlængelse af sit visum, er tredjelandstatsborger eller tilhører den kategori af statsborgere, for hvem en medlemsstat kræver en "forudgående høring", skal der ikke foretages endnu en høring. Da der blev foretaget en høring inden udstedelsen af det oprindelige visum, kan det antages, at resultatet af denne høring stadig er gyldigt.

1.5 Hvor stor territorial gyldighed skal et forlænget visum have?

Generelt skal forlængelsen gøre det muligt for indehaveren at rejse til det samme område som det, der er omfattet af det oprindelige visum. Myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for forlængelsen af visummet, kan dog begrænse den territoriale gyldighed af det forlængede visum. Det modsatte kan aldrig være tilfældet, dvs. at et visum, der oprindeligt havde begrænset territorial gyldighed, forlænges til ophold til hele medlemsstaternes område.

1.6 Hvor langt skal det ophold, som det forlængede visum omfatter, være?

Generelt må forlængelsen af et visum ikke resultere i et samlet ophold, der varer længere end 90 dage i en periode på 180 dage.

1.7 Hvilken form skal forlængelsen have?

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 27 og artikel 33, stk. 6, samt bilag X*

Forlængelsen af visa skal have form af en visummærket i den ensartede udformning ([bilag 19](#)), og mærkaten skal udfyldes i overensstemmelse med [kapitel 10](#) og [bilag 20](#).

1.8 Hvad skal kontrolleres, når en anmodning om forlængelse af et visum vurderes?

Hvis den kompetente myndighed finder, at de årsager, der er fremlagt for at begrunde anmodningen om en forlængelse af visummet, er tilstrækkelige, skal følgende kontrolleres:

- Er ansøgerens rejsedokument stadig gyldigt tre måneder efter den forventede afrejsedato?
- Har ansøgeren tilstrækkelige subsistensmidler i det supplerende tidsrum, opholdet varer?
- Har ansøgeren fremlagt bevis for en rejsesygeforsikring for det supplerende tidsrum, opholdet varer?

Alle relevante betingelser for at opnå det oprindelige visum skal stadig være opfyldt.

Skal der indlæses oplysninger om forlængelse af et visum i VIS?

Når et visum er blevet forlænget, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS.

2. ANNULLERING AF ET UDSTEDT VISUM

Retsgrundlag: *Visumkodeksen, artikel 34 og bilag VI*

Et visum annulleres, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for udstedelsen af det ikke var opfyldt på det tidspunkt, da det blev udstedt, navnlig hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag.

Et visum skal i princippet annulleres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der udstedte det. Et visum kan annulleres af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat. Myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt visummet, skal underrettes om en sådan annullering.

Eksempel: *En russisk statsborger med visum til én indrejse, som er udstedt af det italienske konsulat i Moskva, ankommer til Bruxelles lufthavn (Belgien) og har ikke bevis for, at han eller hun har et fly videre fra Bruxelles til en italiensk lufthavn, eller kan give en ordentlig forklaring på hvorfor den pågældende er der.*

Det kan antages, at det visum er opnået på svigagtig vis, og de belgiske myndigheder skal annullere det og informere de italienske myndigheder herom.

Eksempel: En indisk statsborger med et visum til flere indrejser med 90 dages gyldighed, som er udstedt af det italienske konsulat i Delhi med henblik på, at den pågældende skal deltage i et sommerkursus på et italiensk universitet, arbejder ulovligt på en restaurant i Tyskland. Finanskontrolmyndigheden for ulovlig beskæftigelse gennemfører en undersøgelse og afslører den pågældendes aktivitet.

I dette tilfælde skal de tyske myndigheder annullere visummet.

2.1 Årsager til annullering

Det forhold, at en visumindehaver ikke kan fremlægge et eller flere af de dokumenter, der indgår i den dokumentation, der er omhandlet i punkt 5.2.1, eller at vedkommende, da han eller hun møder op ved grænsen, ikke kan bevise, at han eller hun er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler, skal ikke automatisk føre til en afgørelse om at annullere visummet, navnlig hvis visummet er udstedt af en anden medlemsstat, men den pågældende skal nægtes indrejse.

Eksempel: En hviderussisk statsborger med et visum til flere indrejser (der er udstedt (med henblik på forretningsrejser) af det polske konsulat i Minsk (Hviderusland), flyver fra Minsk (Hviderusland) til Rom (Italien) med henblik på turisme, og han kan ikke bevise, at han er i besiddelse af de nødvendige subsistensmidler til sit ophold i Italien. Det er indlysende, at han allerede har brugt sit visum til forretningsformål i Polen, og visummet er stadig gyldigt.

I dette tilfælde skal visummet ikke annulleres, men der skal gives afslag på indrejse.

Hvis visumindehaveren ved grænsekontrollen ikke kan bevise, hvad formålet med den pågældendes rejse er, skal der iværksættes en yderligere undersøgelse for at vurdere, om den pågældende har fået visummet på svigagtig vis og udgør en risiko, hvad angår ulovlig indvandring. Om nødvendigt vil der blive optaget kontakt med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt visummet. Visummet skal kun annulleres, når det kan bekræftes, at det er opnået på svigagtig vis.

2.2 Hvordan skal annulleringen markeres?

Annuleres et visum, skal det påføres et stempel med teksten "ANNULLERET", og det optisk variable kendetegn ved visummærkatens sikkerhedselementet "kipeffekt" og udtrykket "visum" gøres ubrugelige ved brug af et skarpt instrument. Formålet er at forhindre, at det optisk variable kendetegn fjernes fra visummærkatens og misbruges.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med de(t) sprog, der anvendes i stemplet og oplysningerne om annullering af visummet:

For at alle medlemsstaternes relevante myndigheder kan forstå betydningen af stemplet, kan ordet "annulleret" være anført på den medlemsstats nationale sprog, som foretog annulleringen, og f.eks. på engelsk. Se også punkt 4.

2.3 Skal der indlæses oplysninger om annullering af et visum i VIS?

Når et visum er blevet annulleret, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS.

Med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til [bilag 32](#).

2.4 Skal den pågældende person have meddelelse om annulleringen og årsagerne hertil?

Når de kompetente myndigheder har annulleret et visum, skal de udfylde standardformularen med henblik på at meddele og begrunde annulleringen, idet årsagen/årsagerne skal præciseres, og forelægge formularen for den berørte tredjelandsstatsborger, se [bilag 25](#).

Anbefalet bedste praksis: Når en medlemsstat annullerer et visum, der er udstedt af en anden medlemsstat, anbefales det at sende oplysninger herom ved hjælp af formularen i [bilag 30](#).

2.5 Har den pågældende ret til at klage over en afgørelse om annullering?

Personer, hvis visum er blevet annulleret, skal have ret til at klage. Klagesagen skal føres mod den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om annullering. Når den berørte person gives meddelelse om annulleringen, skal vedkommende informeres om proceduren i tilfælde af, at han eller hun ønsker at klage.

3. INDDRAGELSE AF ET UDSTEDT VISUM

Retsgrundlag: Visumkodeksen, artikel 34 og bilag VI

Et visum inddrages, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for udstedelsen af det ikke længere er opfyldt. Et visum skal i princippet inddrages af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der udstedte det. Et visum kan inddrages af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat. Myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt visummet, underrettes om en sådan inddragelse.

Eksempel: *Et visum skal inddrages ved grænsen, hvis visumindehaveren er blevet omfattet af en indberetning i Schengeninformationssystemet (SIS), siden visummet blev udstedt.*

Et visum kan inddrages efter anmodning fra visumindehaveren. En anmodning herom skal fremsættes skriftligt. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, der har udstedt visummet, underrettes om en sådan inddragelse.

3.1 Årsager til inddragelse

Det forhold, at en visumindehaver ikke kan fremlægge et eller flere af de dokumenter, der indgår i den dokumentation, der er omhandlet i [del II, punkt 5.2](#), eller at vedkommende ikke kan bevise, at han eller hun er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler, skal ikke automatisk føre til en afgørelse om at inddrage visummet, navnlig hvis visummet er udstedt af en anden medlemsstat.

3.2 Hvordan skal inddragelsen markeres?

Inddrages et visum, skal det påføres et stempel med teksten "INDDRAGET", og det optisk variable kendetegn ved visummærkatens sikkerhedselementet "kipeffekt" og udtrykket "visum" gøres ubrugelige ved brug af et skarpt instrument. Formålet er at forhindre, at det optisk variable kendetegn fjernes fra visummærkatens og misbruges.

Anbefalet bedste praksis i forbindelse med de(t) sprog, der anvendes i stemplet og oplysningerne om inddragelse af visummet:

For at alle medlemsstaternes relevante myndigheder kan forstå betydningen af stemplet, kan ordet "inddraget" være anført på det nationale sprog i den medlemsstat, som foretog inddragelsen, og f.eks. på engelsk. Se også punkt 4.

3.3 Skal der indlæses oplysninger om inddragelsen af et visum i VIS?

Når et visum er blevet inddraget, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS.

Med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til [bilag 32](#).

3.4 Skal den pågældende person have meddelelse om inddragelsen og årsagerne hertil?

Når de kompetente myndigheder har inddraget et visum, skal de udfylde standardformularen med henblik på at meddele og begrunde inddragelsen, idet årsagen/årsagerne skal præciseres, og forelægge formularen for den berørte tredjelandsstatsborger, se [bilag 25](#).

Anbefalet bedste praksis: Når en medlemsstat inddrager et visum, der er udstedt af en anden medlemsstat, anbefales det at sende oplysninger herom ved hjælp af formularen i [bilag 31](#).

3.5 Har den pågældende ret til at klage over en afgørelse om inddragelse?

Personer, hvis visum er blevet inddraget, skal have ret til at klage, medmindre inddragelsen blev foretaget på visumindehaverens anmodning. Klagesager føres mod den medlemsstat, der har inddraget visummet. Når den berørte person gives meddelelse om inddragelsen, skal vedkommende informeres om proceduren i tilfælde af, at han eller hun ønsker at klage.

4. OVERSÆTTELSE AF "ANNULLERET" OG "INDDRAGET"

EN	ANNULLED	REVOKED
BG	АНУЛІРАНА	ОТМЕНЕНА
ES	ANULADO	RETIRADO
CS	NEPLATNĚ	ZRUŠENO
DA	ANNULLERET	INDDRAGET
DE	ANNULLIERT	AUFGEHOBEN
ET	TÜHISTATUD	KEHTETUKS TUNNISTATUD
EL	ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ	ΑΝΑΚΑΛΕΙΤΑΙ
FR	ANNULÉ	ABROGÉ
HR	PONIŠTENO	UKINUTO
IT	ANNULLATO	REVOCATO
LV	ANULĒTA	ATCELTA
LT	PANAİKINTA	ATŠAUKTA
HU	MEGSEMMISÍTVÉ	VISSZAVONVA
MT	ANNULLATA	REVOKATA
NL	NIETIG VERKLAARD	INGETROKKEN
PL	UNIEWAŻNIONO	COFNIĘTO
PT	ANULADO	REVOGADO
RO	ANULAT	REVOCAT
SK	ZRUŠENÉ	ODVOLANÉ
SL	RAZVELJAVLJENO	PREKLICANO
FI	MITÄTÖN	KUMOTTU

SV	UPPHÄVD	ÅTERKALLAD
NO	ANNULLERT	INNDRATT

DEL VI: LISTE OVER RELEVANT LOVGIVNING

EU-RETEN

- Konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19)
- 94/795/RIA: Rådets afgørelse af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat (EFT L 327 af 19.12.1994, s. 1)
- Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1), ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 334/2002 af 18. februar 2002 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 7)
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet (EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1)
- Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 364 af 18.12.2000, s. 1).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (omarbejdning) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39)
- Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1)
- Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8).
- Rådets forordning (EF) nr. 694/2003 af 14. april 2003 om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter (FTD) og forenklede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003 (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15)
- Rådets afgørelse af 8. marts 2004 om indgåelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (ADS) (EUT L 83 af 20.3.2004, s. 12)

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (berigtigelse) (EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 399/2016 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF af 14. juni 2006 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område (EUT L 167 af 20.6.2006, s. 8)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1); berigtigelse EUT L 29 af 3.2.2007, s. 3)
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 582/2008/EF af 17. juni 2008 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område (EUT L 161 af 20.6.2008, s. 30)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 265/2010 af 25. marts 2010 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (EUT L 85 af 31.3.2010, s. 1)

FOLKERETTEN

- Konventionen af 7. december 1944 om civil luftfart, bilag 2 og 9
- Den europæiske menneskerettighedskonvention af 4. november 1950 og tilhørende protokoller
- ILO-konventionen af 19. juni 2003 om søfarendes identitetsdokumenter (nr. 185)
- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6)
- Rådets afgørelse 2007/840/EF af 29. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 68)
- Rådets afgørelse 2007/340/EF af 19. april 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold (EUT L 129 af 17.5.2007, s. 27)

- Rådets afgørelse 2007/821/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 334 af 19.12.2007, s. 85)
- Rådets afgørelse 2007/822/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 334 af 19.12.2007, s. 97)
- Rådets afgørelse 2007/823/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 334 af 19.12.2007, s. 109)
- Rådets afgørelse 2007/824/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 334 af 19.12.2007, s. 125)
- Rådets afgørelse 2007/825/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 334 af 19.12.2007, s. 137)
- Rådets afgørelse 2007/827/EF af 22. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa (EUT L 334 af 19.12.2007, s. 169)
- Rådets afgørelse 2011/117/EU af 18. januar 2011 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Georgien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 52 af 25.2.2011, s. 34)
- Rådets afgørelse 2013/296/EU af 13. maj 2013 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Moldova om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa (EUT L 168 af 20.6.2013, s. 3)
- Rådets afgørelse 2013/297/EU af 13. maj 2013 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa (EUT L 168 af 20.6.2013, s. 11)
- Rådets afgørelse 2013/521/EU af 7. oktober 2013 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Kap Verde om lempelse af reglerne for udstedelse af visa til kortvarigt ophold til statsborgere i Republikken Kap Verde og Den Europæiske Union (EUT L 282 af 24.10.2013, s. 3)
- Rådets afgørelse 2013/628/EU af 22. oktober 2013 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Armenien om lettelse af udstedelsen af visa (EUT L 289 af 30.10.2013, s. 2)
- Rådets afgørelse 2014/242/EU af 14. april 2014 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (EUT L 128 af 30.4.2014, s. 49)